

על מודו דוון,

או במצב הגוכהי

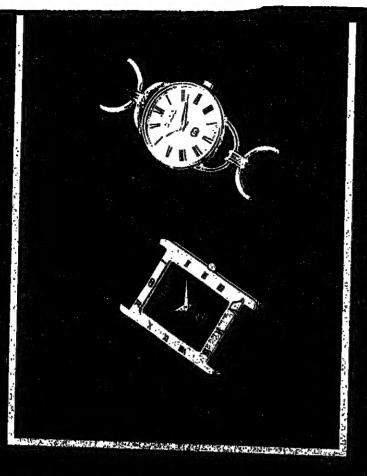
רס"ר (מיל.) יאיר לוי. המנוע של ש"ס שוקן. הזיקנה, הכאב, ההחמצה דיר אל אסד. הנוים עייפים בצהריים

טוב ליער

ת מיד בזמן. קח פסק זמן, רגע מתוק בחיים.

מיד בזמן. קחפסקזמן, רגע מתוק בחיים.

althida

איכות ויופי עם אופי

वर्गाष्ठ्राः ११०७ वर्गारा, श्रामावाम् व, वर्ष, वर्षः सामनतन हा

שעוני גוצי בישראל; ■ חד כביד עדיי ישראל הרבאייר 18, חון קאשי בותנוף לגבר ודקניון בן העיר, קניסטל טיים ביתנוף מוטר ש ביינו אניהו קאושי קפון במודגן פוד ביינוא אווה וווים ורפשיטינץ שנקני לריינו אינה מושבי לרבאל נאם ביינו אווי אווה וווים אניהו קאושי היינו קאום מורבו לין כו ביינוא קיוו בורכ מושבי קלינו הפיר פונויתו לין כו ביינוא קיוו בורכ מושבי קלינו הפיר פונויתו לין כו ביינוא קיוו בורכ מושבי קלינו הפיר אלפי מוצרים כלעדיי

הנחות עד 25%

TWN COS

וגם מקבלים מתנה

במוצאי שבת בלבד!

10% הנחה נוספת על קניית מוצרי צרפת אופנה

לבני נשים וגברים

תמרוקים

כלי בית

צעצועים

מוצרי חשמל

מוצרי ספורט

מזוודות

כתר גאה כהציג:

הפועל על העיקרון הידוע של מערבולות מים המעסות את הגוף לכל אורכו.

נויסאו' הוא החירוע האחרון במוצרי קורהאמבטיה האיבותיים עול כתר. אמבט המיסאו' - עם אחריות ל־15 שנים.

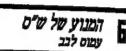
מיסאז' עוצב במיוחד לגופכם - וגם לטעמכם. וניתן להוטיגו כמגוון גדלים, דנמים וצבעים מרהיבייעין.

מוצר מעולה מבית טוב

שירות מהיר ואטפקה מיידית.

"פויות שמורות ל"מעריב 1988 ס This Magazine is a Supplement to Maariv International Edition

שוקן. הויקנה, הכאב, ההחמצה נילי שוסקונהלרמן

עליוה רוון, במצב הנוכחי תלמה ארמו

סחבק והפטריה יהונתן גפן

סיול סופשבוע, טבע בתוך העיר נילי פרידלגדר

היפה, החיה והכסף עפרה ישועה ליית'

שטח פרטי, אלדר שרון נורית נרצקי

ד המים עייפים כצהריים כני שרי

גדי של מירה אביבה לורי

לאכול בחוץ

סטאלין היה מת יהודית חנוך

שיפודים מאיר עוויאל

הורוסקופ רות אלי

פנטהאוז יגאל לכ

מעריב לילדים 45

בשער: עליזה רוון, בלי דפיקות לב. כתבה געמוד 14. צילום חשער: אירית זילכרמן.

עורך: עמי דור־און סמית עורך: דניאלה בוקשטין סעית עורך: אורית הראל עורך גרפי: יורם נאמן מעצבות: אודלי אנשל, נטע גרינשמן מודעות: אורי דגן

רח בית אעול 12, יפו על 182928-03

מיוקל טייסון עם מלכת הכחה. בתתחלה הכל היה ורוד.

5 Klaealo

"שלתבת", שהכניסה כנר ללתץ את חברות הביעוח האתרוה, שכן ישיבות רבות החלו לקנות את הפוליסות ממנה. "אנו רוצים להכנס לכל תתחומים תכלכליים", מבטיח יאיר לוי למישהו בעברו חשני של קו הטלפון. "נקים גם בנק. נפעל בכל חענפים. לא נוותר על שום ענף. אנו רוצים להיטיב עם הציבור שלנו".

בעתיד הלא רחוק, כך מכטיחים לנו, עומרה ש"ם להוציא גם עיהון יופי, במקום או בנוסף לבטאונה "שורשים" היוצא לאור פעם בחודש.

של יאיר לוי המגורל, ועל פניו נהרה.

המוניציפאליות בעור חצי שנה".

"זהו קכלן שיפוצים", מסביר מישהו. "חוזר

בתשובה, בטח חוזר בתשוכה, איזו שאלהז העם צמא

לרבר תורה. העם נמצא כצמאון אדיר. תנועת ש"ס

השכילה לתת לציבור את המירשם האמיתי, שעורי

תורה. האנשים אוהדים את אנשינו. תראה את קבלן

השיפוצים הזה. הוא לא ירע כלום ער לפני כמה

תורשים. הכיא לנו אלפי קולות בשכונת התקוה. גם

חילונים הצכיעו שם בשכילנו. בטח. הם הכינו שזו

התנועה היחירה המככרת את הציבור. איננו פנאטים.

איננו עושים דברים חריגים. כבחירות הכאות יהיו לנו

12 מנרטים. מכחן הכות האמיתי יהיה בנחירות

הרי אין מהליפים קטר כשיא מרוצתו, טיים כאמצע

המראתו. וארגון "אל חמעיין", שיאיר לוי ממשיך

לעמור בראשו, יהיה המנוף, כפי שהיה בכחירות

כאשר חשפנו אותו מעל דפים אלה לפני שנה, היו לו

290 סניפים ברחכי הארץ. היום יש לו 350 סניפים.

לפני שנה היו לשים 30 תלמודי תורה, היום - יוחר

ממאה. בכארשבע יש ליאל המעיין" שישה סגיפים,

ולצורך הבחירות הם הצמיתו 22 סניפים. מאות סניפי

ש"ם ברחבי הארץ העסיקו אלפי מתנרכים שגידכו גם

את כלי רכנם. ביום הבחירות הגיעה מאשרוד קריאה

לעזרה. "חסרים לנו מתנדבים", בקעת הררישה

ממכשירי הקשר כמטה ש"ס. לא חלפה שעה ולאשרור

הגיע אוטוכוס עם חמישים מתנרכים. הרירה הקטנה

בבנייברק שממנה פעל "אל המעיין" לפני שנה,

ננטשה לא מכבר, הכתפ"ק של ש"ם ו"אל המעיין" עבר

לבניין משרדים חדש שם השתלט על קומה שלמה, עם

אנטנות על הנג, טלפונים בתוך מכוניות ה'וולכו",

יאיר לוי יהיה גם או ראש אגף האירגון, אלא מהו

פרישת האירגון, שקם רק לפני שנתיים, מהממת.

עיתונאיים. כך, למשל, קולטת אונך כי ש"ט הורתה לכמה מישיבותיה להצביע בעבור "דגל החורה" על פי הסכם בין שתי המפלגות.

יאיר לוי, שכולם מתעקשים לקרא לו 'חרב יאיר" למרות שבקורות חייו, ברובריקה "השכלה", הוא כותב רק "תיכונית תורנית", מאושר מהנצחון הכביר של תנועתו, וזורק במסררון: "עכשיו היער הכא הן הכחירות המוניציפאליות, ומתוך רעם מחיאות הבפיים בוקעת הבמחה "טרי קולק, תתכונן. בפברואר הקרוב ניתן לך רק את התואר יקיר ירושלים'. ש"ם תיקה את ראשות העיר".

ירו האחת אחות כ'בישר' וירו האחרת במכשיר הקשר בעוד אתנו צמודה לשפופרת הטלפון, ממשיך יאיר לרי, טרם מלאו לו 36, לחלק הוראות. משמעת כרול מכצבצת מתוך הכלגן. "לשלוח מישהו למסיבת הודיה ב'פורת יוסף' בעיר העתיקה", הוא זורק פקורה לחלל האוויר, ואינו בורק אם היא נקלטה. אין לו ספק

שובל ארוך של הרדים, דומים להפליא כלכושם, יכי לפעשה הם זכו בשמונה מנדטים, שהרי הם תמכו מראם וגינוניהם, נשרך אחרי יאיר לוי בכל אשר ילך. כאשר דלת חדרו נפתחת כדי מפח, מיד פורץ פנימה ושכחן הצחון, כשוקן שחור מתערבב בוקן שחור כגל נחשול אריר של פעילים, ושוב מתחילה מסכת

עתיר הוא בש"ס", אומר עג'אג' אבו רוקון, פעיל ש"ם מהכפר הדרוזי עוס־ פיא, ומתחבק, כמו כולם, עם יאיר לוי. אלף דרוזים הצביעו בשביל ש"ס", צהל יאיר לוי, לשעבר דייג טברייני, לשעבר רס"ר מצה, לשעכר מנהל מחצבות והיום קובע בעבורך מי

מה זאת אומרת מה לדרוזים ולמפלגה יהורית מדיתר תמה ענ'אג' אכו רוקרן על השאלה. "אני גם חדי (צחוק ומחיאות כפיים בקרב החרדים המקיפים אחו האת 'הרב יאיר"). למה דרווים הצביעו ש"סו כי יף לנו ולמפלגה הזו שלושה דברים משותפים: 1. שמירת צניעותה של האשה; 2. האמונה כאל אחר; 3. ויווק השורשים כאדמה ושמירת מולדתנו".

באוויות זחיחות הרעת וטירוף המערכות השוררת נמסדרון מטה שים בכני ברק, גם הצהרתו של אכו ווקו כי "כבחירות הבאות יהיה דרוזי ברשימת ש"ט לכנמו" - אינה מתקבלת בהפתעה. כאווירת הנצחון האוטריה איש אינו שם לכ כי קרובו של עג'אג', קאנג' אבו רוקון, ממלמל כל העת את הסיסמה הפתחת שם כל דלת: "בעזרת השם, בעזרת השם", הא אומר ומודרו להוסיף: "בעזרת השם עכשיו הכל חיה פתוח בפנינו. ממש הוצאנו את כני עמנו מהאסון אל המפלכות הנדולות. העתיד הוא בש"ס".

עורד הדין דוד גלאס, חובש כיפה וחבר מרכז מאלנת העכודה, אמר דברים דומים, מעל דסים אלה, בדום ברצמבר 1987. "בכחירות הבאות תשיג ש"ס שנעה מנוטים", הכטיה כאשר ראה את פעילותה של ונועו אל המעיין של שים ברוובי הארץ, יאיר לוי, גימים אלה לא מתראיין כגלל עיסוקיו הרבים, רק . שמישהו כבר רשם את ההוראה, היא תבוצע. פוק נין היבוק לנשיקה במסדרון הרתום של מ כיונל הזורה", הפלג האשכנזי שלהם. כלהם השמחה נשיקות ומעיל שחור מתערבב בוקן שחור בגל באשול אריר של פעילים, ושוב מהודינו מקשה", פלט יאיר ביקות ומעיל שחור בדכק למעיל שחור בדיבוק הנשיקות והחיבוקים. "הייתם נפלאים, נפלאים". לוי בין גשיקה לנשיקה. "הייתם נפלאים, נפלאים".

יאיר לוי, דייג לשעבר, רס"ר (מיל.), רמטב"ל עבאות ש"ם. ארגון "אל המעיין" שהוא הקים ועומד בראשו היה המנוף לנצחון הגדול של המפלגה. הוא גם יהיה, אומרים בש"ס, המנוף לנצחונות הבאים. חברת בישוח כבר יש להם. גם בנק יקום. אולי גם עתון. ש"ם, אומר יאיר לוי, לא תוותר על שום ענף. "אנו רועים להיטיב עם הציבור שלנו". ומבחן הכוח האמיתי לא יהיה בעוד ארבע שנים. אז, הם בשוחים, יהיו להם כבר 12 מנדשים. המבחן יהיה בעוד חצי שנה, בבחירות לעיריות, שאז, בוקעת הבטחה, "לטדי קולק יישאר רק התואר 'יקיר ירושלים'. ש"ם תיקח את ראשות העיר".

> מאת עמוס לבב עילומים: ראובן קסטרו

"כולם חולמים", אומרים פעילי ש"ס על המפלנות האחרות. "בעוד הם חולמים, אנו מקימים עוד סניפים. הכל ערוך ומוכן לכיבוש היער הבא – הרשויות המקומיות".

יאיר לוי הפעיל בשבועיים האחרונים למסע הבחירות שני מסוקים. אחר היה צמור אליו, והשני אל הרב עובריה יוסף. הופעת הרב מהשמיים הותירה בהמונים רושם בל ימחה.

7 Blaeain

(תמשך בעמוד הכא)

המיטה האמריקאית המשך לשושלת ההצלחה של מזרוני קינג קויל.

להשינ ברשת חנויות עמינח. ברשתות השיווק הגדולות ובחנויות רהיטים מורשות.

שלנו והכנו איתם תשריר מיותר לטלוויזיה, התשריר מאוד־מאור השתדלתי", הוא ממלמל, ויאיר לוי פוטר האחרון, שבו הם אמרו שההשבעות לא קיימות ואין

להן תוקף הלכתי. אני מתנגד לענין ההשבעות. אדם

צריך לכחור בהכרה מלאה. להחתים אנשים על

השבעה – זה רבר פסול. לכן גם מועצת התכמים שלנו

התירה את הגרר. זה היה רעיון של הצוות המוכיל של

פעם בשבוע התכנס הצוות הזה: השר יצחק פרץ,

כמו לראיה נכנסים־נרחפים לחדר פעילים

החלפת הסיסמאות המקובלות "בעזרת השם, בעזרת

השם, הייתם נפלאים", הוא מצביע על "זה מפתחתקה

שהוא מהנדס תואר שני, וזה מצפת שהוא קצין

צפת – כל אדם עשירי הוא ש'ס',

ש"ס. בשעות משבר הוא הרים את כולנו. היה רפיון

כש'דגל התורה' וחב"ר נכנסו לתמונה, ויאיר הרים את

המורל, עם ההתלהבות שלו, עם המרץ חבלתינלאה".

הטלעים", תורם המהנדס (תואר שני) מפתח־תקה את

הדימוי שלו. וקצין החימוש מנדב רימוי צכאי: "הוא

מ"ם על תקן של מח"ט. הותך רברים, אדם של 'הכלס',

איש אירגון מעולה, היחידי שפעל כמהירות ונתן

תשובות מהירות. הוא אוטוריטה ללא צל של ספק גם

יאיר לוי מהמסד עד הספחות. הוא ראה את

הפוטנציאל העצום הגלום כאיזורים שבהם תקע "אל

"חיה הר – וכא יאיר, הכולרוזר הזה, והויז את

מתגאה קצין החימוש. "עד לפני כמה

שנים ראש העירייה בכלל לא התייחס

אלינו. הבוקר הוא פגש כי והומין אותי למשרדו. אתה שואל איך יאיר לויז זתו המנוע של

מכשירי קשר ורשת מחשבים ו'אנשינו כתבו לנו את אותו במשפט קצר: "בסרר, כסדר, מחר תשתדל יותר".

"הוא מחזיק אותנו מאור קצר", מסביר מישהו "הוא מאור קפרן. אתה יודע מה פירוש הרבר לשלוט באלפי אנשים העובדים בהתנדבות? הם הרי יכולים לצמצף עליו. והלוגיסטיקהו אלפי כלי רכב, מחשבים, טלפונים, מכשירי קשרו הדעת אינה תופסת"ו האיש שולף מאי שם דפי מחשב ומביא אותם הרב רפאל פנחטי (יו"ר אגף הכספים), יאיר לוי (יו"ר

ליאיר לוי. "בשדרות קיבלנו 727 קולות", הוא מבשר אגף האירגון), פרופסור משה פרץ, אחיו של השר פרץ בפעם המייודעיכמה והקהל מריע (יו"ד אירגון ההסברה). הם מאוד מבליטים שם, בש"ם, בפעם המייודע כמה. "שילשנו את כותנו בכל מקום. את הפרופסורה של משה פרץ. "הוא פרופטור למשהו בתחום האלקטרוניקה", הם אומרים כגאוה. "אין לנו הנה, טבריה, עיר הולדתי – 2000 קולות. המפר"ל, מפלגתו של יגאל ביבי, ראש העיר, קיבלה בטבריה רק רק 'דפרים' בש"ס. יש לנו מנהלי כנקים, מתנרסים, 1000 קולות. אשרוד – 4600: פתח־תקוה – 3400: עורכי דין. אבל נכון שרוכ מצביעינו הם אנשים נתניה – 3157; אשקלון – 2500; דימונה – 31740 תשמעו טוב – 1740 קולות בדימונה המצומקת. רמלה – 1700 רמלה, רמלה, מי היה מאמין"? מפתח־תקוה ומצפת. יאיר מתחבק איתם, ואחרי

באור יהודה, העיר המתחרדת ביותר בארץ, קיבלה ש"ס 1336 קולות. בכחירות הקודמות, רק לפני ארבע שנים, היא קיבלה שם 200 קולות. העיקרון היה פשוט: ללכת לשכונות מצוקה ולפרוט על נימים של מסורת נשכחת, בשילוב ציני של רגשות קיפוח ערתי עם כמיהה למנהיג רוחני. כך הופיעה ש"ם לפני ארבע שנים עם ארבעה מנרטים, כך הכפילה את כוחה בנחירות האחרונות. כשחם אומרים "יכולנו לקבל יותר", כדאי להאמין להם. "נתנו ל'דגל חתורה' 12 אלף קולות", הם מגלים. "היה הסכם בינינו לבינם אילו ישיבות של ספרדים יצביעו בעבורם. חששנו שהם לא יעברו את אחוז החסימה, ולכן תמכנו כהם. הם לקחו מאיתנו מנדט. נכון, מרצון. התמטרנו".

גם שמעון בן שלמה, שפרש מש"ס, נטל ממנה 5000 קולות. צחוק הגורל. בריוק כאשר שמו מוזכר, מוכנסת למשרר עוד ערימת מברקי ברכה. אחר מהם משמעון בן שלמה. יאיר לוי קורא בקול: "אני מברך אתכם מכל הלב", והקהל הצפוף מגיב: "טיפש, טיפש,

גם חב"ד לקחו מש"ט קולות. "עם כל ההשבעות שלהם", הם מסבירים, וגיחוך בקולם. זה לא מנע בערם להעלות עדת רבגים על המירקע בתשריר השירות האחרון, שמילמלו דברום סתומים והתירו את הנדך של רבני חב"ד. "היינו מסוכבים בתנועות שלא אהדו אותנו", מסכיר יאיר לוי למעריציו. "בכל זאת,

על מנכ"ל משרד הפנים, אריה דרעי: "משרד הפנים בראשותו של הרב אריה דרעי הוא היום מכשיר, ישיר או עקיף, לבניית עולם התורה בארץ". ם נזכור כי יצחק שמיר מילא את מקומו של 👗 שר הפנים כשנה האחרונה, נבין כי אריה דרעי ניהל למעשה את עבייני הפנים של

ההתארגנות הזו, היתה התעוררות של המפלגות

האחרות. ויאיר צבז ממפ"ם ולהבריל אלי לנראו

מהליכור, דרשו חקירה. אריה דרעי הופיע בפני ועדת

ביסורת המדינה של חכנסת. וגם מכסר המדינה נדרש

לעניין. "שורשים", בטאונה של ש"ס, כתב באותם ימים

(משמאל) בחיבוק מנצחים: "צדיך לחזק את ש"ק. אנו יתודיים. אנו

לחשלים את חחורה לשורשים. אנו דואגים שילד לא יתוזצף לאביו, שוכד ינשק את ידי סבו, ששולחן שבת יהיה ערוך ומסודר. אנן מחזירים העטרה

ישראל לבדו, והתואר "מנכ"ל המדינה" שהוצמר אליו מתאים לו כמו כפפה ליד. "כימי אריה המוניציםאלי", יתגאו כש"ם, וישכתו את השביתות של ראשי ערים ומועצות מקומיות מהמיגור הערכי. למרות השתחצותו של בטאון שים על משרד הפנים כמכשיר לכניית עולם התורה, מתלוננים אנשי ש"ם כי חקציב הכחירות שלהם, יחסית לזה של המפלגות הגדולות. היה זעום. עם "התקציב הזעום" הזה הפעיל יאיר לוי שני מסוקים כשבועיים האחרונים למסע הכחירות. אחר היה צמור אליו, כראש אגף האירגון, והשני היה מסוקו של גורף הקולות, הרב עובריה יוסף.

בשלושת התורשים האחרונים היה יאיר לוי עולה על משכבו כשלוש לפנות בוקר, ומתחיל את יומו החדש בשש. עובריה יוסף הופיע בחמש אסיפות בחירות ביום. באשרור המתינו לו פעם 1500 איש ער לשעה אחת אחר חצות, משום שהוא התמהמה באסיפות בחירות אתרות. כאופקים הסתערו אלפים על המסוק שלו, ניסו להיתלות על גחונו ומנעו את נחיתתו במשך שעה ארוכה. היום, כ"פוסט מורטם" של מערכת הבחירות (למערכת בחירות עריין מותר לערוך גיתות שלאחר המוות) יאמרו הפעילים כי הופעת הרכ מהשמיים הותירה בהמונים רושם כל ימחה. "כולם הולמים", הם אומרים על המפלגות האתרות. בעוד הם תולמים, אנו מקימים עור סגיפים. לא התקטלנו עדיין. הכל ערוך ומוכן לכיבוש היער הבא – הרשויות

המודעפות על ה"ביפר". בין בליעה לבליעה הוא פולט: את החשפעות החזקות שלהם ברחבי הארץ, בעיקר נו "האוכל לא טוב היום", והצעיר שהביא את האוכל ישל אגורת ישראל. אז פנינו למועצת חכמי התורה

עג'אג' אבו רוקון, דרוזי, פעיל בש"ס: "למה דרוזים הצביעו ש"ס? כי יש לנו ולהם שלושה דברים משותפים: שמירת צניעות האשה, האמונה באל אחר, חיזוק השורשים בארמה ושמירת מולדתנו".

IPIU

בגיל 76, כשהוא כבר שומע ברקע את טקטוק הזמן האבוד, פותח גרשום (גוסטב) שוקן דלת אל האיש המסתתר בתוכו. האיש שכבר מרגיש את עצמו אדם זקן, שמביר בחסרונות, משלים עם החמצות. האיש שהוא מזה 50 שנה עורך "הארץ" וגם המשורר רוברט פוון. הארם המסוגר שלא יורד לרחוב לאכול פלאפל כי אינו אוהב קירבת אנשים, אבל יורע את מחיר הברירות של הטתגרותו ויכול היום לשנות רק מעט. ומנגד – הילדים: רחלי, הלל ועמוס. הילדים שמעולם לא חיבק, לא לישף, לא דיבר איתם שטויות. והם מסתבלים על אבא בעיני ילדים, עיני מבוגרים. דף חשבון, דו־סיטרי.

דזיקנה, הכאב, ההחמצה

מאת בילי מוסקונה־לרמן צילם: בני גלזר

"לא נכון" מתווכח גרשום שוקן עם קפקא

הריצפה, תצליח להתאפק לכל אורך הקפה. "הויקנה שלוז" עמוס שוקן מתייק את השאלה. בוחן בזהירות בורות עמוקים, בוחר לדלג על הוירה המשפחתית ולהעלות לשולחן התרחשות חיצונית שלקוחה מהמסררון של בניין "הארץ": "אחר העוברים בא להזמין אותו לחתונה של הבת. הוא אמר לו:

"תשמע, לא נשאר לי הרבה זמן, מה שאני לא מוכרח אני לא עושה".

או: "פעם אמר לי, נוח מוזס, אקסל שפרינגר ואני כני אותו גיל". או: "לפעמים הוא אומר לי, באה אני כבר לא

מת עסק." זה במישור השכלתני, מה במישור דרגשיו "ראיתי אותו בוכה פעמיים. מעם כשאמו מתה ופעם כשריבר על קרצוויל".

אירית גומרת להתאפק: "אכל הכל ממלכתי". עמוס זו על הכיסא.

הבת הבכורה, רחלי אירלמן, מו"לית של הוצאת הספרים "שוקן". הנברת אירלמן רצה קרימה כמהירות עם המילים כדי להספים להלביש את המחשבות שייצאו מסודרות החוצה. על הכת יאמר האב: "היא קוראת מהר. אני מקנא כה. היא גם מדברת מהר מאור,

מה שלא מוצא חן בעיני". "לא. לא." תחתוך בפסקנות רחלי אידלמן. היא לא מרגישה שינוי בהתנהגות של אבא בתקופה האחרונה: "התרככות? גם לא. לא בטוחה שמרגישה

זרם המילים הפסקני יתן את קצב השיחה עם הבת הבכורה. שתי שאלות ישימו מתסום לפסקנות. יתקלו בחומת מגן. יהרפו החוצה חורה. "זה מורכב. קשה. זה מטובך מאוד. זה לא פשוט", היא תענה במקומות שתתבקש לגעת בהרגשה או חוויה. ותמשיר לשאוב התוצה הבוקים מהויכרון, לספק אינפורמציה

שוטפת, לצעור מוגנת כמישור ההתרחשות. "הוא עמד לפגינו חשוף לגמרי... לא מוגן במסיכה של מוסמות חברתיות... מתחת למסוה הדק של סכר פנים מנומס מסתגר צאלאן יותר ויותר כתון עצמו", כתב גרשום שוקן עם מותו של המשורר פאול צאלאן. ובאותה רקות אבחנה מילולית כתב עם מותם (המשך בעמוד חבא)

העייפות. וזה לא טוב. משום כך אני יודע שאני צריך בוגר אוניברסיטת "הרווארר" מנכ"ל "הארץ, חדשוח, לתת לעיתון הזה להתפתה כלי שאני כל הזמן אגע כו. זאת הררך שהעיתון הזה יתקיים כלעדי".

הנעורים, הקסימו את פרנץ קפקא. אני קוראת בקול: "הגעורים מאושרים כי יש כהם הסגולה לראות יופי. כשאובדת סגולה זאת מתחילה זיקנה שוממה, שקיעה, אסון".

בכיטחון, "יש הרבה זקנים שנהנים לראות יופי". הזיקנה מביאה אותך לאורה מחשבה יותר סמקני, מחות מוחלט?

הצחקתי אותו. "אם תשאלי את אשתי", הוא אומר, "היא, מצירה, חושכת שאני משחגע". יש שיר של גיתה: "כנער שתקן ומרדן, כצעיר

מתנשא ושחצן, כגבר מוכן למעשים, כזקן קל רעת: ומשוגע, ועל מצבתו ייכתב, זה כאמת היה כן אדם" המילים האלת מתאימות לך?

"מה שבאמת נכון, לדעתי, זה שבזיקנה געשים קלי דעת. מה כבר יכול להיות. הכל כבר היה". הלל שוק, הכן של גרשום שוקן, מותח גבה לקשת גבוהה: "זה דבר חדש לגמרי, גורא מפתיע אותי, זה כל כך לא היה צפוי שהוא יהיה כזה", אומר הלל, אדריכל במקצועו, על המפגש בין האכ והזיקנה. "זה מפריע לו, זה כואב לו, הוא מצטער על זה והוא לגמרי מפוכח. חבל לו. הוא מרגיש שהוא מפספס

החתנהגות שלו רכה יותר? "כן. וזה נורא סימפטי אכל זה שונה ממה שהיה.

משהו. זאת ההרגשה שלי ממנו".

תראי, לפני כמה תודשים היינו בהרצאה בבית עגנון והוא סיפר על הפעם הראשונה שבא לעגנון הכיתה כנער, עם מזוורה, וכשאמר את הרברים האלה, כיוון שלא הצליח לדכר התחיל לככות. הוא לא ככה ממש עם רמעות, אכל ראית שהוא כוכה. הפך טנטימנטלי". איםיון שקשור בגילוו

"כן. זה נכון. וזה מעניין, כי ואת תופעה שאני נוכח כה רק כשנתיים האחרונות. ממש כהתהוותה והיא מפתיעה. עצם זה שתיה יכול לנסוע איתי לחוץ לארץ לשכועיים. יש הרגשה אצלו שהוא אומר לעצמו שהוא עבר איזשהו שער. לא עומד למבחגים יותר. כאילו אומך לעצמו: אני כזה וכזה וזה כבר לא משנה. אין לי מה להפסיד, זהו זה. ואז הוא מרגיש יותר גינוח, יותר פתרה, יותר חופשי".

עמום שוקן, הכן האמצעי, בין רחלי והלל, חושב רגע אחר ארוך. ועוד רגע. עמוס שוקן איש עסקים,

"קשה לי לקיים יחטים שוטפים עם אנשים חיים. אני לא איש של סמול־שוק. משום כך אני חי עם עצמי, וה לא רק עניין של זיקנה"

רשום שוקן יושכ בחדר שלו במערכת עיתון "הארץ" מוגן היטכ מאחורי מכתכה ענקית. בתוך גרשום שוקן האדם גרים שניים: רוכרט פרון המשורר ומר שוקו הבעלים ועורך ראשי של "הארץ" קרוב לחמישים שנה. המשפטים ששוקן משמיע לי קורמים עוד וגירים על רווזות של אנשים מתים שלא נחשכים כשר ורם רגילים: טשרניחובסקי, קורצוויל, עגנון, כובר, קפקא. מר שוקן מקפיר להשאר ברמה הואת. גם שורות הספרים על המרפים, כמו המלים שהוא מצטט בעל פה מהזיכרון, שומרות על אותו גובה. ואתה, מהצד השני של המכתבה. מרגיש שמר שוקן מציג כרטים מינוי במוערון חברים סגור אליטיסטי־אריסטוקרטי. הוא, כמובן, חבר קבוע.

הפרסונה השוקנית ממלאה את החדר. כל חרר. גם את המסדרון הארוך־הערום כבנין "הארץ", גם את הארכיון הצפוף־אפלולי. הרמות השוקנית, כשהיא פוסעת קדימה, מקרינה ריחוק, סגירות, שומרת על מעטפת אוויר בלתי חרירה. הרמטית. כאילו אומר: אל

השיחות עם גרשום שוקן, עם רחלי אידלמן בתו, עם עמוס והלל שני בניו, מנסות לגעת בגבולות שסימן גרשום שוקן סכיב עצמו כמשך השנים. השיחה מנסה לעמור על המשמעות והצורך של הגבולות האלה. ומן המילים תכצכצנה, לאט לאט, כמו על נייר צילום שט כתמיסת פיתוח – כאמצע תהליך תשיפה – חלקי דמות מנומרים, משתגים. זו כבואת אב בעיני ילריו. כולל האהבה, הכאב וההחמצה.

עם גרשום שוקן עצמו תיפתח לכדי סדר צר דלת, שהצירים החורקים שלה מעידים שלא שומנה הרבה זמן. שוקן ירבר על הזיקנה, השירים, כחירות שעשה כחיים ויתכן שהן יותר הפסר מאשר רווח. כצער מסרייג הוא יוכיר את המטרונום הקוצב את השעות ברקע. צער על הזמן האבור. ויצופו בינינו גם נופים זרים משם, שמתלווה אליהם המבגינה המסוימת של ההיזכרות. ולאורד השיחות יתנער בפתאומיות חַעורך הראשי יודקף ויאמר: "גבירתיו אני לא רוצה פורטרט אינטימי" ורגע אחר כך ירגיע המשורר שמופר שבעים ושש שנים את העודר הראשי. ויהמה החורקת וירוות את פס האור.

אתה מכחינתך, אני שואלת אותו, היית סוגר היום את דלת חרר העבודה שלך כמערכת העיתון, מפנה את הגב והולך הביתה לעינינים אחרים?

שוקן חושב רגע. "לא הייתי אומר את זה, כי העיתון עדיין מעניין אותי ומעניין אותי מאוד. ואדם", בורה לרגע שוקן הצירה מעצמו, "מפחד לשנות באופן רדיקאלי את אורח החיים שלו, זו אחת הסיכות למה אנשים זקנים לא כל כך בקלות מתנתקים".

אתת מרגיש אדם זכן, מר שוכון כו. אני כהחלט רואה את עצמי ארם וקן. אני חושב שכות העבורה שלי אינו כמו שהיה, גם לא קצב הקריאה. אני איטי ואני מתעייף. כעיקר המומנט של

भाञ्च्यांच १०

Sec. 184

גרשום שוקן (משמאל): "אני לא אספן בכלל. פעם תיה לי היצר וזוה בצורה די חזקת ואין לי עוד" הבת. רחלי אידלמו (למטה): אצלנו לא תית בית שבוכים בו" הבן, עמוס (למטה משמאל):

(המשך מתעמוד הקודם)

שלום, ורבים אורים.

של: עגנון, לאה בן דור, נוח מוזס, משה דיין, גרשם

אנשים חיים. אני אמנם לא יכול להימנע מלעכור עם

אנשים, אכל אני לא איש של סמול־טוק. משום כך אני

חי עם עצמי, זה לא רק עניין של זיקנה, גם חברים לא

היו לי כמעט. רק אנשים שעכדתי איתם. זה אולי מה

שיצר קצת קירבה ביני וכין דיין. לדיין היו רק

הכחורות, זה גם אולי היה קצת אצלי. עם נשים היה לי

וגם לי היתה ריעה על זה – כרגע שהארם איננו, כל

הרתיעה שיש לי כלפי האיש הזה לא קיימת יותר. אני

לא חייב לשמוע את השטויות שלו. פתאום אני רואה

אותו. הוא עכשיו משהו גמור. אני רואה שלמות וזה

עושה את ההספרים האלה מוצלחים. למשל נות מוזם.

שהערכתי אותו כאיש אינטיליגנטי, לא נהנתי באופן

אנשים גורמת לרלדול מסויים. בכל זאת, קשרים עם

"לפעמים אני מרגיש שהעובדה שלא חיים עם

כן. דלדלול רגשי. ראיתי תוכנית טלוויזיה עם

המנצח ליאונרד ברנשטיין, רווקא מפני שאני לא אוהב

לשבת עם כני אדם אני אוהכ לראות תוכניות

בטלוויזיה, זה ממלא איזה צורך אצלי. לכרנשטיין

הגגו בטלוויזיה יום הולדת שבעים. את ראית את זה"?

אינטימי אינטנסיכי עם המון אנשים. זה יפה כשרואים

"אני לא משורר מקצועי. תמיר

צריכה להיות איזה עילה. כמו שאני

כותב על איזה ארם, אז הארם הוה

צריך למות"

את זה. אני לא הייתי מסוגל. וכרנשטיין הוא איש כעל

מאור לעורר קינאה, למשל איתי אף פעם לא יעשו

'חיים שכאלה'. יש אנשים שחיים עם בני אדם וזה לא

רציני מאוד. הכרתי את עצמי והכרתי למה אני לא

מסוגל. אני הייתי פעיל בפוליטיקה ועזבתי את זה. אני

לא נהגה מחיכוך עם אנשים ויש לי הרגשה שוה כוכון

זמן. הלל, כניגוד לכל השוקנים הוא איש מאור

לי נקודת כיקורת אליו זה בתחום הזה. הוא כן אדם

כלי חברים. והאנשים שהוא יצר איתם קשר, הקשר היה

ענייני. ומהכחינה הזאת הוא חי בבועה וטעה. זאת

מודיע מראש, והיו יושבים כצורה מסודרת כסלון על

הכאילו־ספונטניים היו כשהיינו נוסעים עם כנימין

שכאילו היתה איוושהי תחושה שיש איזה ידירות".

כוס קפה או לארוחת צהרים. לא כמטכח, למשל".

וובית היה מסגרתי, חמר ממונטניות?

"כן. אף אחר לא נכנס. אם מישהו היה כא, היה

הלל: "אני יכול להבין על מה הוא מרבר. אם יש

הברותי, יש לו כית פתוח. כולם אוהכים אותו".

חבית שלכם היה בית יבודויי?

"כֹן. כן. נכון. ובכן כשרואים דבר כזה, זה יכול

לא. לא. אני לא יכול לתגיר שניסיתי כאופן

רמה נבוהה מאור. אינטיליגנטי, יצירתי".

ברנשטיון כן אדם ייצרי מאודו

כזכוו ומן. זה מעשיר אותם".

אתה ניסית?

טעות מוחלטת".

4122310 12

"רואים שהוא במשך עשרות שנים חי כמגע

לא נהנתי באופן מיוחד לשוחת עם נות מוזס, למרות

מיוחד מחברתו. זה איזה פגם במבנה האישי שלי".

צר לך על הפגם הזה?

כני אדם זה הרכר היחידי שיש בעולם".

את מתכווו לדלדול רגשי?

ה בלי ספק פגם. אני לא מתפאר בזה. לעיתים קרובות נוכחתי שכשארם מת, אדם

שבימי חייו לא הייתי מעוניין להפגש איתו

| ככלל – ארם שייצג משהו, מילא תפקיר

גרשום שוקן: "לי קשה לקיים יחסים שוטפים עם

אתה כותב נקרולוגיה מצוינתו?

תמיד קצת יותר קל. גברים לא עניינו אותי.

"בטות שיום אחד אצטער

שהיחסים בינינו לא תיו מבריים"

חברים אחרים? "איזה מין חברים היו לו. קורצוויל, כמידה מסויימת, אבל איזו מין חברות זאת. חברות של לרבר על עגנון".

הכת הבכורה רחלי אידלמן בוחרת איזמל חר: אני לא חושכת שהוא החמיץ מה שהוא רצה לא את, כמו האחרים, חושבת שהוא חי בבועה?

"לא. בהחלט לא. אני חושכת שהוא מכנים את עצמו לבועה. הוא לא עד כדי כך חי בבועה כמו שהוא מכניס את עצמו לכועה". הוא עושה עבודה כפולה - גם שומר

הבועה וגם לא מסמיד כלום? אידלמן צוחקת. "כן. יש לו התכונה הואת".

לדעתך הוא בן ארם משתלב, מעורב? "כהרכה דברים הוא כן משתלכ. מציג את עצמו יותר לא משתלב מאשר משתלב". עכוום, אני שואלת, אבא שלך חוסם את הדרך

אליו, לא גותן מעבר? "לא יורע. לרעתי, לא. שלא ברמה השטחית של קשר, יש כו משהו אנושי". אירית: "וואו, אתה נורא דומה לו. אתה מדכר

לאוויר".

איך אנשים ניגשים אליו? "אף אחד לא ניגש אליו חופשי חופשי". עמוס מהסס לרגע. פונה לאירית: "אולי ליהודית (כת זוגו של שוקן) אין הבעיה הואת. אבל זאת גם כעיה של אנשים, של מה הם קולטים ממנו".

לדעתי זה סוג של משחק. אתה משתתף איתו במשחק הזה?

"כן. במידה מסוימת כן". האוויר בינכם זורם או כפוא?

התשובה על השאלה הואת די מסוככת ואני מעריף לא לענות עליה". חלל, נסעתם יחד למשך שבועיים לגרמניה, איזה אינטימיות נוצרת?

"הוא צילצל, ושאל: תגיד יש איזה אפשרות שתיסע יחר איתי לגרמניה לשבועיים, ואמרתי לו כן. אביבתז כלב אמרתי לעצמי גם 'מה יהיה' וגם 'יהיה בסרר', במובן של ילד כן 40 עם אבא בן 70, שהולכים להיות פעם ראשונה כחיים שלהם אחד עם השני שכועיים".

בן אדם חוזר אחרי 60 שנה לעיר הולדתו עם ומתמצאת בספרים יותר מהאחים שלי". "מסגרתי, המקרים הספונטניים, בנו, היתה התרגשות?

"הוא לא התייפה ולא נשק לארמת העיר, אבל לנשים, הרגשת קינאה: תמוז לחמור באשקלון, כדי למצוא כדי חרס. זה מקרה באותו רגע מסויים רצה להיות עם עצמו ומכסימום איתי, ולא רצה לחלק את זה עם אף אתר אתר. זה מטובר. לא כל כך פשוט".

האינטימיות היתה כללכת לחפש את האספרגוס שדוא נורא אוהב במסעדה מסויימת. לעבור איתו בגינה, לראות אותו מצביע על הפרחים. לעבור איתו את החוויה שהוא עכר עם אבא שלו בילדותו. אני מניח שבית גיתה בשבילו זה מה מה שבשכילי בית עגנון".

הנסיעה יחד פתתה דלת? "פתחה רלת לעולם אחר, שתלוי, עדיין, ביוומה של שני הצדרים. תכונה משפחתית מהצר של אנא שלי וכמירה מסוימת גם מהצר של אח שלי, זה שאם את לא נמצאת איתם כאופן רצוף הרכה זמן, או נפעם הכאה שאת נפגשת איתם את עושה את כל הפעולות הראשוניות מחרש. כאילו את מכירה אדם חרש. זה לא מצכ שאחרי ההיכרות הרשמית, המערכת מתפתחת ונכנית על רכרים קורמים. לא. איתם זה לא ככה.

יש בוח משרו מייגע? "יש כזה החמצה מסויימת, כי אפשר היה לפתח את היחסים מי יודע לאן. אם הוא היה יוצא מהקיפאון שלו היה יכול להנות מקשר עם הגכרים שרווקא מכבדים אותו. אבל כתוצאה מהנסיעה אני מרגיש קירכה ולא משנה אם אני אראה אותו בעור שבועיים

"את הבת הבכורה של אכא", אני אומרת לרחלי אידלמו. "כו זאת עוברה כיולוגית" היא עונה. ומעבר לעובדה, אני שואלת, יש צינטימיות

"זה מורכב קצת, לא יורעת". יש ביניכם איוה כוד מסויים של דיבורז "לא. אולי אני קרובה אליו כי אני מתעניינת קראת את השירים שלו, ידעת על היחס שלו

"לא. לא סינאתי וגם הרבה לא ידעתי הרבה ומן.

תני לי תמונה. ילפני שעגנון מת נסענו לבקר אותו כבית פדמלר כגדרה. אבא ניסה לשעשע את עגנון ואני צפתי לו, לעננון, אתה יודע, אני סקרנית לקרוא את 'שיה'. (באותה עת היה 'שירה' רק כתב יד). עגנון המכל בי, והיה לו מאוד קשה לדכר, הזיז שפתיים

ואור, מדשה. ואמרתי לאבא, שמעת מה הוא אמרו

וחותו מהר הביתה וצלצלנו מהר לאמונה שתיסע לעכוד איתו". איזה משטר היה בבית, איזה סוג חינוך? 'חינוך ומשטר ספרטני. היה עניין של משטר ושל זמן. כשהייתי מאודרת מבית הססר בצהריים היה מעניינים אותו מספיק".

ועם שקט סביב השולחן". כית שאפשר לבכות בוז

"לא. לא לבכות ולא להתפנק. זה לא היה בית

חמשג חום - למה התרגם בבית? א לנגיעה. היו שיחות. אני זוכרת שהיה

קורא לנו את אגדות האחים גרים כל יום שישי. מתרגם תוך כדי קריאה בראש מגרמנית לעכרית. שהיה קונה לנו חיות עץ קטנות מנולפות. כגרמניה. אני רואה שתם גם היום. הוא גם נהג לקחת אותנו לטיולים נחוץ לארץ. נסענו לשלושה שבועות לרומא. לא נסארה יצירת אמבות או מוזיאון שלא ראינו. חריש

הלו, מה לקחת, רגשית, מתבית שבו נולדת? שת דכר דכר אין משם. אני מתנהג עם הילרים שלי לגמרי אחרת מאשר הוא התנהג איתנו. אבא לא התעסק עם הילדים. הוא לא האכיל ולא טיפל. לא ווכר אותו מחזיק אותי על הידיים". הלל נשען על וביסא אחורה. חוזר על המשפט: "ליא דורכיר אירתיו מאוייק אותיי עיל היידייים".

זיכרון כשהז לא רואה את זה דכר מאוד קשה. זה היה טבעי לי לא חשבתי שיש איוושהי בעיה, שוה וזסר לי. יבוא פווד ויגיד לי, כגלל זה אתה כזה וכזה וכזה. בגלל

רחלי אידלמן: "כן. כלפי הלל אמא סיפקה תום.

איזו מעורבות היתה לו בלימודים שלכם, בוזיים שלכם? הלל: 'לא דיכר איתנו על דברים שלנו'. סחמת אנוצנטריות!

הלל: "דברים אתרים העסיקו אותו, בטוח. ויכול להיות שמתוך הוסר עניין".

הילדים, אני הרכה הרבה יותר נוחה איתם, גם יותר בכיסא העץ המסולסל בו ישב ניתה כיום מותו.

מעורבת וגם יותר מתעניינת. הוא לא דיבר איתנו על בעזבונו של שוקן הסב, מצאו טלילי הקלטה בהם הוא קורא בקול צלול קטעים מהמערכה האחרונה, חלק שני רברים שלנו, או שלא עניין אותו או שלא דיבר של פאוסט. עליהם. הוא היה הולך לישון בחרר העבודה שלו ואני דופצים כמו לאביך? פתוח, מעכה את הקול. אומרת: "הוא היה בודק את 💣 💶 התוצאה של התרגיל כחשכון. נכון, לא נכון. רק זה

דיברתי איתו על בעיות אישיות שלי".

אתה בילרים שלך מתעניין יותר?

"חושב שכן. מרגיש ככה לגבי הקשר שלו עם זהי חשוב מאורו אני חושב שהשאיפה של עמוס היא הנכרים שלו שהוא קשר בהחלט מרוחק. עוברה שהכן

הייתי מכינה שיעורים. אתר כך היה מתעורר". רחלי אידלמן מתרוממת מהכיסא מניתה שתי כפות יריים על השולחן, מורידה את הראש לגובה של שני סנטימטר מעל השולחן, ממקמת את העיניים מעל ספר

עמוס: "אני חושב שלעיתים מאוד רחוקות

"אני לא ממש זוכר חיבוס של הורה לילר". אירית: "זורי גם אמא שלך נותנת לליאור נשיקה

"אני מרגיש שלא". אירית: "אתה מרבר שטויות. אתה עושה עם רוני

שלי מצא דמות סכא אחרת. הנכדים פשוט לא

עמום, מה פרובלמטי ביהסים עם אבא שלך? "יש לה את המסגרת הבעייתית שלה ווהו. אני התערבתי הרבה מאור בהתפתחות של הילרים שלי".

דברים שלא מעניינים אותך אכל מעניינים אותו. אבא שלך התקרב רק למה שמעניין אותו. על הבית שלך אפשר להגיד, שאכא שלך היא הרמות המרכזית בבית ואצלנו הילרים עומדים כמרכו".

עמום: "כן. זה נכון". תנבדים קופצים עליו בשחוא נכנס אליכם

תביתה? עמוס: "לא". אירית: "משפחה פרוסית. הילדים בבית שלהם היו קובעים פגישה עם האמא". אתה מרגיש כלפיו רגש שקרוב לרחמים או

אירית: "הוא צריך שיעניינו אותו".

"כשם שאני לא נפגש עם יהודים, כך אני לא נפגש עם ערבים. אני טיפוס מסתגר. לי באופן אישי, חיכוך עם אנשים לא נכון ולא סימפטי. אבל חברה שלימה לא יכולה להסתגר והציבור הרחב, מסתגר כלפי הערבים. זה קשור לפרימיטיביות"

כטוח שיום אחר אני אצטער, במבט לאחור, שהיחסים בינינו לא היו חבריים ויהיה מאוחר לתקן את זה". לוקת צעד אחורה, עור דקה של מחשבה. "לא שהם לא חבריים, אלא שהחברות"... משחתק.

לא רק. יש משהו ממלכר במשמעת הייקית. לאכא שאת הסור שהיה לו ולסבא) בעסקים, אף אחר זה קשור לעסקים?

> לא נגע כך ולא חיבק אותך. אמא, אשה חמה אחר חוק, מריר, וכאוב, שאומר האב לאשת בנו: "אני והוא לא נצליה לעולם להבהיר את הרברים".

אתו. אבא לא עשה בבית כלום. כום תה הוא לא זלמן שוקו. גבר עם שיק, דמות חריפעמית. בשנים היה לזה משקלי. ישה:

... ווא לא הדבר המרכזי ביחסים שלכם?

שאתה לא שואל מה שלא אומרים לך ואז אתה מככר את הפרטיות של הצר השני, לפעמים בצורה מיותרת". עמוס עוצר. אומר "עולה לי מול העיניים, מאור כחריפות, תמונה של האבא עם הכן בסרט 'פרוכירנס". בסרט, מכנס האב הנוקשה, כן אד, את כניו למסיבת יום הולדת, שהיא מסיבת פרידה מהחיים. ובין הריאלוגים הקשים שרצים כין האכ לבן מרצר משפט

משמעות המושג "משמעת ייקית". בחזרה אל שלמה במה שעשיתי ורציתי לעשות, אכל אם הוא אמר משחו נחזור אחורה, ננסה לגעת בבסיסים. ל

הראשונות של המאה ייסר בגרמניה רשת כתי כל כו שהיו הבסים הכלכלי של המשפחה. להצלחה המסחרית המסחררת התווטפו חיי תרבות ואמנות עשירים, כל ההשפעה שלו על אנשים היתה הקרנה של שהטון העסקי שלהם התרגם לאוספים יקרי ערך של האישיות שלו". ספרים וחסצי אמנות. גיתה היה האיריאל שסימן את הררך. גרשום חילר נסע מידי פעם יחר עם אנא מעיר הולרתו צוויקאו, משך שעה וחצי לעירו של גיתה התקרות בנו עם התקרות בנו עם התקרות בנו עם התקרות של הבתא שלי". רואלי אני לא השבת שאני כל כך נוקשה עם ויינאר, להתבונן עוד פעם במיטה, בשולתן הכתיבה,

מר שוקן, יש לך היצר הזה של הבעלות טל

א. לא. אני לא אספן ככלל. פעם היה לי

היצר הזה כצורה די חזקה ואין לי עוד.

יצר האספנות הוא יצר הקרוב ליצר

האירוטי. אתה משתוקק למשהו ואתה

רוצה אותו. יש לך הרצון שזה יהיה שלך. אכל זה אין

"כז. כן. היה יותר אימפולסיבי ממני".

אביך נשאר בן ארם ייצרי לאורך כל הררך?

בניל שאתה עוצר בעצמך או סשוט אין לך

"אין לי הרצונות החוקים. לא עכשיו, על כל

אתה מזהה את הייצריות אצל מישתו מהבנים?

"בשביל אספנות צריך גם ממון. הבן שלי, עמוס,

בשאתה מסתכל על כיוון האיפיונים

"תלוי מאיזו בחינה. מבחינת העוצמה הכלכלית

"מאור חשוכה. יכולה להיות חשוכה מאור. מה

יש ירירה, זה כרור. מכחינת רמה תרכותית אני חושב

שאין ירידה. אני רואה אותם בעלי רמה, בעלי חשיכה.

בסדר. הוא היה רוצה להיות מאקסוול הישראלי. כן.

הוא עוד לא ויתר על זה. כן. אולי הוא עוד ישיג את

אתה מזהיר מסני מעויות, סוקה את עיניו?

"אני לא דחפתי אותו לכיוון הזה. אני ככלל לא

תבחינה הכלכלית פחות חשובה לך?

היצר שלו הוא לכנות את קבוצת העיתונות שלו.

דמשפחתיים, אתה רואה כו של עלייה, של ירידה?

לי היום כמעט. כמעט שלא".

דרצונות החזקים?

הבסים הוא מאור ייצרי".

מוכשרים. די מוכשרים".

פנים".

אתה מחזיק בדיעה שהם צריכים לתוות דברים

על בשרם? אשתי אומרת שעמוס עושה את הנסיונות שלו על בשרי". שוקן מתרווח על הכיסא. צוחק צחוק גדול של הנאה. "אבל הוא עושה את זה בלי ספק גם על רחלי, כשיחה על הסכא, תגיד: "אני אומרת

מהם לא יודע היום". עמוס, על המשפט של רחלי: "עוד מוקדם להגיד את זה וואת, אני יורע, תשוכה שחצנית". מר שוקן מה בחר אבא שלך לקרוא לך

יהוא קרא לי שירים שעניינו אותו. שירה גרמנית, גיתה, היינה. זה נתן לי הרבה מאור". באיזו צורה המעיל עליך סמכות?

"הוא היה ארם סמכותי, לא עשה שום דבר כרי להפעיל את האוטוריתה שלו. הוא לא התעניין כל כך

דוא כיוון אותך? ילא. לא כצורה מורעת. יותר מדי מרוכז בעצמו.

עמום, מה הקשר בין האמביציה שלך לסביבה שגדלת בהז "בטביבה שגדלתי בה היה לחץ להצטיין. גם

(42 המשך בעמוד (42)

13 Biaeain

עליזה רוזן, מצב הנוכחי מאת תלמה אדמון צילמה: אירית זילברמן

צלמת, מהופנטת משטף המלים של עליזה רוון, התעשתה אחרי שעתיים בגינה הירושלמית: עליחה עכשיו בלי לדברז רוון בלעה כמה מלים ותלתה בעדשה עיניים צייתניות.לרגע קל ניראתה ככת 🍠 עשרים שהחיים עוד מתוקים לפניה. גם כשתיקה הכפויה המשיכו שפתיה להכיע. כמה דברים השפתיים האלה יכולות להיות. כשהן נינוחות, תוליות, יש כהן רמז רק של כוז וכעם. על מהז על מה לא. אותן שפתיים יכולות להפיק על הכמה או מול המצלמה פתוליות, חושניות, רוע, מזימה. "אני ארם מילולי", אמרה עליזה כעבור כל שעה של שיחה. כאילו מישהו שכת, בעורו מתכונן בשפתיה.

"אני הצרף של הפנינה. רוכ המחשבות עולות בי כשיחה. צריך את גרגיד החול, ואז הצדפה הואת מפרישה את החומרים שיוצרים את הפנינה. כשאני נמצאת לבר אני יכולה לכהות שעות, ויש המון שטחים מתים במשך היום, שאני לא יודעת על

בסוף חראיון לא ידעתי על מה דיברנו ועל עוגיות שומשום, נדמח לי. הקמח הוא קמח מלא, אמרה עליוה בשעה שנשאה את תמגש אל הגינה ויכוצשים, או זכוכונים, צנחו אל התה, "והמחכון נמצא על האריזה של הצ'וקולם צ'יפס של אופנהיימר. כמקום שושלר אני שמה אגוזים ושומשום").

בשל מה טרחנו ונסענו אלית עד ירושלים: היה איזה חג לתיאטרון התאן, לאז עשרים שנים מלאו לו, אמרה אשת יחסי הציבור. אם את רוצה, נעביר לך תמונות של עליוה מהצגות שכהן השתתפה. היה ברעתנו גם לחצות את החצר הרחבה של החאן, לספוג שם אווירה. בסוף הראיון שכחנו.

ייש טעות בכל העניק הזה שמשייכים אותי לקכוצה של מייקל אלפרדם שהקימה את התיאטרון. הקבוצה הואת התחילה לעבור ב־72' ואני לא הייתי שם. הייתי קורם, עם פילים דיסקין, ב־68'. העלינו את 'נוח' ו'כך משתעשעת אמי המשוגעת'. היו שם אהרון אלמוג, אכינועם מורחיים, רמי דנון, ז'אק כהן, יוסוף פאראת, שחקן ערבי שלא המשיך, יוסי פולאק, נעמי גרינבאום, אמיר אוריין, הלן קופלכיץ' ו'ל. אוי, כשיחה הואת אין הרכה סדר".

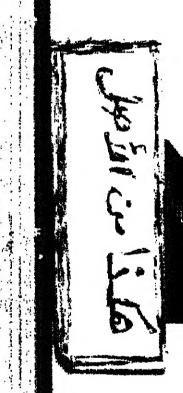
הזמן נירקם מהרש בחברתה, בלי התחלה, כלי סוף. ויש להביא בחשבח את התפאורה: כית כבר שהשנים הוסיפו עומק רוחגי לקירותיו, חום וקור משחקים כו יחד עם נענועי האוריצל. כעד התריטים הציוריים עולה הגינה של עליוה רוון, עניין מכולגן, שופע צכעים וסוגים של ירוק. כריזנטמות ורודות־לכנות כצד אניצים דקים של כצל ירוק ופטרוזיליה. שני עצי רוברבן, "כל שנה אנחנו מכינים ליקר. זה הזן המצוי, ההמצמץ". שני עצי לימון ועץ נוי אחר, שכיתו הירוק של טרון מתנרנד עליו קלות. הבית שאכנר הכן, גער כן 16, ככר אינו

כשנכנסנו בבוקר הספיקה עוד לקפל את קרש הגיהוץ, אמרה "רק רגע, רק רגע, אני כבר אָתכן, קודם כל תישתו קפה. לא קפהז מה אתן, צימחוניות או משהו. אבנר, עוד לא הלכתז אתה מאחר לבית־ספר, זה לא קורה לו בדרך כלל, אני לא יודעת מה יש לו היום, או יש לי תה צמחים, לא זה לא לימונית, תריחי, אוישו זה לא כליכך פשוט לעשות את התה הזה, כלומר, לי זה לא כל כך פשוט, תיראו, עכשיו אני לא מצליחה להוציא את העלים שנכנסו פנימה, רגע, אני אסנן את זה, אני באמת מאור איטית ולא יעילה".

בדצמבר תהיה בת 49. עטופה בשל שחור, מכווצת ככסא, מרכיבה משקפיים, מסירה אותם, ממצמצת בשמש, היא כאילו חשופה, נתונה לך כלי מיגננות, ביתית, עממית. הרי היא פוגשת אותך בקבקבים וגרבי צמר אפורים. וככל זאת היא חירה גרולה, נושאת הרבה עצב. ואולי רק היום היא נראית כך. בכל פעם שעולה אליה עוד עיתונאי, היא לא מסייעת לו

בשבוע שעבר, שלוש ושלושים לפנות בוקר גורלי, היא הגיחה אל החור־לבן בקטעים מ"ניקוי ראש", ובין ספירת קולות לראיונות עם מנצחים ומנוצחים התנחמו צופים בזכרונות מהימים ההם, אחרי מלחמת יום כיפו^ו הזהות שלה עם תקופה שבה למדנו לצחוק לעצמו^ו לא מתכלה. השנה ראו אותה שוב בהצגות בחאן, בסרט קצי קצת יותר תכליתיות, קצת פחווי קצת יותר תכליתיות, קצת פחווי

15 Biaeain

מצעי היצוא האיכותיים של כיתן עכשיו גם בישראל.

מהיום - לתקופה מוגבלת - ניתן להשיג את עודפי היצוא במחירי מבצע.

> מבחר מצעי פלנל יפהפיים, שבדרך כלל עושים את דרכם לארה"ב, נמכרים עתה ברשתות השיווק ובכיתן סנטר.

בואו לכיתן סנטר ולרשתות השיווק ותוכלו, גם אתם, ליהנות ממצעים רכים, נעימים ומעוצבים להפליא, במחירי מבצע מיוחדים.

מצעי הפלנל של כיתן -חלום.

תל אביב הדר יוסף דרך הרצליה פינת שלונסקי* רח' לילינבלום 30 ברח' אלנבי 85 (לשעבר טתה). איזור הָתעשיה תלפיות, (ע"י חהיפרכל) רח' פייר קניג 39* ב רח' לונץ ל

(תום ציבות) שלאים (עם ציבות)

סט TW14 (סדין גותי, סדין עליון וציפית)

סט יחיד (טדין, ציפה וציפית)

סטים אמריקאיים

(סד"ן גווגי, סדין עליון ו-2 צימיות)

(סדין גומי, סדין עליון ו-2 ציפיות)

מט זוגי (סדין, ציכה ו-2 ציכיות)

בריטים בודדים

ציבה

FULL UD

QUEEN LID

רח' יפו 42 ₪ הדר כרמל, רח' הרצל 50

חנויות כיתן סנטר:

רק 17 שיה

רק 24 שיח

רח' הרצל 97, תנות המפעל * רח' קרן קיימת 139 (חנות חדשה) רק 5 שיח רח' רוטשילד 39 (חנות חדשה)

דב מכר (היפר שוק ליד התחנה תמרכזית)* רק 59 שיח צומת גלילות רב מכר*

רק 79 שיח עפולת ספול (סדין, 2 ציפות ו-2 ציפיות) רק 99 שיח רח' ארלחורוב 8 (לשעבר טתה)

רק 39 שיח "פתות במוצ"ש וכן ברשתות חשיווק הגדולות: משביר לצרכן, שק"ם וכל בו שלום

סחבק והפטריה

פוקום ראשוןו חליפה משהו משהוו ורי בן תור פספר על פטריית הקסם ההונגרית לכתבנו של שופר, ואמר לי "תעשו את זהו". וער ואב, במוסד סנור במרכז הארץ.

> מיד התעניינתי במיסטיקה ובגלל זה גם התנדכתי ליחידה קרכית. את רוב השרות שלי עשיתי בשטחים, ללללות הייתי קורא ספרים של עלום קסטאנדה וא.ב. יהושוע, וניזרק מהעשן של ממינים. כתופשים הייתי רופק פה ושם צינגאלה, שותה בירות, פה ושם כוסית קוניאק, ניסיתי אפילו מספוצרה... אבל זה לא עשה לי כלום... תיכננתי עם שני הברים טובים שלי לנסוע לתאילנד, אחרי השחרור, ולאכול את הפטריה. חרות לפיר

> פאיילת־השוזר כבר כא לקחת אותך בחזרה. ..כשיצאנו, לפני חורש בערך, לחופשת שיוורור, נכנסנו למשרד נסיעות, והיה שם מישהו עם כובע

> שחר ווקן, עם שופר קטן, והוא אמר לנו: ינשביל פטריה לא צריך לנסוע עד תאילנד. צריך רק אמונה כמדינה".

"אחה צוחק", אמרנו לו. 'בעורת השם", אמר האיש עם הוקן והכובע

"איפהו" שאלתי.

"ככלינצ'ס ההונגרי", הוא אמר. קבענו להיפגש בשבת סתווית כמיוחר, בפאב "נזיכר", ומשם יצאנו לאכול אותה.

איך שהגענו ל"הונגרי" שמו אותנו כתא חשוך, ונאה מלצרית שנראית די בסדר, לומדת מזרחנות

נסקות הבוקר וחוזרת בתשובה בשעות הפנאי. היא קאלה מה אנחנו רוצים לאכול. "כלינצ'ם עם מטריות".

היא היתח המומה. וזה גם לא היה "אתם בטח לא מתכוונים לבלינצ'ס

עם פטריות", היא אמרה. אמרנו "דווקא כן", והיא הביאה לנו את המנה, שהיתה די מגעילה, אכל מיו הרגשתי שמשהו קורה לי, וכשהגיע החשבון כבר הייתי מחופף לגמרי. לפלצרית היה זקן וכובע שחור.

השארתי לה טים יפה. איך שיצאתי החוצה חרגשתי שמטרונאוט עם קכלות. פתאום היה לי

ום כראש, והיה נרמה לי שאני הולך כין נונגלוס ונתקל בעצי מנבו, נופל וקם, והתחת עולה לי לראש. חשבתי שאני ישו והלכתי על נחל תררה, שעל ניותיו צמחו פתאום עצי אננס, ובתוך הנחל ראיתי ומון קולות צפים. לקולות הצפים היה זקן ואמונה כמרינה וריח איום מהפה. ישבתי לנוח מתחת לעץ פאפייה כאור עקיבא, שתי אחיות, עם כובעים וזקנים שתורים, תפטו אותי ושמו לי כמה טיפות מתחת ללשון, ופתאום הראש שלי התפוצץ מרוב אנרגיה

ומיגרנות, חשבתי שאני גמוד... "נכנסתי הכיתה ופתאום ראיתי שהוא עשוי... מקש תאילאנדי, ויש לו כובע שחור ווקן, ובטלוויויה פלי התחילו לעוף גחליליות כצורת מגיני דוד שחברים ושופרות צורחים אמונה. פתאום הרגשתי השו כוח ועירנות, ורציתי לזיין את הטלוריזיה, אכל היא לא נתנה לי. ניסיתי להתגלח. הסתכלתי בראי וראיתי פנים חדשות של המערך הולכים עם חליפות

על רפא בלי סוף, כמו בתמונה של מגריט... ורציתי למות, אכל לא היה לי בער מה. ברקע שמעתי כל הומן קולותו "מי שמצבע משפיע" ו"אחרי למפת', ופתאם ראיתי את באולה כהן, ערומה לגמרי, רוקית עם יובל נאמן באמצע הקסבה, רפול מנגן להם לאקורויאון, גנדי אומר את המנטרה שלו "טרנספר" ותימני עם כובע שרומה לפטריה תאילגרית מתחיל פתאום לדנר מודר, מוטרף לנמרי... חשבתי שאני נמור,

יהונתן גפן

פינת החייל האלמוני בעיקר בקטע השחור הוה, שבו קפץ עלי קוף שדומה שתי טיפות מים לרכ פרק, ותקע לי כפה בננה כצורה (קטעים ממכחבו של גיא שטייבל, דואר נע ונד, עזה. "לא רוצהו", צעקתי. בשל תקלה טכנית התפרסמה כאן בשבוע שעבר תחילת

"אז לפחות תנשק את זה". "עריפה אשה אחת שמנשקת ספר תורה מאלף פרופסורים שאומרים שהארם כא מהקוף", אמר ורש עזתי. שני חבר'ה סוגרים עור

האיש־הבאכון, ונעלם. רק הזקן והכובע השתור נשארו אצלי כחדר, מציירים מגן דור כאוויר המעושן. לקח לי זמן ער שתפסתי שזה האיש שפגשנו במשרר הנסיעות. איש האמונה. נסיתי לטלפן לחרות לפיד, שיכוא להציל אותי. אבל אמרו לי שהוא

בעוה ומשתינים על העולם. ושואלים שאלות כמו: למה ומתי נהיה כבית? איך פותרים את אי־השוויון בתאילנד... ושוב התחילה ההיפנוזה הזאת, וערכים הזה? איך משחררים רצועה לוחצת? אתמול ניסו לדקור שלמים המירקע שלי היה מקועקע כציורי ילרים של המעוד. ילדים מציירים שלום לפני הגיוס, ועוד פעם האנשים האלה על הדשא, דורכים על ציורי השלום של הילדים, והמגן רור כשמיים, ועור פעם התימני עם הפטריה על הראש... זה היה טרים רע...

ידעתי שאני הולך לעשות משהו שאני אצטער... עליו, אכל לא יכולתי לעצור את עצמי. הייתי תחת השפעת הפטריה ההונגרית, ולא יכולתי לצאת מזה. לבשתי את המרים שלי, ורצתי כמו משוגע החוצה. זה היה יום יפה נעל הכביש ראיתי שיירות של סובארו עמוסות סטייקים נוסעות לכינרת. רציתי לנסוע איתם אבל הם לא עצרו לי כי לא ידעתי את הג'ינגל שלהם. נשארתי על הכביש לבר לגמרי. ופתאום ניגשו

אלי שני שוטרים, תפסו אותי, לקחו לי את תעודת הזהות, והכניסו אותי לצינוק קטן וחשוך, מטר על

חתיכת־מאניאק. לא היתה לי ברירה – שמתי זין. ראו התעוררתי פתאום במקום אחר, אחרי ספירת הקולות, ואני חושב שכאו לי בראש כל מיני קטעים מ"ניקוי ראש" ו"לול", אכל אני לא כטוח כי הייתי לגמרי מטושטש כשלב הזה של הלילה. הצצתי בחלון, וראיתי שלכל האנשים יש זקן, וכובע שתור. ואין לי

זין, כי שמתי אותו בקלפי. הרופאים אמרו לי שוה רק מירגם, אכל אני דעתי שוהו זה. שלא נצא מזה. הם אישפזו אותי במהלקה הסגורה, עם דן מרגלית ואילנה דיין, וכולנו עשינו את עצמנו מחייכים אכל כפנים היינו קרועים מרוב כאב, אכובה, וצער.

כבר שבוע שאני שוכב פהן כדרך כלל קשור, והרופאים נחמרים אלי... לכל הרופאים יש זקן וכוכע שחור. ובמיטה על ירי שוכב חרות לפיד, עם שתי פטריות נחמדות שהוא החזיר מתאילנד, עם כובע איפה רוברט קאפה לעואולז ---

אני מרגיש יותר טוב, אכל בכל פעם כשאני עוצם את העיניים אני רואה מנן רוד מחובר, ושומע שופר ורוצה להקיא... ותהרגו אותי אם אני נוסע לתאילנד. לא, אני נשאר פה, אפילו במחלקה הסגורה. ער שתעבור ההשפעה. עד שאני אשכח את ההצכעה. ורבר אתר ברור לי - אני עם פסריות גפרתי. וגם עם בלינצ'ם, בעזרת השם

את דורון. ומה בקשר לזכות אבות, מרחב אסטרטגי, לחיות בשקט, חגורת בטחון נאל יתהלל חוגר... וכינתיים פותחים אותנו). אובייקטיבי עד כמה שאפשר. עזוב פוליטיקה. תנו לנשום. אני פה, כי המרינה צריכה אותי פה. זאת

מעַט שלוש שעות פטרול. עולים למג־

דל להשקיף. קר. השלפוחית פתאום

דורשת את שלה. עומרים על מגרל

הפלוגה שלי. המדינאים צריכים שקט להחליט, שקט מדיני, שקט רצועתי, שקט קוסמו־פוליטי... זאני צף, צף ער כאב. למזרון שלי כורה האוויר. מתחת למזרון – מיטה, מתחת למיטה – שכפ"ץ, קסרה עם משקף שרוט, עשר מחסניות, פאוץ' שקם עמוס טעם החיים, תחבושת אישית, ח"ע, וכמה אמצעי מניעה. אלה אחת, שני רימוני גז, הרכה כוץ.

הרבה שמירות. בעיקר שמירה על הצלם שלי. קשה. יורד גשם. חוק. מחנה פליטים מסתגר. הכל נשטף. גם אנחנו. סיור דגלי שוטף את הרחוכות. העיניים ב־160 מעלות. סופרים 21 עציצים במרפסת שמשמאל. העציצים ריקים משתילים. התרומה העותית למכצע "ראש תחת עץ" ---

מרחוק צמיג בוער. רצים, הרבה קולות ברשת, אבנים צועקות, קולות של זכוכית מתנפצת מתחת לרגליים, קצח כמו בחמונה. בכל חתונה מזרחית אפשר לראות נשים מיללות. וכמו בכל פנסאוייה -כמה יריות טובות, וריחות של עשן. רק שכאן – במקום כבשים – ממנגלים צמינים, וכמקום סוכריות על החתן כאן זורקים רק אבנים.

יום ראשון הגרול. ככר מרחוק כל אינדיאני מתחיל להכין שיש ברדק. נכנסים. כוח גדול. הרבה עוצמה. הוראות קפדניות. ניוהרים. לא נשים. לא ילרים. אסור לירות. מתארגנים בצומת. הרבה אכנים. בקבוקים באוויר. כמה כאפיות קופצניות, עצבניות. הלחץ בכרומטר של החבר'ה עולה. הכבור, הכבוד. משתדלים לשמור על השקט.

בתוך שעה יהיה הרחוב הזה ריק. מכוך של סימטאות. לא להיפרד. לוקחים פנייה. מהבחים זורקים כלוקים, לא להאמין. עוצרים. נותנים דיווח. מתארגנים. 20 מטר מאיתנו עומרת משפחה. פתאום אש וגפרית. צריחות אימה הרכה ידים מונפות עושות חרבה רוח. אתה לומד להכיר את הצליל הוה. קצת הלם מעורב בפחר ותחינה. מסתכל סביב. פתאום קולט יצור קטן, אולי בן 3, בין הרגליים. נותן לו גג. ילרה מסתובכת בין 8 זוגות רגליים ירוסות. היא לא מבינה. לא יודעת להצטלם. תגירו קוראק. אני מרים את הילרה. מהצר השני יוצא אכא שלה. עינים ניפגשות.

כבר בוקר. חוורים ממארב הלילה. פורקים מתח, עייפות וציורים. הרגשה מוורה. זורק מכט מסכיב ולא יכול שלא להיוכר בתשוכה המודקנת: 'נו, על מה נויכר היום, ילריםוי. אולי על גירול החסה בשטחים. עומר נוטף בתוך שדה חסה זראשי כרוכים. לא יודע לכה, אכל אני צוחק וכיתתו אלותיהם לדחלילים".

ניא שטייכל

17 Bibesio

עליוה רוזן, במצב הנוכחי מה היית גותן עכשיו כדי לצאת לחופשת חורף בשוויצריה?

פחות מ-\$1000 מספיק!

ת.ד. 3511 תל־אביב 61034

🔳 כן. מהיום חופשת סקי בשוויצריה זה לא ענין לעשירים בלבד. סוויסאיר מביאח לך את שוויצריה היפה, הנוף המדהים ווזאויר הנפלא במחירים שאינם באויר. לדוגמא: טיסת + 6 לילות במלון מובחר + חצי פנסיון + 5 שיעורים בבי"ם לסקי והכל בפחות מ־\$1000. באמת פנטסקי! ואכו אתח לא יודע לגלוש נלמד אותך ששלחו אלי בחקדם האפשרי את בקורס מיוחד, אחריו גם אתה תחליק כמו שוויצרי. חופשת סקי חורפית בחוברת פנטסקי 88/89. בשוויצריה. מה כבר לא כתבו עליה. אין צורך לחזור שוב על מאות החצעות בעשרות האתרים. בוא תרכיב לעצמך את החופשה המתאימה לך ולכיסך, החורף הצטרף אל החלום חשוויצרי של סוויסאיר.

בקש את חוברת פנטסקי במשרדי הנסיעות ובסניפי סוויסאיר או שלח חתלוש.

יתברך שהיתה זאת עור הצעה מן הטלוויזיה אתת השחקניות הטובות שראיתי".

אלי היא אשה מחוץ לזמן ולמקום (היא, למשל, כאלה. אולי שבע־שמונה ככל העולם. עליוה היא אחת להשתתפות בסידרה לילדים.

שהוס, כפעם הואת, הוא לשם בבייה.

שבוע שעבר, בשלוש שלושים לפנות בוקר גורלי, הגיחה אל המסך, שחור־לבן, אמרה: "לפוית פרחה כרובית". כל כולה, שמוטת כתפיים, פלגמטית, רצינית עד טמטום, ניראתה כמו הכרוכית הענקית שבין ידיה. זיקיאתה מופלאה. בקטע אחר היא מבחה פסטיוואל שירי חשרה ו/צו שירים חסיריים. עמעפיה בישניים, נחיריה מורחבים, הרי היא עקרת בית צרקנית שנקלעה לטקט

רכחשיבות נשימלת מקסי פרחונית. למות ממנה ב'מה קרהד יש לה מתולוג כן תשע דקות. ככה, כמי שרא. לובשת איוו תולצה סתמית כחולה, צווארה חשוף למצלמה כמו למאכלת, שמש קיץ חוקה פתאכורת לפניה הנקיים מאיפור. היא מדברת על הדנרים הכואכים ביותר לניצולת שואה, כמו מרואיינת שנקלעה למשאל רחוב בתוכנית חדשות. "רק מי שהיה שם יכול להכיך. מספרת בדרך אגב על ילדה שבורות לבר כיעדות. על חלום שמופיע אצלה עכשיו ומבריח אחה לפיפת בתח בת ה־14. "לא, בטח שחיא לא

אה, ככשרון לא מתבלה, כמושא איכותי לגעגועים. הנסתר מהעין. ישנת לה כירושלים ומרכרת שוב ושוב על איירצונה לענור לתל־אביב־מרכז־העשייה, על חוסר אמביציה, לעמור לבר מול מצלמה שלא מאפשרת לך בריחה אל ל עצלנות שבועה כרבו, על מין קצב אישי שכזה וכמה נוף, או אל פרוה, או פיגורה נאה, לומר דברים כואנים, קשה להתנתק מהבית. במו אזני שמעתי את הטלפון שלגל על אדן החלון, עליוה קמה בטריינינג הכחול, של הבמאי. להמתמך כך על שחקנית אחת, שתיבנה לך הלכה על האבנים בגינה, ענתה: "כן, שלום, נרבר אחר תשתית לסרט. הפנר, אגב, היה מי שהיטה אותה ק שכז', ובדרכה חזרה לכסא שמתחת לעץ: "מה אני למסלול הבמה כשהיתה בת 17. הוא היה סטורנט צשות לה אהרכך נדברן ממילא אני לא מעוניינת". בירושלים, מדריך בחוג לדרמה. "מיד ראיתי שהיא

לא נוהנת), אם הזמן והמקום מתמקדים בתל־אביב. מהן. אתה יכול לסמוך עליה שהיא לא תשחק. שהיא ונכל זאת היא כפוקוס של התעניינות מתחרשת תהיח כל דבר שתרצה. לגביה היה תמיד קונצנווס. נמחוריות. השנה העלתה אותה לתודעה ככמה אתה רוצה אותה לקומריה: היא תהיה נהדרת. דרמה: הדשויות. היא עשתה סרט קצר עם אברהם הפנר. "מה היא תהיה מצויינת. רק מיגבלה גופנית, כמו גונה יהוד. היא מופיעה בשתי הצבות בתאן, "לילה בנאי", 1.90, לצורך תפקיר של שחקנית כדורסל, יכולה 'נולדו אשמים', ועושה חזרות לשלישית – 'ליאונס לעצור אותה. יש לעליזה תכונה נרירה. היא מקשיבה ולנה". בליל הכחירות התנחמנו בהבלחות הקומיות למה שאתה אומר. היא רוצה להקשיב עוד פעם ועוד שלה כ"ניקוי ראש". אולי זה מקור הצמא לראותה. פעם. היא מאוד חששה מן המונולוג הזה. אמרה שאי הותות שלה עם תקופה שבה למדנו לצחוק לעצמנו. אפשר יהיה לצלם הכל בשוט אחר. בסוף צילמתי ארי מלחמת יום כיפור, כשההתפכחות הבטיחה פעמיים. השתמשתי בפעם השניה. התרגשתי

> רוון: "בניקוי ראש כל האפשרויות גיראו יותר אפשריות. היום החרב מונחת על הצוואר. אז חשכנו שאפשר לעצור רגע לפני התהום".

"אני אוהבת לעבוד בקבוצה עם אנשים שאני אוהבת, שהם חברים שלי. אני לא צריכה כל פעם את הבושה של להיחשף".

כששמעתי אותה, למרות שאני כתבתי את הטקסט".

מבינה. איך היא יכולה להביוז" היא אומרת לבמאי

מחרירים, באָנֶרְרטוֹן חוּלי. האומץ, במקרה חוה, היה גם

הרכה אומץ אישי ומקצועי נחוץ לקטע כזה.

הפנר מצטער שלא עבד הרבה עם רוזן, 'משוט מפני שלא עשיחי כליכך הרבה", בעבר שיחף אותה ב"לאן נעלם רניאל וקס". האמון שלהם הררי. "אני אוהבת איך שהוא נותן לי להיות. אני סומכת עליו במאה אחדו. הוא חכם ויש לו סעם". בינתיים היא מטפחת רצון עו להשתמש ביכולת שלה מול מצלמה. רוון: 'הסרט נפל לי כמו מתנה מהשמיים. אני נורא רוצה לשחק בסרטים. זה מריום שאני יודעת איך הוא

ילא עמרתי שם והתחלתי לחשוב על השאה. לא שפירא ותיקי דיין ב"לא הכל עובר". היא הכירה את ותתאמצתי לוכור דברים שאני זוכרת, שראיתי בסרטים

או בתמונות. הדכרים האלה – או שניטמעו בך, או שלא יעורו מאמצים. אני לא עכרתי את זה ואני לא יכולה לרמות מה זה יכול להיות. לא יכולה להכנס לעורה של הילרה שרצה ביערות. אבל אני כן־אדם

מילולי, והמלים עשו את שלהן". הפנר עשה סרט מאחד. ההשקפות הימניות מולירות את ההשקפות השמאלניות. וההיפך. הפחד להיהרג הוא שמוליד את החררה מפני האחיזה שלך ברובה. והסוף שלו אופטימי. אחרי היריות וריגשי האשמה של עכשיו, אחרי העלאת הזכרונות הקשים מהשואה עם החררה מפני הישנותה, כתמונה האחרונה אשה ערביה מרחפת כלכן מעל מטעי זיתים. זאת אולי הפנר: "שחקנית שמסתמכים רק עליה, אין הרבה

אותה אשה שנהרגה כידי ילר במרים מתל-אביב, והיא קמה לתחיה באיזה רוגע פסטורלי של אחרית הימים. בשלקדת על עצמך את התפקיד, נכנסת לעומק

יאם כל המסר של הסרט היה רק האשה הואת, הכוחנות שהיא מבטאת בגלל התירות שלה, לא הייתי עושה את זה. אברהמלה מסתכל על אנשים, לא על איראולוגיות. מבחינה מקצועית יותר מעניין להראות מורכבות, אמכיוולנטיות".

בסרט גילתה שמונולוג זה מעשה אפשרי. ער אז שמחה כתפקירים לא גדולים מרי, כוכות הקיצור ברפליקות. כ'כולנו אשמים' היא מרכרת על הכמה בלי הפסקה במשך עשרים דקות. שם היא כת של נאצי. ב־חבלי משיח" לפני שנתיים היתה אשתו להוטת האיראולוגיה של מנהיג המתנחלים. ב"לאונס ולנה" יש לה תפקידון. וזה בסדר מכחינתה. בעכר היתה גולשת להפסקות-עכודה בנות חודשים ארוכים, ער שהגיע הרגע שבו החלה לתרור שתישכת. "אני לא מתכוונת לשיכחה האישית, במוכן הפסיכולוגי העמוק. אני מרברת על חוסר עכורה. שישכחו שאני עור כאן ויכולה לעכור, ואולי זה בעצם אותו דיבר. כי אם את שחקנית, את רוצה שיראו אותך. אני תמיד אומרת

ז כואת. קצת שחקנית, קצת בהריוך. יש עוד דברים שאת מעדיפה לקחת אותם במינון נמודי לא לועדוויים על הפושאלי

אני לא רוצה לעכור לגור בחל־אכיב. יכול להיות שוה בנוי מדעות קדומות. יש לי קשר לבית חוה. תל־אביב היא קלות חברתית־מקצועית. אני רוצה לגשת בה, אכל לא להשתייך. אין לי כוחות לזה. אני כך ארם לא תחרותי. כל הקריירה שלי כנויה ממול".

הפנר שלה אותה ללהקת הנה"ל. דן בירון אמר למוטי קירשנבאום שהיא יכולה לבוא במקום טליה

19 Biaeaio

(המשך מהעמוד הקודם) פילים דיסקין. מייקל אלפרדס כא עם פרתים לבית־היולדות, כשאבנד נולד. מול.

גם אבנר הוא מול. "פשוט היה לי מול, כמו כל הדברים, אני לא חושבת שהייתי אמא מסורה יותר מדי, או עם סכלנות. השקענו בו כמה שיכולנו (גם אביו, מושון מצליח, תפאורן כטלוויזיה. ת.א.). הוא פשוט נורא נבון".

היא נשמעת מתפעלת מהעובדה שהוא מתמסר לנגינה בגיטרה קלאסית, או מכשרון הציור שניגלה כו, כאילו הכיטה מחרש כאיוה ילד של שכן. "הוא מתכשל לאט. הוא לא היה ילד מחונן. אני אוהכת את זה. הוא כן־ארם. זה הרבר שאני יכולה לשים עליו את שתי

אכנר חוזר מבית-הספר, מגיע עד אליה כתוך הגינה, גוחן ומנשק. יש כיניהם חילופי רברים והירים. מתחשבים. הצלמת רוצה לצלם אותך, היא אומרת. אם את רוצה, הוא אומר. אם אתה רוצה, היא אומרת. כסוף שניהם נילכרים כפילם כרגע שהם מחייכים זה לזו בקירכה. אויש, אומרים שניהם ביחר,

מה אבנר בחייד?

"אני לא יודעת להגיד לך. אפילו אם הוא הכל, אני מפחדת להגיר את זה. אני אפילו לא רוצה להכנס לזה, כשאני תושבת את כל המחשבות האיומות. אף פעם לא הייתי אמא היסטרית. מצר שני, כזמן האחרון, מאותר בלילה, כשהוא לא מגיע, אני פשוט מתחילה לא להכיר את עצמי. הסברתי לו שואת הבעיה שלי, לא שלו. אז יש לנו הסכם. אם הוא רואה שזה ככר שתים עשרה או משהו כזה, מוטב שיטלפן ויעיר אותי

מאשר אתעורר בשלוש ואראה שהוא לא בכית". נועם הכוקר אצלה פיתה לשקוע לנים־לא־נים,

התתולה רינת פרעת את הפרחים בעוויתות עליוות. אחריכך מצאה לה פינה כשמש ושכחה מה זה בעצם החיים. שוחתנו כצעקות כשמשאית הובל כאה לרוקן את פחי האשפה. עליוה לא חרלה לעשן. "זה לא פייר לא לצלם אותי עם סיגריה. סיגריה היא חלק ממני כמו כוס הקפה הזאת". איזו ראגה היתה לנוזו ובכל זאת השיחה נסחפה כל הזמן למאגרי כאב וראגה, שבאורח לא עיתונאי נותרו סתומים.

The Carlos Paints

"ב'ניקוי ראש' כל האפשרויות ניראו יותר אפשריות. היום החרב מונחת על הצוואר. אז חשבנו שאפשר לעצור רגע לפני התהום".

כ"לילה במאי" את אשה מבוגרת שמאותכת בצעיר, סופגת מפנו חשפלות וממשיכה לישון בחדר חמררגות, כשהוא במיטח עם מישהי אחרת. את יכולה להכין אותח?

"אני יכולה להכין אותה. יש נשים כאלה. ודווקא נשים הוקות ועצמאיות. יש משהו נורא לא פייר בהזרקנות של נשים. מה שעובד אצל נשים כלפי גברים, זה לא מה שעובד אצל גברים בשביל נשים. אצלם הצורה החיצונית פחות חשוכח".

צורת חיצונית קובעת גם אצל שחקנית! את דורי רוגמת למה שאיפור ומשחק יכולים לתולל בדוצוניות של שחכנית.

ב'האיריוט', רמות נשית סוערת ששיגעה את כל מוסקווה, כתבו עלי שלא ברור מה היא משגעת כליכך. החאן הוא תיאטרון. יש בה איזו פרגמטיות תרשח, כנראה שלא הייתי מספיק יפה ומרשימה בשביל בועו משהו בכל זאת ריאליסטי מבעבר, קצת יותר תכליתי, עברון. הוא חשב על גלנרה ג'קסון בתפקיר, מישהי חטר חלומות. ההנהלה החרשה, עמית גזית ורני אלטר, מלכותית, מרשימה, תהומות של אפלה, יצריות ששטה. יכול להיות שאין כי תהומות של אפלה. אכל לא תמיר מעורות בה תיקוות זהירות. התהומות האלה הולכים עם מישהי שנראית כאילו יש מה הייתי רוצה לראות. הייתי רוצה שוב לראות קבוצה לה. יכולה להיות מישחי שנראית כמו עקרת בית, אכל מי יורע על זה, את מי זה מעניין. מגוכשת. אכל אני כטוחה שלא אראה את זה. כארץ לא

מאמינים כרכר הזה. לפי רעתי מפוחרים כאן "בכלל, כל העסק הה של צורה ומה אומרת הצורה על מה שיש ככן ארם. אני רוצה לשחק גם ליירי ממעורבות־יתר של שחקנים. וזה קשה, כששחקן לא מקכת וגם את אליוכת הראשובה, את מריאה דמויות יודע אם יחתימו אותו גם לעונה הבאה".

Hisesia 20

בבית בירושלים: יכל העניין של תהצעיינות וה דבר נורא קשת. אני מנקה לחיות כמי שההצטיינות לא חשובה לה, אבל ברגע שאני ניזרקת למים, אני רואה שוה מה שאני עושה, מנסה לתצטיון".

שגדולות מהחיים. אולי מריאה לא היתה גבוהה ואפלהזו אליובת היתה גוצה מכוערת וקרחת, אבל עשר למטבת, תלוי פתק גדול: עליזה, מה עם הבוילערוו לה תחפושת. תוץ מזה, מה, תסתכלו על ארית פיאףו כתוב שם הנייר קצת קרוע מן הזמן. כאילו היא צריכה היא הצליחה להעביר את זה על הבמה? הצליחה. אבל תזכורות קצוכות, שיתוירו אותה לאדמה. בראיתות מישהו היה רואה אותה ברחוכז לא היו שמים עליה".

"הגעתי למסקנה שיותר טוב בלי הדפיקות לב. תמיד, בכל ואת, מתגעגעים לוה. זה קוסם. אבל לשאלה: "עכשיו במקרה רע לי". בעיצומו של הרכר, זה רע. זה כמו מחלה. יש גם

וקטעי העיתונות כאלבום".

אין את ה'מה יגידו'.

את יכולה להשתתף בשמחתר".

שלכ כלשהו, אחרי התסופה התליאביכית שלה (החמאם, החמציצים), החליטה לגמור עם הקריירה. היה אפילו נסיון ריגעי להירשם לכית־ספר לאתיות. היא לא משתגעת לדבר על זה. זאת היתה בעיטת סרכנות אחת ואתרונה. כנגד

הבושה של להיחשף, להתחיל מקום חרש. זה נורא קשה

ינתר גרול. זה פחות נורא כשמישהו יותר טוכ ממך, אז

מהבריה פוטרו מן התיאטרון. "אני לא יכולתי להישאר.

אני מכינה את מי שנשאר. היו הרי קשיים איומים ככל

הנסיון שלנו להיות מעורבים כהחלטות התנהלה. אולי

וה היה חלום רומנטי, כי אחרי הכל, זה מוסד ציבורי

מתנאים כשיבתה. היא רואת כבר אינה רצף בעשייה

שלה, ובחיפוש שלה אחר קביעות בחיים, גם תיאטרון

יעריין לא כרור לאן סניהם מוערות. אני יורעת

או עכשיו יש חגיגה כואת מצר התיאטרון,

ראי אפשר שהשחקנים ינהלו אותו. היינו נאיווים".

כישוריה. ההיצטלכות הכאה עם דרך החאן היתה רק ב־76'. הַיא הרגישה שייכות. "וליה לי חשוב להיות חלק מהקבוצה. ששון גבאי, אכי פניני, אורי אכרהמי, אהרון אלמוג, שפרה מילשטיין, שבתאי קונורטי נועוד רכים שהיא מתעקשת לאיית את שמותיהם בהערכה ואני טוענת שאין מקום לזה). אני אוהכת לעכור בקבוצה עם אנשים שאני אוהבת, שהם חברים שלי. אני לא צריכה כל פעם את

תיאטרון, ואת חושכת אולי יצחקו ממך, אולי יולזלו בך. את הרי אמורה לעשות הרכה שטויות בחיפוש אחר בלי הדפיקות לב. נכון הדרך הנכונה לתפקיד. עם חברים אמשר לנסות הרבה, "בכלל, כל העניין של ההצטיינות זה רבר נורא קשה. אני מנסה לחיות כמו מישהי שההצטיינות לא חשובה לה. אבל זה כנראה כן חשוב לי. באיראולוגיה

במוך המונולוב שלך בפרש של הפנר את

"אני מקווה שלא, אני מקווח שבדרך שלי יש

סתם דאנת, היא אומרת לאילן דר כסרט, כשהוא רואה את כנו הזכור לו מסיוםי הלילה והנה הוא לבוס במדיו במוקר, חי, תקין למראת. אולי גם עליתה וחו

כפינה עסקנית ככית שלה, בין השירותים קורמים הרשתה ליותר ערפל לכסות את עתידה המקצועי. עכשיו יש לה רצונות ברורים. כנראה נוחנו כגינתה בעת של התבגרות, כי היא אמרה, בתשובה

"אני אשפרה מזרקנת, וזה מעסיק אותי יותר רסיקות הלב של התרגשות של הצגה. וגם זה כשבילי מאשר לפני שנתיים. זה רבר. זה רבר, תזיקנהו מה זאת חוק מדי. אלף פעמים החלטתי שלא אתרגש אומרת להתמודד עם זה בכבור? מה זה אומר להיוח בפרמיירה. בין כה וכה אני לא אוספת את הביסורות בפנסיה? הרי לא הצלחתי לצבור אפילו עשר שנות עבודה ברצף. וככל שאני מתבגרת ארצה יותר ויותר לעבור. אבנר יתגיים, הבית יתרוקן, ומה יש תון מעבודהז ובמקצוע שלי, גם זקנה אפשר. כל זמן שאה עומרת על הרגליים ויכולה ללמוד בעליפה, זה כסדה. את לא מורה שמתכה לרגע שהיא תשב כבר. זה לא מקצוע שמגיעים בו לשחיקה. אם מישונו כבר לא רוצה

להיות שתקן, זה בא קורם". אתריכך באה הפוליטיקה. נמרנו את העוגיות ונוכרנו שלמתרת הבחירות. עליזה אמרה: "אני לא יכולה לומר לך שאני כתתתיות הריכאון. אבל זה כל הזמן עומר מאתורנית. ואני לא עושה שום רבר ממשי בקשר לזה. אפילו להפגנה של 'נשים בשתור' הלכתי רק פעמיים: אני לא אותבת להפנק כיום שישי בשתיים. זה נשמע כמו הלקאה עצמית, תגירו, או תלכי ותעשי משהר. אבל אין לי כות ואני די פותית.

כשמומינים אותך להשתתף בהצגה יחירה כאיוה "הגעתי למסקנה שיותר טוב שמתגעגעים לוה. זה קוסם. אבל בעיצומו של הדבר, זה רע. זה כמו מחלה". אני חושבת שזה לא חשוב, אכל ברגע שאני ניזרקת

למים, אני רואה שזה מה שאני עושה, מנסה להצטיין. אני פוחרת כבר הרכה ומן. אולי בעוד שנתיים, או קצח זה מקצוע של הצטיינות, וואת עור אתת הסיכות שאני יותר, אף אחר לא יזכור שהיתה שם שחקנית אחה אוהבת להיות בקבוצה. העוקץ יורד בקבוצה. הפירגון שנתנה עוד ראיון, או רצתה עוד תפקיד בעוד הצגה, כי אני לא יודעת מה יסרה כאן, ואם כן תהיה מדינה פלשתינאית, אני יודעת מה יקרהה הרי כל הקיום היא עובה את מחאן כ־82', כשעדה כן־נחום שלנו כאן פרובלמטיד. קיכלה על עצמה את הנהלת התיאטרון. התברד שרכים

אומרת (כלומר, האשה ששרדה מן השואה אומרת): כסוף כולם ימותו. גם אנחנו וגם חטובים. רק שאם לא נהזיר את השטחים, זה יכרה יותר לאש. את בעצמך חושבת שבפוף כולם יכותו?:

פחות סיכוי לזה, ואני לא יכולה לחתום על חוה בעניין חוה. מה שלא יהיה אני רוצה להיות בראדם, ואפילו כתנאים שלא מאפשרים את זה. אבל אני לא יודעת מה תהיה הבחירה שלי אם אעמוד כמצב של חיים ומוות. ואני לא מתכוונת להאשים אך אתר על הבחירות שיעשה. אבל כנלל זה אף פעם ספקנים לא הגיעו לשילטון.

תלמה אדמון

לבדיך תבחן שכל תעשן

המחקרים האחרונים מוכיחים שבנוסף לסיבות פסיכולוגיות וחברתיות מפתחים המעשנים תלות גופנית בניקוטין. כתוצאה מכך גם בעלי רצון עז נשלים שוב ושוב בנסיונותיהם להפסיק לעשן. ישנם מקרים בהם הגוף ממשיך "לרעוב" לניקוטין ומגיב בעצבנות, אי שקט ותופעות לואי אחרות

היוצרות התנגדות לתהליך הגמילה. הניקוטין שבטבק גורם להתמכרות כמו כל סם"!

מחוך דו"ח שרותי חבריאות האטריקנים שהונת על שולחן הקתנורט ב-10.5.68

גם אם אתה "מכור כבד" לניקוטין היום הסיכוי שלך להפסיק לעשן גדול

באמצעות תוכנית טיפולית חדשה הכוללת מתן ניקוטין יוכל נופך להתגבר על ההתמכרות. זוהי התוכנית הרפואית של ניקורט - טבליות לעיסה המכילות ניקוטין.

לעיסת ניקורט במינון הנכון

בהתאם להודאות במשך כ-3 חודשים עשויה לעזור לך לפרוש סופית מעולם המעשנים. ניקורט לכל דרגת

התמכרות טבליות ניקורט מיוצרות בשני מינונים. מינון גבוה למעשנים כבדים - ומינון נמוך. תוצאות השימוש בניקורט במינון הנכון מעידות על שיעור הצלחה

לוותר? האם הינך מעשן בחדירות גבוהה יותר 🗲 בשעות הבוקר מאשר בשאר היום ז להים חיפן בעיפון גם כומיוי אחח חולה כן אוייב לשלב בעיטת כל היום ז איך היית מסווג את הסיגריות שאתה 🥏 דלות ניקוטין מה מצבך?

4-0 נקודות - אל דאגה. במאמץ קל תוכל להגמל מעישון. 2-5 נקודות - לא נורא. אבל כדאי להתחיל טיפול גמילה. גש לרופא. 11-8 נקורות - לטובתך גש מיד לרופא ודרוש עזרת או טיפול גמילה. התכשיר חייב מרשם דופא. לפני השימוש נא עיין בעלון לצרכן.

מבחן זה עשוי להיות הצעד הראשון

. לפניך מבחן באמצעותו ניתן לאבחן מיד מה מידת תלותך בניקוטין.

אם אתה נחוש בדעתך להפסיק לעשן ענה על השאלות וגש עם

המבחן לרופא שלך. הוא יתן לך מרשם לניקורט במינון המתאים

כמה זמן אחרי היקיצח בבוקר הינן

חאת חיון מתקשח להמנע מעישון במקומה בחם העישון אסור כמו:

לדרגת ההתמכרות שלך ויתן לך תדריך מפורט להצלחת הטיפול. זהו!

תוך 30 דקות

אחרי 30 דקות

כל אחת אחרת

לפעמים:

לחיים ללא עישון

המבחז שלד מתחיל!

מעשן את

הסיגריה הראשונה ז

תכשיר עזר תרופתי לגמילה מעישון

למידע נוסף: דקסון בע"מ, ת"ד 21085 ת"א 61020, טלפון - 7517113-03

הזדמנות חד פעמית לעצמאי לרכוש ביטוח חיים וחסכון במגדל, לקבל רווח נקי של עד 4% ניכוי מס יותר מקופת גמל וליהנות מהלוואה* לצורך זה בריבית ומוכה ביותר. הטבות. המס: אניכוי זיכוי% "יורור לעצמאים" קופת גמל

זיכוי מלא 7% ניכוי 7% ניכוי מלא זיכוי 5% החזר מס בגוכה 25% 5% החור מס בגובה 25% ניכוי נוסף ניכוי מלא 4%

פנה עוד היום לסוכן הביטות שלך!

מגדל מחוז המרכז רח' סעדיה נאון 26, ת"א, טל. 03-647647 מגדל מחונ הצפון רח' הרצל 27, חיפה, טל. 04-672141 מגדל מחוז ירושלים רח' בן יהודה 34, ירושלים, טל. 2228441 מגדל סניף בארישבע רת' הנשיאים 25, מרכז רסקו, טל. 11138-257 * ההלוואה בסניפי בוק לאומי עפ"י הפניה מפגדל.

שנת התול של חולון
שנים לחולון שניים בינילון על הדי שניים בינילון על הדי עום הנדולה בחולות אשדוד. הם התר על למוע נבעות חול, אברו, יש לנו אחריבן, בדוך לעיריה, לשם נסענו לבי על לנחוע נבעות חול, אברו, יש לנו קש מפה של חולון, ראינו את ראש ליד הבית ובאמת הן שם. בערכו חולון עם רבי הקומות ליד קרית בינינון עם רבי הקומות השת האדניות, יש דיונות בלי מלאדפון ובלום, ומינות בדימנו בעיריה, אמתוות. דבר אחד בטוח

קבוצת הבישוח

מגדל והלום מעוד

יכול לחיות ראש עיר. בדקנו בעיריה, חוות הא נבעת הולות שמדדים בלי להש ההחות. ערומות של חול וכו יה לה עם הרוחות. שרובנות של תול נקי וזך שון מנה לשם, ודי נעים לותנולגל עלי קאו לטפס. בין שעם שרודים ברגליים עיש פנחס אילון, ראש העיר הקודם. לא מתח ממבון כישר. לילוים ולמבור זה, גבשת החול שלנו הן כבר מיגרשים רים עם ושמק של ולדים, זה כיף לא

דקות אחדות מהעיר לחוך חתי־

נבוונה. רק שעה, אפילו באמצע חשי

פע, ופתאם בעולם אתר, רצוע וכובעי.

לד כמה איתר החולות של חולון הוא בין קרית ברצאים והשועלים יצטרם לר לד כמה איתר החולות של חולון הוא בין קרית ברצורין לקרית שרת. או רוצו לדיין וחויכה טבע ראיתו גם ראיתו ים של תולות. פיטר, פקח רשות שמורות העלים, ואני עלינו על גבעת החול בין הבישים החבים ולפנים רע שועל הבנישים התובים ולפנינו רץ שועל. בחולות

86. טבע בתוך עיר

ימין ושמאל, רק חול זחול באפצע חולון.

דוד אלעזר. נוסעים עם נולדה מאיר,

פת ופתאם כעולם אתר, רנוע וטבעי. שועלים, צבאים, צישו שחורה ונדולה. • מיקום מדויק
שי מבטיזה להביא תרבה טיולים כא־ שמשאירה חיפוש שמצטיירים
את נבעת החול הגדולה רואים במקום שרחוב ניר־עם פוגש את רתוב שמחה שעוד לא ניבנו. בבניין הארץ נווחם.

אין מגיעים: מכביש מחלף התחנה המטאורולוגית מחלף השבעה) נוסעים לכיוון צומת מחלף השבעה) נוסעים לכיוון צומת מחלף השבעה) נוסעים לכיוון צומת מחלף השבעה) ווסעים לכיוון צומת חולון: פניה ראשונה שמאלה ברחוב עיר מטופחת ויפה עם המון ניוות. פת־ המלאכה, איזור תעשיה. נוסעים ישר אום היה לנו חלום. חשבנו כמה נחמד עד ששם הרחוב מתחלף לרחוב אלופי היה לו ניתן היה לא לבנות רבי קומות צה"ל. פונים שמאלה לרחוב רב"אלוף גם על גבעות החול, ולהשאיר את פיסת הארץ החשופה, שצבאים רצים בה, גם לדורות הבאים. כמו שעשתה עירית ות־ בשדרת דקלים יפה, עד שמגיעים לפניה ראשונה שמאלה, לרחוב ראובן ברקת ניה עם בריכת דורה ופארק אירוס הא" שם שועלים יש יפתי שלי", שיר של שלי הביוו. כזה שעוברים בו תוך העליה הראשונה לארץ ישראל. ניסינו ונוסעים ישר עד שרואים ממול את הד רגמן בחולות, שהוא טבעי לגמרי. גם זו כת שבע שנשארה שם במקרה או הוא נעלם. על התולות שנערמו בלילה

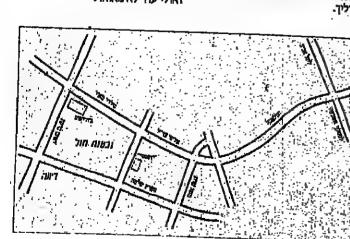
ראינו ציורים יפים מהטבע: עקבות שועלים, צבאים, ציפורים והפס הזיגוני זהו אחד הקווים היפים שמצטיירים

לחפש את השועל בסבך הרתמים אכל

חולון. העוזר שלו, יוני דובב, סיפר לנו

שבתולות כבר הזנתה אכן הפינה לקריה

לבניה. הצבאים והשועלים יצטרכו לר

תהיה מזכרת יפה לפנחס אילון ז"ל,

אבל כבר מאוחר. אבן הפינה הונחה,

התוכניות בהפקדה בוועדת בניין ערים

23 KIJEJIO

7917 うりつう והכסף

התואר "הזוג המוזר". מייק האיגרוף, בריון ובור, עבריין צעיר שנהפך לאלוף העולם. כוכבת טלוויזיה. העתונות האמריקנית, שלא החסירה שום פרט מחיי הנישואים הקצרים והסוערים שלהם, הפרידה. נכון לעכשיו: רובין "אני עדיין מאוהב, התוודה. ארה"ב מצדדת באיש השרירים ומתעבת את הבחורה. ל"שושלת" יש עוד מה ללמוד.

הם יכלו להתחרות על טייסון, סופרמן של מולו: רובין גיוונס, בוגרת אוניברסיטה מתוחכמת, לא מפסיקה לעשות מטעמים גם מסיפור ויתרה על כל דרישותיה הכספיות. טייסון, הספורטאי העשיר ביותר בהסטוריה, מצפצף על

מאת עפרה ישועה־ליית׳

INATIANIT הנאנסת והאמת

ישיותו הססגונית של דונאלד קינג, שסימן ההיכר שלו הוא רעמה לבנה "פאנקית" מעל ראשו השחור הכבר, היא סיפור בפני עצמו. עברו הפלילי כולל ישיבה בכלא על הרינת אדם. הצלחותיו תפינאוסיות בתחום האינרוף מחומדות לעומת הפרסום שזרם אליו בשנה האחרונה סכיב אחת הפרשיות המוזרות והמכוערות ביותר ביחסי

הגזעים בניו־יורק: פרשת טוואנה בראולי. בראולי היתה נערה כת 14 שנעלמה מכיתה למני שנה, ונמצאה אחרי שלושה ימים מתוסרה הכרה על ערימת זכל וצואה. גופה היה מרוח בטינופת זנחרתו עליו כתובות נאצה גועניות בנוסח "כושיח מלוכלכת". חיא סיפרה בי ארבעה גכרים לכנים אנסו אותה והתעללו בה, אחד מהם ככל חנראה איש משטרה.

(צילום: איי. פי.)

הפרשיה זעזעה את ניו־יורק זנהפכה לסמל לאומי למאבק חקהילה חשחורה. הזעם ותמשד התגברו כאשר התברר שהמשטרה -שאחד מאנשיה נחשד כשותף למעשה תמזוויע – תודיעה שתיא מתקשת למצוא חשודים. אחד הקשוים חיה סירובת המוחלט של בראולי לשתף פעולה עם החוקרים. חומה בצורת של עסקנים שחורים, ובראשם דון קיננ, נימקו את הסירוב בחשד המכוסס נגד נקיון כפית של המשטרה. הסיפור נהפך לשערורית פוליטיה אדירה. קיננ, נואם עם בשרון של מטיף בחסד, עמד בראש שורת מנחינים שתטיחו האשמות קשות בתוקרים ובדרגים חפוליטיים שמאחוריחם. למעשה תוא נמפך ל"אמרגנת" של בראולי ולמסביר

הראשי של שחיקותי הרועבות. טייסון מוש את קינו בשעה שהצרשה היתה בשיאה. הוא נלווה אליו לעצות הודהות פומבית עם בראולי, זהחרגש כל כך מתסכל שעבר עליה עד שהגיש לח במחוות אופיינית את שעון הזהב וחיהלומים שלו, ששוויו חמישים אלף דולר.

בחודש שעבר הגישה המשטרה את מיפצאיה המפורטים של החקירה לחבר מושבעים גדול שמצא תקבר אחר לשתיקה: מה אחד הוחלט שהנעות לא הותקפה כלל, אלא ביימת ובדתה את כל חסיפור כדי לחתחמק מעונש בבית לאחר שבוחה ונעדרה ימים אחדים, קינג דחת את תמימצאים בכוץ קולני, אך באו הוריד את הפרופיל הציבורי שלו והסתגר בתוותו באותאיו. עייסון, שבדיוק בחווה מקום מיסתור מצויין לשכועות האמרונים.

מאוהב בה עד טירוף", התוודה, בעדר עורכי דינו נערכים של "האשה השנאה ביותר באמריקה". אגב, המשאל נעד להנחית עליה את המכה האתרונה. "אני עדיין אורי שהיא כבר ויתרה על הכסף הדימה ידיים.
ביסיורים, השמשונים הקונבים למיניים מי "האשה השנאים בייםור מי הדי יכול לחזור אליהו" בייסיורים, השמשונים והקינגים בסופו של רבר לפני הקסם השתקים של "דאלאס" ו"שושלת".
בייסיורים מתקפלים ומתמוטטים בסופו של רבר לפני הקסם השתקים של "דאלאס" ו"שושלת".

משלושים פעם, וכזמן האחרון הנצחנות שלו תמיר הם באמת יכלו להתחרות על כתר הונג המחר הונג המחר של החובות המיל שווים מיליוני רולרים. אבל הפעם, למרות הכל, הוא בריון ובזר, עבריון צעיר לשעבר שצמח ברחובות המיל שווים מיליוני רולרים. אבל הפעם, למרות הכל, הוא איננו חוגג, רק מקווה להתאושש. הקרב האחרון של אלוף הקרייה הקרייה הקרייה העולם במשקל כבר לא התנהל לפי כללי האיגרוף, ואיש אינו על שרירים מגושם, סופרמן של הבוקט המודעי. היא מון 12 הקרבות שניהל מאז תחילת הקרייה להבעית בו ער שניה בעים ל און מה השרבה האוף חבול. מרכיבה מיניאטורית בצבע שימולר־חלב המותה בעים ל און מה השרבה האוף חבול. יכול להבטיח בו ערנויות נגד אמנושים מהאגף. האלוף הבול, הרסיבה מיניאטורית כצבע שוקולר־חלב המזוהה בעיסר לי, אל 11 פים השרים בולא הקרב האורון ביוני האלוף הבול, הרסיבה מיניאטורית כצבע שוקולר־חלב המזוהה בעיסר לי, אל 11 פים השרים בנוקאאוס, כולל הקרב האורון ביוני התכתשות לילית בסימטה חשוכה לפי מיטב בולא הקרב האורון ביוני הצהלת נצחון, תפסידה כתלמירת חיבון מרכימה כמיותר באופות לילית בסימטה חשוכה לפי מיטב בולא הקרב האורון ביוני וצא אליו לא בצהלת נצחון, תפסידה כתלמירת חיבון מרכימה כמיותר באופות לילית בסימטה חשובה לפי מיטב בולא הקרב האורון ביוני התכתשות לילית בסימטה חשובה לפי מיטב בולא הקרב האורון ביוני המנה ביונים בולים ביונים הרכימה ביונים ביונים הביונים ביונים הרכימה ביונים ביונים הרכימה ביונים ביונים ביונים הרכימה ביונים ביונים ביונים הרכימה ביונים ביונים הרכימה ביונים ביונים ביונים הרכימה ביונים ביונים ביונים ביונים הרכימה ביונים ביונים ביונים הרכימה ביונים ביונים ביונים הרכימה ביונים כואב ופגוע. ליבם של האוהרים יוצא אליו לא בצהלת נצחון, הפקידה כתלמידת תיכון מבריקה במיותר באופרת ספון לשנית להפיל סופית את מייקל אליו לא בצהלת נצחון, התכתשות לילית בסימטה חשוכה לפי מיטב אלא ברחמים.

עלא ברחמים.

עלא ברחמים.

ייק טייטון ניצח בקלות יחסית. הצד השני בנוקיאאוט הקצרים ומלאי התהפוכות של השניים, לא קימצה נשות מיק סייטון עדיין עומר על רגליז, אם כי בין זאבי הקצרים ומלאי התהפוכות של השניים, לא קימצה נשות מיק סייטון עדיין עומר על רגליז, אם כי בין זאבי והשואות ספרותיות: היפה והחיה. שמשון הדלילה קינבקה שמשון הדלילה קינבקה שמחן הדלילה מייטון עשה את זה כבר יותר הוג המרון הצחלות שלו תמיר הגדונות שלו תמיר הגדונות שלו תמיר באמת יכלו להתוצרות על כתר הזוג המחום המלים שמחום הצור הביון ופור עבריין צעיר לשצבר שצמח ברתובות המלים.

הנצחון לא הוכרע בזירה אלא בכית־המשפט. רוכין גיוונס, במסיות האורון ביות לא בכית־המשפט. רוכין גיוונס, במסיות המווי ביית הספר.

לפי משאלי הטלוויזיה (כן, גם על זה עושים ספיים ובכילות המשפט. רוכין גיוונס, במסיות האלא בכית־המשפט. רוכין גיוונס, במסיות האלא בכית־המשפט. רוכין גיוונס, במסיות האלוף המיליונר, הספורטאי העשיר באיש השרירים המאורב – ומתענת אל בנית־המשפט. רוכין גיוונס, בת 13, וכיתה בשות המפורט האורות באיש השרירים המאורב באיש השרירים המאורב באיש השרירים המווים ביותר בהטטוריה של הספורט, מצפאף על הכסף. "אני עריין של "האשה השנואה ביותר באיש השנואה ביותר באים בייתר באים בייתר עליה את המכה האחרונה. "אבל ערכים בייתר באים בייתר באים בייתר באים בייתר באים בייתר בייתר עליה את המכה האחרונה. "אבל ערכים בייתר בייתר בייתר עליה את המכה האחרונה." אבל ערכים בייתר באים בייתר באים בייתר עליה את המכה האחרונה. "אבל שתרים בייתר בייתר בייתר בייתר בייתר עליה את המכה האחרונה." אבל ערכים בייתר בייתר

25 Blacain

(המשך מהעמוד הקודם)

חייו. את אביו לא הכיר מעולם. הוא חי עם אימו ועור אח ואחות בשיכון "סלאמס" טיפוסי, ועד גיל 12 הספיק להיעצר פעמים רבות על עבירות שוד ותקיפה אלימה. כגיל 13 נשלח למוסד לעבריינים צעירים בעיירה ג'ונסטאוז שכניו־יורק.

כאן התגלת שיש לו כשרון טבעי לאיגרוף. בהסכמת המוסר הועבר טייסון לבית־ספר פרטי לטיפוח מתאגרפים צעירים, בהנהלחו של קשיש נחמך בשם קאס ד'אמטו. בעלת הכית היתה גיסתו של ר'אמטו, אלמנה אוקראינית זקנה כשם קאמיל אוואלד. טייסון התקשר מאור לאשה הזקנה, שנהפכה ל'אמו

סיפור הקריירה שלו יש רק כיוון אחר: למעלה, לצמרת. כגיל 18 יצא לזירה המקצוענית, ומאז לא הפסיד בשום כרכ. תוך שלושה חודשים הפיל ארבעה מתחרים, והתם חוזה לשכע שנים עם חברה עתירת מיליונים המתמחה בסרטי ספורט ואירגון קרבות איגרוף, שסיבסדה, כין השאר, את כית־הספר של ר'אמטו ואוואלד. ד'אמטו המשיך להיות מאמנו, פטרונו, איש סודו ומנהל ענייניו האישיים – אבל האיריליה הופרה נאכוריות: היריר הקשיש הלך לעולמו בחטף.

כמקומו נשלו על עצמם שני כעלי חברת "ריל ספורטס", ביל קייטון וג'ימי ג'ייסוכם, את הטיפול האישי בנכס האנושי שערכו עלה מיום ליום. קייטון היה איש הכספים, ג'ייקובס היה המנהל ומי שמינה מאמז חרש: קווין רוני.

רווחיו של טייסון היו גדולים כל כך שהמנהלים ראו צורך להעניק לו מתנה: קרילק חרישה. כשמלאו לו 21 כבר היה יכול להוציא את כספו כרצונו, וביום הולדתו סנה לעצמו רולסירוים ביפון אלף רולר. לטייסון יש שגעון למכוניות, והצי הפרטי שלו כולל בנטלי, קורניש, מרצדס, יגואר, כ.אם וו., פורשה, למבורגיני ואסטון־מרטין לאגונדה. חוך שנה אחת הצליח להוציא על מכוניות לא פחות ממיליון דולר. כאותה שנה הוציא גם יותר מחצי מיליון דולר על בגדים, תכשיטים, רהיטים וציוד לדירתו במנהטן. סעיף חשוב אתר היו "מתנות", ואולי צריך לרשום את הסעיף הזה תחת הכותרת "קניית ידירים": "טייסון לוקח תבורה של ידיריו לחנות פרוות, אומר לכל אחד שיכחר לעצמו משהו, ואת החשבונות שולחים אליו", סיפר ביל קייטון ל"וושינגטון פוסט".

כראשית השנה היה טייסון כן עשרים ואחת וחצי, וכבר היה "שווה" חמישה מיליון דולר. מנהלי העסקים החליטו שתפקידם להגן עליו גם מפני עצמו, ושמו

מייק טייסון, אחרי הטקנדל: "אני עדיין מאוהב בה עד טירוף, אבל אחרי כל מה שעשחה. מי היה יכול לחזור אליה!״

"בצר" שני מיליונים בהשקעה שבת הקרן תישאר מחוץ להישג ידו. החל כגיל 27 הוא יתחיל לקבל קיצבה קבועה של 200 אלף דולר נקי ממס לכל ימי חייו.

והו השלב שבו נכנסה לתמונה האשה הקטנה. רובין גיווגס, מספרים אנשי יחסי הציבור, מעולם לא התכוונה להיות שחקנית: היא היתה תלמירת קולג' רצינית ומבריקה כדיוק כמו דארלין, שאת דמותה היא מגלמת בסידרה השבועית (שהוקרנה בארץ כשם "מלך הכיתה"). חלומה הגרול היה ללמור רפואה. ככת לאם גרושה נאלצה להשיג מימון עצמי ללימוריה, וסנחה למבחני בד לתפקיר קטנטן בסידרה הפופולארית של ביל קוסבי, הסופרסטאר השחור של הטלוויויה האמריקנית. קוסבי הגדול כליכך התרשם ממנה, לפי הטיפור, ער שהציע לה עיסקה: היא תתמסר שנתיים מחייה לטלוויויה, ואם תחליט שזה לא כשכילה, ועריין תרצה ללמוד רפואה – קוסכי ישלם מכיסו את לימוריה. היא החליטה שזה כשבילה, והמריצינה האמריקגית הפטירה רופאה יפהפיה.

את הגירסה הזאת על חייה לא כולם שנים: עתוו

uragalo 26

ליפורה גיוונט 19 SHP1H03 17991 []39 []495757 והוא "עויעו ווועודג בנועון ... עינוני... ...พลอ อนาท גרוע מכל דבר שרויירני מסוגלות לונאוי פעצונייי.

1199111

הטלוויויה של

מוצרה וולטוש

מייק טייסון, אלוף העולם, בזירת האיגרוף (מימין בצילום השמאלי, שרות "נאמא") ועם רובין ב"רגע אינטימי" מתוך טרע פרטומת לקולה בו תשחתפו שניחם. (בצילום של אי.פי.)

אירועי תקופת הנעורים של רובין מצטט חברים המספרים שכבר בגימנסיה היא עסקה בניצול שיטתי של קסמיה הנשיים כדי להשיג את מאוויה, ו"סובבה על האצבע הקטנה" מורים, תלמידים, ו"אפילו את הטכת שממנו השינה מאכלים מיוחרים". הקשר הראשוז שלה עם עולם השעשועים היה ככל הנראה סופרסטאר שחור אחר, אדי מרפי ("השוטר מבוורלי הילס"), ש־נרלק" עליה בעודו בן 20 והיה שולח את הלימוזינה

שלו להכיא אותה מבית־הספר. מכאן ואילך, רשימת ידידיה כאילו יצאה מספר "מי ומי" בעיסקי השעשועים והבירור: שחקנים, כמאים, כוכבי כדורסל. טייסון היה העשיר והמפורסם שבהם. הנישואים התרחשו אחרי תקופת הכרות קצרה יחסית. כשעתונאים שאלו את טייסון "למה" הוא קרן מאושר שאדי מרפי הזהיר אותו מראש ש"האשה הזאת רוצה דולר שמרוויה טייסון, בוירה ומתרך לה. רק את הכסף שלך".

הבלים, טוענים עורכי דינה. היא אשה עשירה בזכות עצמה המרוויחה יפה מאור בטלוויזיה. מאבק הגירושים, אגב, הניב הסבר חדש לחתונת הבזק: עורכי רינו של טייסון טוענים שגיוונס אמרה לו שהיא בהריון, טענה שהתגלתה ככוזבת.

האם החלו תיי הנישואים כרגל שמאל, או שהמריכות הקולניות של הזוג הצעיר היו תופעה נורמלית למדי של קשיי הסתגלות לחיים בצוותא? "ייתכן שאגשים כאלה לא יכולים אף פעם לנהל חיי נישואים מאושרים עם 100 מיליון כני־אדם שמציצים להם לחלונות חדר השינה", התפלסף עורך דינה של גיכנס, ראול פלדר, כעת שהגיש את כתב הכניעה. תפקיד הרסגי מכריע בסיפור היה, ללא ספק, לחותנת הטריה. רות רופר, אמה של רוכיו. לא משה מצירה הבת, ולמעשה התגוררה עם כני הזוג. טייסון, מצידו, הביא את "אימו המאמצת" קמיל אוואלד לחיים החרשים. הישישה ליוותה את הווג הטרי לנסיעה לטוקיו, והיתה עדה למריבותיהם הפומביות הראשונות. נסיונות הפיוס שלה לא הועילו.

רובן גיוונס, אכי השחקנית, התגרש מאמה אהבת אותו. היא לא נתנה כלום, רק לקחה".

עם אב כזה כבר לא צריך שונאים, אבל יש. עוברי שהוא מנהל נגד ראש עיריית נידיודק, אר קרץ'.

השערוריות הגיוייורקי "סטאר" שיצא לחקור את משק הבית של טייסון, נהג ומבשלת, לא מתעייפים לספר שהרעיה והחותנת רכשו כלב בולדוג וכינו אותו "טייסון", "מפני שהוא מכוער בריוק כמו מייק". הם מספרים על אלוף עצוכ וכודד שמילא את הבית כפרחים לשמח את רעייתו וסיפר להם כמטבה: "אני

רווחים, כאותם ימים, הסתכמו במיליונים המישה מיליון תמורת הקרב עם טוני סאבס בטוקיו, 21 מיליונים מהקרב עם ספינקס ועוד מיליונים מהכנסות פרסומת. ג'ייקובס לא זכה לראות את הסכומים השמנים כאמת. הוא התמוטט לפתע ומת ממהלה ממארת. קייטון היה אמור לקחת על עצמו את המיפול האישי במייסון, אולם האלוף לא כטח באיש העסקים המעונב, שהיה שונה

כאן עשתה רופר אתת משגיאותיה הגדולות. היצ פנתה אל אמרגן האיגרוף דון קינג, שעסק בהצלתה בקירום המכירות לקרבות המיליונים של טייסון. ועורדה את מייק להתיידר איתו ולשאול בעצתו, בתקווה שהוא יסייע לשתרר את האלוף מקשריו הכובלים עם קייטון. קינג (ראה מסגרת) אמנם הצליח לאו דווקא לטובת החותנת והרעיה.

יורע שהיא לא אוהבת אותי".

המריבות הרציניות היו, כמובן, בענייני הכספים ימים ספורים אחרי חתונתו חידש טייסון את חתיפתו על התחה עם מנחלי עסקיו קייטון וג'ייקובם, אבל תוך שלושה שבועות כבר התקשרה רעייתו אל קייטון והודיעה שהיא "נוטלת פיקוד" על ההחלטות העיסקיות. רות רופר הציעה את עצמה כמנהלת עסקים שתשאיר הכל 'כתוך המשפחה". למרכה האירוניה ולמרות כל ההשמצות, רוב האבחנות של האשה הממולחת היו מדוייקות: היא הזרעזעה לשמוע ואמר ש"נדמה לי שאני פשוט מאוהב". ה"כטאר" טוען שהמנחלים גורפים לעצמם שליש שלם ועבול מכל

מהדמויות העממיות שהתרגל אליהן לפניכן.

קינג ועייסון התיירדו. חלק מהפרסומים מספרים שהאמרגן קנה לאלוף שתי מכוניות פאר חרשות -לימוזינה של רולם רויים ועוד קורביש. התצאה: קרוב כשרובין היתה תינוקת. הוא סבור שאשתו הראשונה ל־400 אלף דולר. לא כרוד בדיוק מאין בא הכסף. היתה רורפת כצע חולנית שהנחילה את ערכיה לבתה. אולם הדרך לתוזה תרש עדיין היתה רתוקה. עתה חשבו חוות הרעת שלו, המצוטטת כעתוני השערוריות: על נטילת עצה מאדם שבאמת מבין בכספים כבדים: לטייסון לא היה סיכוי מול השתים האלה. רובין לא דוגאלד טראמפ, מיליאדדר ניו־יורקי רב עלילות המפורסם ברכישות הנועזות שלו ובקרבות האינסופיים

פואמן תוכב האינרוןי בא, שמע, והודים: "קורעים "אולי" כדצמבר, בלאס וגאם. צון, מייק'. הוא מצא לטייסון את עורך הדין הראוי ב מינד פארצ'ר, סוכנם של ברדם ספריננסטין ומיק א משות מביתה של אוואלר. מישהו לבן כצר הדרך, לא רחוק מביתה של אוואלר. מישהו מקשה אלם פפרוניו החדשים של טייסון לא איזורו (או מישהיי) הדליף לעתונות שזה היה בעצם נסיון לבמין כנטיותיה המראינות של התותנת לתפוס התאברות כושל המעיד על מצוקה נפשית קשה.

לשעות על מריבות משפתתיות לא חדלו לזרום הסוער, הצליחו עתה לשכנע אותו לפנות לפסיכיאטר קמיל אוואלד מצאה עצמה כתוך מאבק הכוח ותר־משמעית: הכדור פסיכוסי, סובל ממאניה־דפרסיה. תשלשה ניותם גילתה שטייסון מעניק לאוואלד מקרטים ונורה על טיפול בליתיום, תרופת הרגעה תחות את ביתה הגדול ואת האתוזה – כיום נכס רב מיד לעתונות. ה"ניריורק פוסט" יצא בכותרת ענק: עד - לטייטון אוצי מותה. אוואלד העקשנית הודיעה שיש לא יגיד לה מה לעשות ברכושה. היא גילתה לקצבתה הופסקה. במשך שלושה הודשים לא יבלה

פוקד מרכזי בניהול עיסקי האיגרוף המשפחתיים.

לפלם את חשבונותיה והטלפון שלה נותק. ווכחה לאהבתה הכנה של הישישה אל טייסון משר רק למצוא כעובדה שבשיאו של משבר פישאים היתה זו היא שהביעה שוב ושוב את התקוה עם ביוונס, שכן סיפוזיה יצליה לשקם את יחסיו עם ביוונס, שכן צשרה חבק הא כתרה טובה, ומייק זקוק לה".

אתרי הקרב עם ספינקס ויישוב העניינים הכספיים ממידו היי המשפתה. כייסון, שסבל ככל הנראה ממתום נפשים כבדים כמהלך הקיץ, עשה כותרות עקכאשר התברר כי נחבל קשה ברגלו לאחר שהלך מנת" נהאילם עם מתאנרף אודי, מיטש (בלוד) גרין, משעיים, אגב, אינם נהגים "ללכת מכות" מן הצר. לתוכניתה את הסיפור האקסקלוסיווי: ראיון עם רות "הם שאינו הרגים "ללכת מכות" מן הצר. יתם שאת מבעית של שייטון היא שרוב הזמן היא שרוב הוא היא שרוב הוא שרוב היא שרו פונכר עבודה אין לו מתחיים. מאו יוני, והצעה התוכנית נהפכה לסנסאציה. האשה והחותות הצינו התוכנה של שתי נשים סובלות שכל מעייניהן כטובתו החדה להתמודות היא זו של פראנק ברונו האנגלי. התונה של שתי נשים סובלות שכל מעייניהן כטובתו יקר בחד, מיקומו שונה, וכיום מצפים שהוא ייעוך של המתאגרף. ביותס, כשלב מסויים, הרחיקה לכת

> 'עייסון לוקח חבורה של ידידיו לחנות פרוות, אומר לכל אחד שיבחר לעצמו משהו, והחשבונות נשלחים אליו".

הומינה משטרה לאחר שבעלה שבר חלונות, רהיטים וחפצים יקרים. ניוונס ורופר טענו שהוא איים להרוג אותן. המשטרה מצאה שלא היתה שום פגיעה גופנית באתת מהן. בכלל, טענותיה של גיוונס שטייסון נהג להכות אותה לא זכו לאוזן קשכת, בין השאר משום שקשה להאמין כי מכה מירי הברול שלו היתה עוברת בלי תכלה המורה.

זה היה כמעט הסוף. שתי הנשים נסו מן הבית באישון לילה ויצאו לקליפורניה. טייסון הופיע למחרת אצל מנהל עסקיו והסכים להצעה להיברק אצל פסיכיאטר נוסף. ד"ר אנתוני הלפרין קבע שאין שום סימן לפסיכוזה. בלוסיאנג'לס שכרה גיבנס עורך דין מפורסם שהגיש בשמה תכיעת גירושים לפי חוקי קליפורניה: מחצית מרווחי הבעל בתקופת הנישואים שייכים לרעיה. הציפיות הרקיעו שחקים: העתונים ניבאו לה 20 מיליון דולר.

אכל טייסון, מוקף בחבריו הותיקים והחדשים, החל להשיב מלחמה. המכה הראשונה הונחתה כאשר התברר שניוונס ניסתה למשוך 650 אלף דולר מאחד החשבונות המשותפים. טייסון הצליח לעצור את הצ'ק. ממקום מיפלט בטוח מהעתונות, בחוותו של קינג באוהאיו, שכר גם הוא עורכי דין מומחים שהגישו תביעת גירושים נגרית ומוחצת: הוא תכע כיטול הנישואים בטענה שהתקיימו במירמה (הרריון הכווכ): האשים את גיוונס ואמה בניטיון להשתלט על עסקיו, על חייו, ולסכן את שפיותו הנפשית זבריאותו.

ניוונס ניסתה להתקשר אליו בטלפון, אך ללא הועיל. היא פיורה רמזים על נסיון פיום. טייסון עמד בפיתוי, בחסותו האוהדת של קינג. לא ברור מה הכניע את ניוונס: תכיעת הגירושים הנגרית, או גל הסיפורים השליליים נגרה בעתונות.

אכל פחות משלושה שכועות אחרי שהגישה את תביעתה בקליפורניה, מסרו עורכי דינה של גיוונס את ההורעה הדרמטית של מרשתם: "לא רוצה אף פרוטה מכספו, הוא יכול לקבל את הגט שלו". וההסבר: "מעולם לא רציתי אלא מה שהיה טוכ בשכיל מייק, ולהציל את חיי הנישואים שלי. כרי להגן עליו, אני

עוד עתוני הספורט תוננים את ההתכתשות

ביוונס ורופר, שמוה זמן רב התלוננו על מיוגו

המומלץ שלהן, הגרי מקרטים. הריאגנוזה היתה מהירה

חוקה. "איכשהו" גם האכחנה הרפואית הואת הגיעה

אוואלד נכנסה לפעולה נמרצת. היא הורתה

לטייסון שלא לקתת את התרופה. היא הכירה אותו טוב

מכולם, ובעיניה הוא לא היה פסיכי ולא קוקו. רובין

צלצלה וצרחה עליה "את וקנה בת שמונים ואין לך

שום זכות להתערב כחיים שלנוך. אוואלר רטנה בראיון

ל"רושינגטון פוסט": "אמרתי לה שכן אתערב כי הוא

נהל העסקים קיימון סבר שיש לבקש חוות

דעת של פסיביאטר אתר. הוא נתקל בחמת

זעמה של רות רופר, שרחתה את הרעיון מכל

ברחמים העצמיים. היא סיפרה במחיקות כי החיים עם

מייק הם "סרט זוועות נמשך... עינוי... גיהנום ממש...

רבים עלה לפראה המשפלה הפומנית של האיש החוק.

תראיון שודר ב־13 בספטמבר והיה לשיחת היום. רק

ברוע מכל דבר שהייתי מסוגלת לתאר לעצמי".

"טייסון נלחם על שפיותו".

לא צריך ליתיום".

כהארלם וכבר נחתה המכה הבאה: לטייסון אירעה

תאונה. הוא מחץ את הבאסוו. המפוארת שלו לתוך

בסיפור יש תאונה מסתורית הנראית כנסיון התאבדות, התכתשות לילית בסימטה חשוכה ונסיונות להפוך אדם שפוי למטורף.

מקריכה את הנישואים. מעולם לא רציתי שום דכר לעצמי". עורכי הדין אמרו, אנב, שהם מצפים ליסכום פשרה" של רצון טוב מצר עורבי הדין של טייסון, "משהו בין מיליון לחמישה מיליון רולר". הארולד וייצמן, עורך דינו של טייסון, דחה את

הרעיון בכוז. "זה נוקאאוט", הוריע. גיוונס המנושלת טרם השיבה להצעת "פלייכוי" לקבל "סכומים של שש ספרות" תמורת "חשיפה" בתמונת אמצע. היא עדיין שבוייה ככל הנראה בתרמית הנערה מהגימנסיה. התרמית האמיתית שלה בציבור בינתיים היא אי שם בין אלקסים לקסנטיפה. זה כבר לא היה סכסוך משפחתי אלא בעיה אשר לטייסון, הוא שמע על ההתפתחויות האחרונות בוונצואלה, לשם גרר אותו קינג לכנס מתאגרפים. לאומית. השררנית כרברה וולטרס הצליתה לארגן הסיבום שלנו "לעולם לא אוהב מישהו כמו שאהבתי

ומה יהיה על האיגרוף? אמרגניו של פראנק כרונו אינם מסתירים את תקוותם שהמשבר הנפשי של טייסון יימשך ער הקרב המתוכנן לרצמבר, מה שיעניק לאיש שלהם סיבוי מסויים. אחד שמוראג ממצבו של טייסון הוא המאמן שלו קווין רוני, הרותה על המתלוננת כאי אימון ובשתיקה לחץ דמם של צופים שהסמורטאי "שלו" מסתוכב בחברת טימוס כרון קינג: "מייסון שוכת מאין הוא כא, הוא חמור... הוא איכר את יומיים אחריכן שוחרר השפתום: טיימון התחיל דתר הלחימה שלו... אני חושש שיום אחר הוא יקום להשתולל במעון המפואר כבירג'רוי. ביוונס המבוהלת וימצא שהוא בכלא, או שתוא יפול מת".

27 Biaeaio

בית אף פעם לא גומרים. זה דבתמשתנה כל הזמן

יליד 33/ תליאביב. למד בקיבוע

גו־שמואל ובביה"ם "שלוח". בוגר

עיריית בתיים, בית דובינר (יחד עם

הטכניון, בין השאה תיכנן את

חקר ונימן), בנק ישראל, מוזיאון

יד־מודכי, בי"ת סורוקה ובי"ת

אוויברסיטאי בניגריה. אב ל־5

הקטנה בת שנה). גר ברחוב

לחיים, ושני ילדיהם הקטנים.

עכשיו והולכים איתי כל הזמן:

ילדים משלוש נשים (הבכור בן 32,

סמילנסקי בת"א עם כרמל, חברתו

ארביטקטורה אי אפשר לתאר במלים וגם לא

בציור או צילום: צריך לראות בעיניום. ידעתי שפרנק

לוכר ריים הוא גאון, אבל, כצילומי הכניינים שלנ לא

תפלתי את עוצמת הקסמ. כשהגעתי לשיקאנו ועמרתי

ומב"ם, תיכנן קומפלקס

רכר שהכי הרשים אותי כספרות היתה האודיסאה, ועוד יותר ממנה – "יוליסס" של ג'וים. המושג הוה של לנסוע, לראות מקומות, הסקרנות ללכת, לצאת להדפתקה, מושרש אצלי עמוק. אולי גם מפני שכילד שלתו אותי לקיכוץ, ובכל פעם שחזרתי מתל־אכיב היתה לי אוריסאה פרטית, ללכת ברגל מחררה עד גן־שמואל, מסע מרתק, מלא הרפתקאות. אילו יכולתי, הייתי יוצא למסע פעם בחורשיים־שלושה.

האוריסאת שלי היא קודם כל בים התיכון. תורכיה, יוון, איטליה, ספרד, מסורת הארכיטקטורה היוונית, רומית, ערכית וגם הגומיקה והרומנסק והרנסנס. צריך לחיות אלף שנה כדי להספים. אני חוור שוב ושוב וזה תמיד על קצה המזלג. ויש צפוך אפריקה, ששם עוד לא הייתי לא שאני סולה מפארים או מלונדון. אני נוסע לערים הגדולות כעיקר כנלל המוזיאונים, התערוכות, הספרים שאני יכול לחשיג שם. ואפריקה. העכורה בניגריה הפגישת אותי עם אמנות הפיסול הנהררת שלהם. היתה תקומת שנסעתי לניגריה 4 פעמים בשנה. ותמיד ניצלתי את הנסיעות כדי לתפוס בדרך עוד הרפתקה אירופית או ים־תיכונית. יַ

אני מטתכל על המפה ומתכנן מסלול בעין של ארכיטקט. זה גותן כיוון מסויים. אכל כין קתדרלה לקתררלה אני מסתכל על הנוף וסופר בכשים. לעולם אינני שבע מאגן הים חתיכון. זה קישקוש לחשוב שמראה מקדש יווני עוזר לי במציאת פתרון לכניית בית בתל אביב, אבל באיוושהי צורה זה ממלא את הבשריות הדברים שאני רואה עבשיו אינם הדברים שראיתי לפני כשרים שנה, אמילו אם דם אותם דכוים, ואלה שראותי פורם מצטרפים לרכוים שאני רואה!

stopping 284

המצלמות והתחלתי לרוץ סכיב הבית כמו משוגע רציתי לשיר ולצחוק ולהשתולל. חוויה כזאת קל התעלות, של מגע בלתי אמצעי עם גאונות, יש לי כשאני עולה לרגל לכנסיה של קורכוזייה, באלחמברה אלדר שרון או כספרייה כבית-הספר לאמנויות שבנה מקינטוש בגלוגו. כשאני נכנס למסגד הכתול שבנה סינאן ארכיטקע באיסנטבול, אני מרגיש שהייתי יכול להישאר לנור שם. הזמן עומר מלכת. אפילו פרנק לויד ריים, שהיה האיש הכי ארוגנטי כעולם. חכיר בנדולתו.

כמעם כל בית מגורים בספרר הוא בית שכולו מגורים, מין ארכיטקטורה של שקט וקטב, למשל בתים עם חצרות ברחובות הקשנים של קורדובה. בספרד 'ודעים לעשות שדרות. שדרות שאנשים אוהבים לכת בהן. אצלנו השרוה מלוכלכת, מכוסה בכורכר מחר שלא נעים ללכת עליו. למעם כלבים ובעליהם וכמה זקנים איש אינו משתמש בשררה התליאביבית. בברצלונה, כל העיר חיה כשררה היפחפיה. מסיילים אוכלים, משתקים, נחים, הולכים השררה, כמו מדרכה, מרוצפת כבלטות-פנים. לא בבלטות בשון ולא ב"משתלבות". יוזה עובר מצויין. אני לא נוסע לספרר להסתכל על הבלטות אלא לשייל, למשל במסגד בקורונה שהחצר שלן היא פרדם, ועצי חרד ום עצי נוי גם בשררות. רוה נהדר כי השדרה תביד ירוקה ובעונת הסריחה יש ריח נפלא וכשהפירות וויפים מבשילים, המראה משובב עין.

אני עכבר עיר. מגורים מחרץ לעיר לא כאים בחשבון. כארכיסקט, אני לא מאמין כאמריקניוציה של ישראל נוסח סביון הרצליה פיתוח אפקה. אני מאמין בנ'ורג"מאון, בתליאביב ווקפנה. העוברה שלפני שלוש שנים בניתי לי בית פרפי בחור חל אביב אינה נובעה ליד בניין שלו, עם שלוש מצלמות, זה תפבו ורסתי את מצשרות זה קצה משרה וקצה הגילן האולי בכלל אמבור

מו מוע אותרו <u>הדלחות שצריך לפתוח. הדברים שנמצ</u>אים מעבר לפינה. שלו החלטות מעזות קיבלת בחייךו לעזוב את המשרד של אבי, ואחרי שבע שנים – לחזוור משרד של אבי. מונותן לך הרגשת בטחוון *כשאני מבין מה שאני אומר*

מה מביך אותרו <u>השאלות שלד.</u> מוי אתה מחביישה <u>כשאני לא צודק.</u>

נאיוה מצב אתה שונא להיותז <u>במצב של חוסר ידיעה.</u> נה לא מוסרי בעיניך? לעשות לאחרים מה שלא הייתי רוצה שיעשו לי. פה ישראלי בעיניךו<u>ז הים, התפוזים, הכתים הלבנים, הקיבוץ, נוף הארץ, הכורת, עמק</u>

> <u>ננ</u>ח אתה ישראָליז <u>כזה שאני אוהב את הדברים האלו</u> אתה אדם חזקו<u> הייחי רוצה להיות יותר חזק.</u>

נאינו חולשה אתה מוכן להודותו<u>ז בין שאר חולשותי הרכות בעובדה שכשצריך -- קשה לי</u>

מתי קשח לך לסבול את עצמךז <u>כשאני לא עושה את מה שאני צריך לעשות.</u> נאִיוה אירוע הסטורי היית רוצה להיות נוכחו <u>בהכתרה של נפרטיטי.</u>

פה נורם לך נדודי שינהו <u>המצב הפוליטי בארץ.</u> פה מקומם אותך: <u>הוטר יושר, כשעובדים עלי וכל מה שמריח ממשטרה מקומם אותי.</u> פילוי טפסים, להוציא רשיון בעירית ת"א, ותעלה, תחתים את משה וחיים ויעוקל ותחוור

לפומה שניה לתת ליוסף וחכה חודש עד שיונתן יחזור מהמילואים וגר. את מי היית רוצה לפגושו <u>בריג'יט ברדו. אלברט איינשטיין.</u>

למי אתה בזו <u>הרשימה ארוכה מאוד. את חלקם רואים בטלוויזיה כל יום.</u> אה מי אתה מכבדו <u>אנשים הכמים. את פרופסור ישעיהו לייבוביץ', למשל.</u>

אילו תכונות אתה מעריךו <u>ידע, כשרוו, שכל-</u> אילו תכונות רעות אתה מוכן לסבול אצל אחרים: <u>אגואיום וארוננטיות.</u>

סה מפחיד אותך אצל אנשים: *כופשות, קנאות וקכונוניות.* אינו אישיות בת זמננו אתה מעריך<u>ז ליימס לויס, להיקורבוזיה, פרוק לויד רייט, אלברט</u>

איינשטיין. ואיזו אישיות הסטוריתו <u>הורדום, אלכסנדר מוקדון, ופוליאון.</u> מי היו ניבורי ילדותךו <u>שלמה המלך ויד הנפץ</u>

מח וברון הילדות תחוק שלךו <u>כל הילדים בקיבוץ חולים בחזרת. חוץ ממני ומתמר. זאנחנו</u>

<u>פטיילים בשדה צחוב בהיר.</u> םה קיבלה מתביתו <u>אקבה לציור, לספרים ולארכיטקטורה</u>

מה היה להודיך שאין לךו <u>ראשוניות.</u> מה המאכל האהוב עלירו *קוויאר*.

סה נותן לך תהושת סיפוקו <u>כשהמטוס מתרומם כזווית של 30 מעלות יש לי דגש של</u> פה אתה אותב לקנותו בגדים לילדים. אוכל.

אינו אשה יפה בעיניך: <u>בלונדינית, חוה נדול, מתניים צרים, עיניים כחולות ואור פנימי. אבל</u> ש עיווים מלוכסנות אני אוהב וגם ג'ינג'יות ושחורות. מה עוד אתה רוצה ללמודו <u>קינית.</u>

פח החצלחת הגדולה שלך: <u>בעבודה – כמו שאמר פרוק לויד</u> רייט – הבית שאבנה מחר. רק בארכיטקטורה, לא בניהול, סימון, מה עוד היית רוצה לעשותו <u>אילו יכולתי להתעש</u>ק משה השבונות וכדומה – הייתי מאושה

נמה השתנית בשנים האחרונותו <u>הפסקתי לשתנה ולעשו</u> מה הויע אותר לבחור במקצועו <u>בית אבא הספרים. הריח, הדיבורים על ארכיטקטורה.</u> לאיות עלפון אתה מחברה ל<u>הומנה לעבודה נדולה. למשל מוויאוו, מסגד, כנסיה, בית</u> משה משהו שחובה ומכיל דברים, עם אלמנט הגיגי, רניאטולי, מקום שיתרחשו בו כל מוני תר

איפה היית רוצה לבנות: <u>בתל אביב. בדיוונוף פינה ארלוזורוב, על גבול יפו, בשפך הירלון.</u> בחבר

בספום ששדרות רוטשילד הין צריכות לחיפגש עם הים. נאילו חופרים אתה אותב לבנותו כרול, וכוכית, בטוו צבוע ואכריכורכר, אבן של חליאניב.

זאעבור לגור בבית עם כמה דיירים. כית פרטי כתוך העיר זה מהלך הליכה לכיבר, לחנויות, למשרד, לשפת הים. זה לא להיות תקוע במכונית, כפקק המתמשך כין רעננה לתל־אכיב.

הכית, במוכן, לא גמור. צריך לתיות עם הבית כדי לדעת איך לגמור אותו. ויתכן שבית אף פעם לא גומרים. זה דבר שמשתנה כל הזמן. ויש התחווקה של הבית, כמו ביוון, שמסיירים כל שנה. ווה מוצא חן בעיני יותר מציפוי שיש או קרמיקה שמתאים לבניין ציבורי אכל לא לכית־מגורים ים תיכוני. בית ים־תיכוני דוצה שיסיידו אותו כל שנה. נכון שזו הצורה של שוויץ, כי אני גר פה שלוש שנים וטרם סיירתי, אבל הרצון ישנו.

אני אוהב את הכית אכל לא נמצא כו מספיק. בשאני בתוך פרוייקט, אי אפשר "לסגור את השיבר". הפרוייקט הולך איתי מהמשרד הכיתה. זה יותר הזק ממני, מושך את עצמו לבד, לוקח כמה זמן שצריך. את הילדים אני לא רואה הרכה. הגדול באנגליה. הכת עוברת איתי במשרר בימי שישי. עם הבן האמצעי אני משתרל להיפגש פעמיים בשבוע זאני יודע שזה לא מספיק. גהנה מזה שיש לי גם ילרים קטנים, אותם אני רואה בכוקר, לפני שאני יוצא, ולפעמים בערכ, לפני שדם נרדמים. ובשכתות, בשאינני עובר. קצת מרגיש שאני מפסיר את גדילתם, אכל כנראה שאי אפשר

להספיק הכל. סעם הייתי בליין גרול. זו היתה תקופה אחרת יחלק מהחכרים של אז ככר בעולם שכולו טוב. מסלול הבילוי של שנות ה־60' בת"א היה מעגל סגור. פגשת אותם אנשים בכר של קובה, כשהלכת לאכול מרק כרוב במסעדה שליד בית אל־על, כשנכנסת לפרדי. היום, הריסקוטקים, המקומות שהם "אין", זה סוג אחר של בילוי ואני מרגיש קצת לא שייך. כאילו אני יכול ללכת כל הלילה ממקום למקום ולא אכיר אף אחר, או יותר גרוע – אף אחד לא יכיר אותי.

היום יושכים עם החברים כבית. ואני אוהב לשנת עם חומרקין, קינן, רמי כרמי, שלמה ניצן, עם אחי, שהוא יותר מאה, הוא גם חבר אמיתי, ועם אחרים. זה לא סתם להעכיר זמן. קורים רברים, מחליפים רשמים, זה נותן לי משהו. עכשיו יש פחות זמן לחברים, אכל כפיצוי לפעמים נוסעים לטייל יחד כחו"ל. או מכשלום. בכל פעם יש לי התקפה אחרת בכישול. בתקופת הכולספרול זה היה כברים בחמאה. עכשיו זה מרק רגים ושנרורי. זה סרגיע ואני אוהב את זה, אולי מפני שקראתי אצל ואסארי איך היו נפגשים ומכשלים, וסיפורי ארותות השחיתות של האימפרסיוניסטים, . וחוץ מזה – אני אוהב לאכול.

מיום שלמרתי את מקבת אני מכור לשייקסמיר, מוכן לראות כל הצגה, כל סוט שייקספירי. בכלל אני מבור. לקולנוע. רואה כל מה שאפשר. דרי אם אחכה רק לסרטים הסוכים אשאר עם אייזנשטיין ועוד שניום שלושה שאני אוהב, כשו לוסי, בונואל, פווליני, שהיה משורף אמיתי. את כרנמן אני לא סובל, כי הוא ממיד יודע ללכת על תגבול וגזהר כל הזמן לא להעביר רגל לצד השני. יותר מכל אני אוהב לקרוא והבי אני אודב את ג'יים

הקריאה שלי קשורה לנסיפות בארץ אני קורא יותר ג'אנק כי זה לא בעיה – קצה בבושר קצה בשירותים, קצח בשבת. אני אוהב ג'אנק עם שכל ובכל מעם אני נרוםי של פישוו אתר. בנסיעות, וו קריאה אתרת, יותר רצופה. אני מנצל כל נסיעה כדי לרדה על 1.4 ספרים טובים. אותב לקרוא במסוס ובערב, במלון, עכרו הופנים שהייתי יושב בכרים כל הלילת ריש כמובן סיאה של ספרות ועתונות מקצועית. וניבה שנים ארכישקסים בנו אבל כמנט שלא כתבו. היום יש תיאור סיקנים של ארכישקשורה, מום כמה שבותבים מצויין: ומכיוה שאני גם קנה מלמר, אני שוכרה לחוק אני הגרי הניארכן. הארות שעה ביום כרי לעדוא כל נות שאני רוצה שלא לרכר על דלרים אתים.

ראיינהו נורית ברצקי צולום: דאובן קסטרו

29 8152510

דומים עייפים נצדריים

אבא, יש מיםז למה סתם להתפשס אם אין מים לאגור מים בלילה ולהשתמש במשך שעות היום, להתרחקיהם עולים במדרגות עשרים פעם ביום כדי בשאין מים בצינורות. אך כאשר שוטפים את הבית, מכבטים, מכשלים ומתקלחים – הכל בשעה שעתיים – האוגר אינו מסוגל להתמלא זהוא נותר יכש.

"כאשר פניתי לראש המועצה לשאול מה יהיה

סיפור אי־אספקת המים לשכונה שלמה ככפר דיר

לשכונה ההיא מים והתושכים שם יהיו מרוצים. גרים

שם הרבה יותר תושבים מאשר בשכונה שלנו ויש כאן אינטרסים של בחירות. עוכרה היא גם שככל הכפרים

מסביב לדיר אל אסר יש מים לכולם, גם כמקומות

נכוהים יותר מהשכונה שלנו, כך שמדוכר בכעיה

מסיפורי התושכים מתברר גם שלמועצה יש

בנראה שליטה מסוימת על אספקה או אי אספקה של

מים לשכונה זו או אחרת ואף לכית זה או אחר.

התושבים מספרים על אתר שכגלל בעית המים רצה

לסגור את הברו הכללי של הכפר. יום אחד לקח מפתח צינורות ענקי וירד למכואות הכפר לצינור הראשי.

בררך ניסו לדבר איתו, ניסו להסביר ולכסוף שכנעו

לכל עכורות הכית המצריכות מים זורמים. פתרון

חלקי מצאו התושבים (כסוף המאה העשרים)כשני

בורות מים האוגרים מי גשמים והתושכים,מצויירים

ברליים, ממלאים ושכים לכיתם עד לצעוה הכאה.

בדרכנו ליציאה מדיר אל אסר, כאחת השכונות

התחתונות,אנו רואים אשה אחת השוטפת את מרפסת

ביתה בצינור. זהמים שופעים וגולשים החוצה לכביש

וככר נוצרת שלולית למרות השמש הקופחת ממעל.

וכך ברור שכאשר המים זורמים כשפע למטה, הם אינם

"כשפניתי לראש המועצה לשאול

מה יהיה עם המים, הוא אמר לי:

מי אמר לך לגור כמקום גבוה"?

מניעים לתושבים של מעלה, ורק כלילה, כאשר

התושבים של מטה הולכים לישון והמים שם אינם

זורמים, מטפסים המים איכשהו ולתושכים של מעלה

יש כמה שעות רטובות של חסר. וההם שם למעלה

קצת קשה היה לשוחה עם ראש המועצה,אחמר נעמה.

בכל פעם שהתקשרנו למשרדי המועצה או לכיתו, לא

ומה אומרת המועצה המקומית כדיר אל אסר?

פעם אחת הצלחנו לשוחח עם מוכיר

המועצה,סעיר, שביקש שנכוא לדיר אל אסר. רצינו

..."נאנוזים: "עזר 'סירור' כזה ואבדנו

כאמור, חיי הלילה בשכונת "אל עריך" מיוחרים

אותו שיהיה בסרר. מאז יש לו מים כשפע.

מקומית של המועצה של דיר אל אסד".

אל אטר לגבות את תשלומי הארגונה במלואם.כין 500 עם המים", מספר סייר, "הוא אמר לי: מי אמר לך לגור ל-890 שקל בממוצע כשנה משלמים שם ומכיוון שגובה התשלום נקבע כהתאם לגורל הבית, משלם במקום גבוה?". השנה אסרי מחמוד כ־2500 שקל (ו) ארנונה. השנה, אל אסר אמור היה, לפחות בשנת בחירות, להטריך את אגב, החלו סוף סוף לבנות מערכת ביוב כללית לכל מנוחתו של ראש המועצה אם ברצונו למצוא חן בעיני הכפר. בינחיים צמוד לכל בית בור סופג ובימים אלה, בותריו. אך מתכרר שכריר אל אסד עושיה כנראה שנגיפי הפוליו תוגגים כביובי ארצנו, הראגה גוברת. חישובים מאוד מדוייקים של בראיות ושל מספר "בניית מערכת הביוב רק החלה, אך כבר דורשת קולות פוטנציאליים:"העוכרה היא שבשכונה אחרת המועצה את כל הבסף", מספר מתמוד. "הקבלן שהחל בדיר אל אסד", טוען רבחאן עומר, "גם היא גכוהה, יש לעכוד ראה שאינו מקכל כסף, לקח את הכלים ועוב". תמיד מים. למה? כי האנשים במועצה רצו שיהיה

> "אני קמה בארכע בבוקר כדי וה כמו חג אצלנו".

אך ראשם של התעשכים בשכונה אל עריך אינו מים לרחון אותם. כעלי צריך לתכות ער שתים עשרה

כלילה כדי לותקלת איפה זה נשמע דבר כוהד" וממשיכה זהרה אסף, המחזיקה תיגוק בזרועותיה: "פיש מים, רוצים לכנס נמכונת כניסה ואי אפשר. אני קמה בארבע בכוקר כדי לכבס, אצלי עכשיו בצהריים אין מים. לא רחצתי היום את התינוק ומה עושים שהתינוק עושה פיפי וקקה. שבוע לא עשיתי כביסה ולא החלפתי לילדה בגדים, זה חיים זהו אם יש מים –

מים? מי משחק שם ככרזים ובעצני התושכים? תשובה רשמית ומספקת לא קיבלו תושבי השכונה ער היום, למרות שהבעיה נמשכת כבר למעלה מחמש שנים ומחריפה מירי שנה. כל נסיונותיהם לקכל תשובה מראש המועצה או מגורם מוסמך אתר במועצה עלו כתוהה "פניתי שוב ושוב לראש המועצה וכפעם האתרונה לפני כתורשיים,, מספר אסרי מחמור, יואחרי ויכוח הוא אמר לי: שכם לך מפה, אני לא רוצה לדבר

התושבים לבצל את האוגר לצוכים יומיומיים מנסים יותר חמור.

לוע שלנו, הג הקורבן, בסוף הצרש יולי", מספר ינואן עומר, יהתעודרתי בחמש נבוקר ללכת בייהות המנים – ולא היו אירות המנים – ולא היו

מפיף ומספר סייד עומר: "בהג הקודם לא היו. פים עד אחת עשרה כלילה. לפתות כיום תג שיראגו שיהיו מים, אצלנו כתנ שוחטים הרכה. צריך מים". לעםר מחמר מתאר תמתנות מחיי היומיום: "בן ארם שנים לשרותים ורוצה להוריד מים. אין מים. מה עושה: שם דלי לאסלה. לפעמים נכנסים למקלתת ויש קצת מים ודאס כבר מלא כסבון ואו באמצע, פתאום אין מת נדין לקדא למישהו שיבוא עם דלי וישפוך ל הראש. מה זה פהז אנחנו כבר כסוף 1988".

נם שלמם של ילדי שכונת אל עריד סוכב סביב שאלת הופעתם של הבים. שאלת המפתח של הילרים:

פה? אנחנו כבר בסוף המאה ה־20.

שלושים וחמש שנים קיימת השכונה ותושביה "לפעמים באמצע המקקחת, הראש מספרים בגאווה שהבית הראשוז בכפר נמצא בשכונתם. נופה הפסטורלי של בקעת בית הכרם נשקף מלא סבון, ואז באמצע אין מים. מחלונות הבתים של שכונת אל עריר ורוח קרירה נושכת ומצננת את האוויר החם. ששים משפחות צריך לקרוא למישהו שיבוא עם דלי וישפוך לך על הראש. מה זה

מתגוררות בשכונה והן מונות כשלוש מאות נפשות. כחמישה אחוזים מתושבי דיר אל אסד. התושבים מספרים שתשעים ותשעה אחוזים מן הבתים בשכונה נבנו כחוק על פי תכגית המתאר ותכניות הבגיין המאושרות. הראיית הכתים מחוברים לרשת החשמל, המים והטלפון: אכל מתברר שתיכור לרשת המים איננו ערובה לאספקה סרירה של מים לשכונת אל עריר. בכיתו של אסדי מחמוד אנו פוגשים כמה מתושבי חשכונה ובפי כולם חוזר הפזמון: אין לנו מים!

כניסה לכפר דיר אל אסר, ככביש המערבית העליונה של דיר אל אסר, שכונת אל עריד. עכויכרמיאל,מקבלת את פניך – כמו פטה צמורה לתחנת רלק. במטבח, בין הסירים, ניכטים אליך פנים מן המזרח הרחוק. מישהו החליט להכיא גם לכאן את אחר מסימניה של חברת השפע בישראל. חברה שיש לה הכל, עם תרכות פנאי מפרתחת, שאזרחיה מתלכטים באיזו מסערה יאכלו

בכפר דיר אל אסד יש חשמל, יש

אפילו צינורות של מים, אבל מים

- לא תמיד. בשכונת אל עריד

שבפיסגת הכפר, מים זורמים הם

חמש שנים המועצה גובה דמי

בעיקר עניין לילי, אם נכלל. כבר

ארנונה, התושבים משלמים, אכל

איך חיים עם זה? כונים מיכלי מים

הלילה, מתקלחים תמיד עם מישהו

בכונגות דלי ושואלים "יש מים"?

באותה תכיפות ששואלים "מה

נשמע"? ולמה או מי זה משחק

להם עם הברזים – לא יודעים.

במועצה המקומית תמיד עסוקים

מדי מכדי להשיב.

מאת כני עורי

מים... אפילו לא בשנת בחירות.

על הגג, שוטפים ריצפה באמצע

אבל מהלך כמה דקות כלכר מהמסערה הסינית תוזרים עשרות שנים לאוצר. מלווים נריח חמוץ מתוק עלינו כמעלה רחובותיו ושביליו של הכפר דיר אל אסר. עליה תלולה רוזוב צר, דו־סיטרי,שהבחים נושקים לו משני צדריו. ממש למעלה הופך הכביש הטלול לדרך עפר מאוכקת, שם שוכנת השכונה

Hiberia 30

לראות אם הגיעו מים. המחסור במים לא מפריע למועצה המקומית דיר

לכבס, בצהריים אין מים. שבוע לא עשיתי כביסה ולא החלפתי לילדה בגדים, זה חיים זה? אם יש מים –

מתפנה לעסוק בבעית הכיוב. אותם מעסיק יותר מכל המחסור כמים זורמים במשך כל שעות היום והלילה. עד כדי כך ששיגרת יומם התהפכה ובמקום סדר יום יש להם סדר לילה: "כל היום אנחנו הולכות ושותות קפה אתת אצל השניה", מספרת אשתו של אסרי מחמוד, "ובלילה,כשהמים צרמים שעה או שעתיים,או אנהנו מתחילות לעכודו לשטוף את הבית, לעשות כביסה, לבשל הכל. אצלנו הלילה זמא יום. הילרים תוורים מלוכלכים מבית הספר או ממשחק בחצר – אין

מה שרה אם כן בשכתת אל ערירז מרוע אין שם זה כמו תג אצלנו". אירוך. אתה רוצה להתלונון – לך לאן שאתה רוצה. ואם

אתה רוצה מים תקים לך מיכל על הגג". זכינו לשוחח עימו אלא תמיד ענה מישהו אחר ששמע ומתכרר שרווקא את הרעיון המקורי הוה, של ורשם הורעה ואת מספר הטלפון שלנו אך טלפון תוזר מוכל על הגג, אימצו לעצמם רבים מתושבי דיר אל אסד ולא רק תושבי שכונת אל עריר. מכט הטוף על לא קיבלנו. גבות כתי הכפר מגלה שבין אנטנות הטלוניזיה ושלטי השמש מורקרים גם מיכלי מים שהתושכים מכנים בשב אנגרים. נודל האוגר תלוי ביכולתו הכספית של כעל הביח. לסיקר עומר, למשל, יש אוגר של 500 ליטר. במקוך נוער המיכל לשמש במקרה חירום של ביתוק המים. למעשה ברבים מן הבתים בשכונה מנסים לתושבי שכונת אל ערור עדיין אין מים וזה הרבה

לתאם עימו את הפגישה אך מאו אי אפשר להשינו במשרדי המועצה וגם הורעות דבות שהשארנו במשררו לא נענה זה שאין לנו תשוכה – מילא, אך

31 Blagain

כשתשתחרר עבד כמנהל אדמיניסטרטיבי במלון "פלאזה" בעבריה. אחרייכן חזר לצנא לחצי שנה ("ברוצי התנדבות") ואו עבר לנהל את מווצבות עמק הירדן.

המנוע של ש"ס

ושואיו תביאו את התפנית בחייו, כאשר עבר בעקכות אשתו הדתיה לבני־כרק. הוא התחוד, למד בישיבת כמה שנים, ולדבריו חוסמך לרבוות, מת שתוא מגדיר "דבר טבעי". זמן מח ניהל ישיבה של עדות המזרת בבנייברק ואו תוקמה בעיר רשימה מקומית כשם ח"י. יאיר לוי הוצב בח במקום הרביעי. כאשר הוקמח ש"ס נעשה יאיד לוי משנה למזכ"ל אריה דרעי. בגלל העומס ותפוטנציאל ב"אל המעיין", אותה הקים, פרש יאיר לוי מחמוכ"לות של ש"ט לפני שנה, ופינה את מקומו לרב יחוקאל אקחייק.

יאיר לוי שב ומדגיש כי הוא פועל בדרכי נועם. כך, בנועם הליכות, תוא שולט באנשיו ביד רמה. עמידה של שעתיים במסדרון המטח בבנייברק מותירת אותך עם תהיה: כיצד בדרכי נועם הוא מצליח להחדיר כלכ אנשיו הרבים משמעת ברול כזוו

(המשר מעמוד a)

הצהריים ובערכ הגיעו האמהות ללמוד תורה. כשנה שעברה בומן הוה משכו "אל המעיין" ורשת תלמורי התורה של ש"ס 60 אלף גברים, נשים וטף. אל המורים הגיעה ש"ס דרך הילדים. ראשי ערים ורשויות מקומיות קראו ראשונים את הכתוכת שעל הקיר. סופות מצומקות של מועצות מקומיות החלו לפתע להפריש כספים ל"אל המעייו". כאשר עלה הנושא לכותרות טעגו ראשי התנועה כי כשם שכספים מועברים ל"מכני הצעיר" ו"הפועל", אין שום סינה שלא יועברו ל"אל המעיין". עו"ד גלאס אפילו איים בפניה לבג"ן, על בסים של אפליה.

ל בסים של אפליה וקיפוח גם עלתה ופרחה 🗫 🦾 התנועה. סיסמת הבחירות "להחזיר עטרה ליושנה" לא נולדה היום. עו"ד יצחק בוכובוה, ראש עיר המתחרדים אורייהודה, ניתח כזמנו את התופעה המתרחשת לנגד עיניו: "ביסודם תושבי אור יהודה הם מסורתיים. כשהם הגיעו ארצה הוצב בפניהם מורל חדש של תרבות, 'זוהי תרכותכם החדשה', אמרו להם. עתה קמה תנועה חדשה בעירי אינם חוזרים בתשובה. הם רק חוזרים למקור האמיתי שלהם".

היום אומר יאיר לוי כי בלי "אל המעיין" אין הוא יורע אם מערכת הבחירות של ש"ם היתה מתרוממת. "איל דמעיון" סיפק משתית אדירה של מאות סניפים בכל רחבי הארץ, אלטי ילרים שהביאו את הוריהט, וחכל בהתגדבות ולהט של "שם שמיים".

כאו כן היום משתרלים החוזרים כתשובה של ש"ם לחרגיע את ד. ב החילוני ההמום. "תסתכלו ימינה ושמאלה על המפה הפוליטית", יאמר יאיר לוי לחילונים המכולבלים. "אנחנו הכי מתונים כהשוואה למקלגות הרתיות האחרות. ויש יותר ציונים מאיתנון

יאיר לוי ופעילים. "העם נמצא בצמאון אדיר. ש"ס השכילה לחת לו את המירשם האמיתי, שעורי תורח".

מחרירים את הרוח – וזה העיקר".

ואם החילוני לא ירצה לקיים מצוות? 'אתה תעשה מה שאתה רוצה". תחיה לי טלוויזיה בשבתו "מרינה יהורית צריכה לשמור על השבת".

אז לא תהיח לי טלוויזיה בשבת? כל דבר שקשור בכלל צריך להישמר. העקרון שלנו הוא לשמור על הסטטוס קוו. אנחנו לא רוצים לשנות את הסטטוס קוו".

יאיר לוי אינו מתראיין כימים טרופים אלה. הוא עסוס מאוד בניהול המשא ומתן הקואליציוני, וגם יודע כי כל מלה מיותרת עלולה ליצור לו קשיים כתוך מפלגתו. למרות הפופולריות שלו, קמו לו שם מתנגדים. הוא רק מבטיח לכל מי שמוכן לשמוע כי "ש"ס בשלטון תחוק את המרינה בכל התחומים. תחום אודר – רוחניות". הוא גם מכיא כראיה את אנשי ש"ס שכבר תפסו עמרות במימסך השילטוני ונחלו הצלחה. יותר מכך אינו מוכן לומר. "אינני רוצה להכנם לעניינים שבין הציכור החילוני והרתי", הוא אומר בהוסר סבלנות למקשים. 'אם ירצה השם אשמח

להיכנס לזה כשאשב בכנסת". אדם כבר גוף המציג עצמו כ"אליהו סוויטה, ידיד אישי של הרב יאיר", רווקא מוכן להתייחס, אך מסתפק במשל. הוא מספר כי ברגוריון בא פעם לחזון איש ושאל אותו: "איך יוכלו הרתיים והחילוניים לחיות ביתר בארץ הזו"ז במקום תשובה שאל החזון איש את כן־גוריון: "שתי ספינות שטו כנהר, האחת טעונה והשניה ריקה. הגיעו למעכר צר. איזו מהשתיים

האיש הזה הביא לנו אלפי סולות בשכונת התקוה. גם חילונים הצביטו שם בשבילנו. בטח. הם הבינו שזו התנועה היחירה המכברת את הציבור"

התקומם כן גוריון: "וכי אנחנו, החילוניים, העוסקים ביישוב הארץ, משולים בעיניך לספינה

אמר לו התוון איש: "יישוב הארץ הוא רק מצווה אחת. אנו, הדתיים, עוסקים בתרי"ג מצוות". אליהו סוויסה, "הרב טוויסה" בפי המתדפקים על

הדלת, מספר כי חוץ מהמחשבים, והטלפונים, ומכשירי הקשר והמסוקים – עבדה שים מרלת לדלת. ימגע אישי, מגע אישי", וווא מרגיש את העקרון. "ברוב ַ הישובים עברו המתנדכים שלנו מבית לבית, בריכוזים

שלוש פעמים ביום אנו מתפללים: 'ותחונה עינינו שלנו, כמוכו. בחימה בוראי שלא עלינו לכרמל. היו גם בשובך לציון ברחמים'. נכון, גם השאר מתפללים הרצאות מועילות מאוד של הרב יוסף והרב פרץ. הם אותה תפילה, אבל אנשינו משרתים כצבא, תורמים נעזרו בסוללה של רבנים חשובים מאוד, כמו הרב למרינה. החילונים לא צריכים לפתר מאיתנו. אנחנו הגאון חיים פינטו מאשרור, נצר למשפחת קרושים לא מהוים סכנה למרינה. אנחנו לתועלת המרינה. שהציכור הצפון־אפריקני ממש רעד למשמע רבריו. כמהז מרינה יהודית כלי רוה – אין לה קיום. אנחנו וגם גדול המחוירים בתשובה ברורנו, הרב ראובן אלנו, והרב מאיר מזוז שהוא ממוצא תוניסאי ומדבר נפלא. והרב יוסף עזרן, מעתה ח"כ הרב עזרן שעשה עבודת שטת נפלאה בנתניה בסרב הציבור־דובר־צרפתית".

תגלו גם נואמים נפלאים, כך מספרים שם במטה בבני־ברק, נקרב האברכים הצעירים. למשל, הרב דוד יוסף, שהוא במקרה גם כנו של הרב עובדיה יוסף, אחיו, הרב יצחק יוסף, וגם אחיו של אריה דרעי, הרב יהודה דרעי. הגאונות, כנראה, נשארת במשפחה. לכל עצרת של ש"ס הגיעו אלפי כני ארם. איצטריונים נתמלאו כהמון וכ שהמתין בסכלנות עד שהמסוק הרבני הגיה מאי שם והביא את כשורת ש"ס מהשמים.

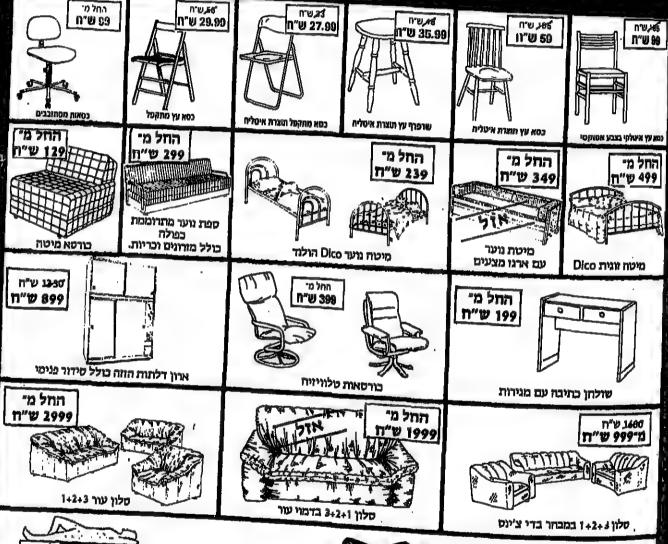
"את הבחירות האלה הכנו שנתיים", אומר יאיו לוי בטלפון. "למעשה, מאז הקמנו את 'אל המעייו'. כאשר ראיתי או את ההתלהכות שבה התקבלנו, הכנתי שאל המעיין' תהיה מנוף הכחירות שלנו. אתה, כיהורי חילוני", הוא ממשיך ואומר למטלפן האלמוני, "צריך לחוק את תנועת ש"ס. אנו יהודיים. אנו ספרדים שבאו להשלים את החזרה לשורשים. אנו דואגים שילר לא יתחצף לאביו, שנכר ינשק את ירי סבו, ששולהן שכת יהיה ערוך ומסודר. אנו מחזירים את העטרה ליושנה". מישהו שולף ראיות מהארכיון של שיטו

המצביעות על הממלכתיות שלה. 'השר הרב סרו הצכיע כצורה מכרעת בער הוצאת צה"ל מלכנון, הוא הצביע בעד קירקועו של מטוס הלכיא, ואינך מתאר לעצמך בפני אילו לחצים עמרנו. אנו נמשיך להצגיע כצורה רציונאלית ואינריווירואלית. נתמורד עם כל בעיה וכעיה. מועצת חכמי התורה הם הטובים ביותר. אנשי ש"ם כבר הוכיחו בעבר ויוכיחו גם בעתיר שהם מאור ממלכתיים. לא, איננו חוששים מבעיות שלטוניות. עוכרה שהתמורדנו בעבר. השלטון המקומי תסס בימי שלטון קורמינו, ונרגע לחלוטין בימי

שלטוננו במשרד הפנים". אבל מה למועצת חכמי התורה ולעניני כלכלה צבא, מסחר? מה הם מבינים בפיחות, שערי חליסיו. למכשיר הקשר, מרים את עיניו ואומר בשמץ של כעם. אך כגועם הליכות, כיאה לככיר של ש"ס. "חכמינו כקיאים בכל עניין. הם צריכים רק לעיין בחומר

מקצועי, ובכל הם יהיו בקיאים". הקירות במטה ש"ס עריין מכוסים במודעות. הבחירות שלהם. מעליהן תמונות הרבנים ~ עובריה יוסף, הבן איש זוי, באבא סאלי, הרב שולירנו, הרש"ש. הרב עזרא עשיה. כמו לפני שנה, חוזר ואומר יאיר לויו הרס"ר, הרייג, מנהל המחצבה והרב שיקבע לכולנו מי ישלום בנח "מהם נשאב תכות, הם מקור הסמבות. זהל הריבוזיות. לאודם אבו הולכים. אלח הכריקים".

של במוצ"ש 22.00 של ספת המוצ"ש 22.00 חניה בשפע השפע המוצ"ש במוצ"ש המכירה במפעל א', ב', ד', ה' 19.00 – 19.00 יום ג' עד 20.00 חוחוטוחו

פרדייז 140×190

מפי 140×190 החל מ־**299** ש"**ח**

המחירים כוללים מע"מ המלאי מוגבל פטור ממע"מ לעולים חדשים

2.75% DG00 IF @ 3.00B

המכירה ליחידים, חנויות, בתי קפה ומוסדות.

החל מ־**399 ש"ח**

סילי פוסטרופדי 140×190

החל מ־549 ש"**ת**

מבחר חדרי ילדים ונוער, פינות אוכל

---סלונים חדרי שינה ועוד

אט מכנדים ויזה עדיף אי לא לקניות בתשלומים ישם ויזה יותר טוב מכסף "בע"מ, מושב גיר צבי (מול צריפין) 240540, 240546 בע"מ, מושב גיר צבי (מול צריפין)

עמוס לכב

(המשך מהעמוד הקודם)

יותר מאפס. זה ממש ייאש אותי, אכל לא נשברתי. למדתי חזק ועברתי איכשהו את השנה הראשונה. הייתי כבר נשוי עם שני ילרים. זה לא היה פשוט. הייתי זקן הסטורנטים. גרנו כחיפה, אשתי עכדה וקצא"א שילמו לי חצי משכורת. כסוף גמרתי את הטכניון בין הטובים בפקולטה. בסיום הלימודים שוב קרה לי מקרה מעניו. אולי מזל.

"גמרתי את הטכניון ועמרתי להתחיל תפקיר חדש במשרדי קצא"א בתליאכיב. לאשתי היה ג'וכ ברמתיגן. הכל היה כבר מתוכנן למגורים כצפון, ואז עברתי במקרה ליד המשררים של קצא"א כתל־אביב, אשתי והילדים חיכו לי באוטו ואני קפצתי רק לרגע להגיר שלום. תפס אותי המנכ"ל ואמר לי שבדיוק היום פיטרו את מנהל החברה באילת ושאל אם אני מוכן לרדת לשם לנהל את העסק. לרגע לא התלבטתי. אמרתי לו: 'עכשיו אני יורד לאוטו לאשתי ואנחנו יוררים לאילת'. אשתי והילדים היו מאושרים".

חמש שנים ניהל כץ את קצא"א באילת. זה היה בתקופת הפריחה של החברה, כשהניחו בין אילת לאשקלון את ציגורות הענק, 42 צול, כשביל הנפט האיראני. אכל כץ לא ירע אז מה שהוא יורע היום על כמות האדרנלין הנחוצה במחזור, הדם שלו. "לפני הכחירות לראשות העיר כ-73' כאו אלי כמה צעירים מהסניף המקומי של המערך וביקשו ממני לרוץ מטעמם. פנו אלי כוכות זה שהייתי מנכ"ל. זיפה מפלגתית לא היתה לי וחוץ מעסקנות בוועד הורים בכית הספר בו למרו ילדי, לא היה לי כל ניסיון פוליטי. חשכתי שאולי באמת הגיע הומן ללכת הלאה, שנויציתי את הסוטנציאל הניהולי שלי".

עשר שנים הוא היה ראש עירית אילת. שתי קרנציות רצופות. בפעם השלישית ניסה והפסיד.

עיתונות, כפי שמגלה הארכיון, לא פינקה את גדי כץ. כינו אותו צנטרליסט, אינדיבירואליסט, חסר סבלנות, שחצן, ארוגנטי, לומה לא. בקרנציה הראשונה שלו, זאת שאחרי מלחמת יום הכיפורים, התפוצצה פרשת אכנר תומר, אשר הלווה כספים לעיריה וסיבך אותה. כץ, אז ראש עיר צעיר, חסר ביסיון, נקלע למצכ ערין. הוא לא היה מעורב בפרשה כאופן אישי, אכל מאז לא סמך על איש מעובריו. כל פיסת ניר שעובה את בנין העיריה, נברקה על ידו בקפרנות וגרמה לקשיים לא מעטים עם

12 0'01927 בסרנציה השניה היה כנימין זיגל חלוי על צווארו: "היה לי יריר, עוד מתקופת הצבא, שווילי שמו. יום אחר הוא כא לאילת ועזרתי לו להסתדר. כתודה על כך הוא עזר לי במערכת הבחירות השניה.

אחרי שנבחרתי הוא כיקש ממני עורה כדיור. כשהעסק לא הסתדר חוקית, מפני שהוא לא הית בקריטריונים של המסכנים, הוא הפך לאויב והתחיל לחפש אותי. לבסוף הלך לזיגל וטען שקיבלתי שוחר כחירות. הורירו לכאן חוקרים. שנה וחצי חיפשו, הפכו אבן על אבן ולא מצאו דבר. זיגל בעצמו מצא לנכון לצאת בהכרוה בטלוויזיה, שלא היו דברים מעולם. בתור בוגר המקולטה של זיגל, אני יכול להגיר, שמי שעבר את המככש הזה, יורע שזה דבר נורא". זאת הסיבה שלא נבחרת לקדנציה שלישית?

"לא, זאת אינה הסיכה. את ההפסר שלי לרפי הוכמן אני לא תולה כאף אחר. הרווחתי את זה כיושר. עשיתי כמה שגיאות שראש עיר לא תיה צריך

משפט כזה נשמע עכשיו טוב. האופנה של הפוליטיקאים להכות על חטא, סטייל יוסי שריד. זכתה

מדוע אם כך לא נבורת?

יראש פיר לא יכול להשביע את רצון כולם, כל הזמן. אפשר להשתרל, אני לא בטות שהשתרלתי מספים. יצאתי מתוך הנחה שאם כראדם כא אליך ומבקש משהו לא תוקי, זה בסרר מצדי לסרב לו וזהו. מסתבר שטעיתי. כן ארם שיוצא מכאו עם תשונה שלילית, לא שוכת את זה. ראש העיר צריך לחת הרגשה שהוא לפחות משתדל. במשך עשר שנים זה הצטבר נגדי. כאן זאת עיר קטנה וכולם רוצים תשומת לב אישית לא צריך לעכור על החוק, אכל במסגרת התום אפשר לנהוג כמו בית הלל ואפשר כמו בית

מתגרש. החיים היו עוברים על ידי ולא הייתי מרניק בהם. רס אחרי שעזכנו את אילת הרגשתי תופשי לבינו כנים. גרנו באילת. כמו סיפורים אילתים אחרים, באנו לשנה ונשארנו. עבדתי במועצת הפועלים באילת וכד היכרתי את גדי. היינו בקשר של ידידות שנים ארוכות.

מירה וגדי: "זיווג של אחד למיליון"

שמאי. בכל אופן אפשר להשתרל. שגיאה נוספת – היו לי מעט מדי יחסי ציבור, יחסית למה שעשיתי בעיר. מסתבר שלא מספיק רק לעשות, צריך לדבר על זה שגם אחרים יירעו על כך".

כינתיים הגיעה מירה הכיתה. אשה רכה עם חיוך צועקים עד לב השמים אבל אחרי חמש דקות, כאילו שובה. הקצין מהצנחנים נשם לרווחה. מירה הרליקה את האור, ריססה את הזכובים והגישה ספה חם. גדי פתאום החליף טונים. הקשיות התמוססה, הפינות כאילו התעגלו. מירה הניתה עליו יד ושאלה: "מה שלומך איש שלי"? ה"ביות" שלהם קיבל עכשיו יתר תוקף. גדי הירשה לעצמו להתפנק לרגע קטנטן לפני שחזר לחזות עניגית. מירה מבקשת רשות להתערכ בשיחה ואומרת: "הקטע שגרי לא היה בו חוק, היה כזה שלא היו לו יחסי ציבוד בכלל. ושגיאה נוספת היתה יחסי האנוש הלא כל־כך טובים שלו". גדי לא אהב את הקטע השני: "או שאני מדבר או שאת". מירה התסמלה. גרי: "כשארם עסוק בעשיה, הוא שוכה לפעמים

שיש לו עסק כבני אדם ולא בניהול חומרים או צינורות

מירה מנסה שוב בזהירות: "אפשר לעזור לך"? גדי מחייד מפויים: "תנסי".

מירה: "לא קשרת את הקואליציות הנכונות". גרי: "נכון. אני לא עשיתי קואליציות לפני הכחירות, כמו שמקובל, מתוך במחון עצמי מופרז. היו לי הערכות לא נכונות". דיית ככאזייכנו?

"כן. הייתי קצר עם אנשים. תכליתי. לא היתה לי סכלנות לשמוע בירכורים. אני תופס מהר ואז הייתי חותך כאמצע. זה לא בסרר. צריך לשמוע לאנשים".

'היה לי הרבה זמן לחשוב. מי שמקבל מכה כואת. כליכך חזקה, באופן טבעי זה עושה לו משהו. את כל

"כשעלינו צפונה התגרשנו. החיים שלנו לא היו טובים, זה לא סוד. אבל אני לא הייתי מספיק אמיץ להתמודד עם הבעיה כשהייתי ראש עיר*"י*

הלקחים הפקתי אחריכך במפעל שניהלתי בקרית־נת.

למוד שגיאות הלך כץ לנהל מפעל של כור, איסכור, בקרית־גת. רפי הוכמן כיקש שגדי יפרוש מהמועצה כמה שיותר מהר ויססים לנשוף לו בעורף. ויים ברלב, או מזכיר המפלגה, תמך ברעיון. גדי כץ לקת את המשפחה ועזב את אילת.

כאן בעצם מסתיים פרק א' ומתחיל פרק ב' בחייו של גרי כץ. בעיניו, זאת נקורת המפתח בצומת עם הגורל ואיך שוב המזל היה לצירו: "לפני כחצי שנה הררכים. מה שהוא לא יכול לסלוח לעצמו זאת העוכרה שלא הוא קבע את המסלול, אלא המזל העיוור. כל זה לא היה סורה אילולא הססיר בבחירות לראשות העיר: "אתרי שעלינו צפונה, אשתי ואני, התגרשנו. התיים שלנו לא היו טובים. זה לא היה סוד. אבל אני לא הייתי מספיק אמיץ להתמורד עם הכעיה בעורי מכהן כראש העיר. לא נראה לי אפשרי שראש עיר יעמוד ויתריין בבתי משמם. לא הייתי יכול לעשות את זה לבותרים שלי. אולי זהו קוד מוסרי מיושן, אבל כך הרגשתי או. התאפקתי. כרור לי שאם הייתי נכחר לקרנציה שלישית, הייתי ממשיך לאכול קש ולא הייתי יש שיפור".

לקראת סיום הקרנציה השניה שלו, אני התגרשתי ואו הקשר בינינו התחיל ללבלכ ולנצבץ. כל עוד גדי היה נשוי נוהרנו מלפתח קשרים. אתרי שהוא התנרש. כאופן טבעי נקשרנו זה לזו, ומאז אנחנו ביחד". כבית

גדי: "זיווג כזה יכול להזדמן אחר למיליון. אני רק חושב מה היה קורה אם הייתי נבחר לראש העיד ונשאר גשוי. איך הייתי מפסיד את החיים. לפעמים נדמה לי שאנהנו, מירה ואני, תאומי סיאם. הכל אצלנו בראש אחר. ממש מושלם. יש כזה איזו איכות שאני לא יכול להסביר. אנחנו רבים לפעמים, כמו כל זוג,

לא היה כלום". מירה "פרק ב" זה שגעון. אנחנו קודם כל חבדים". נדי: "את זה כאמת שכחתי להביד".

מתי מירה נכנפה לתמינה?

גרי פונה למירה: "עכשיו תורך לרבר".

"אני הייתי נשואה לאיש חיל הים. יש לנו שני

דוע החלטת לחוור לאילת ולהתמודר שוב של ראשות העיר?

"הרעיון היה הדדי. מצד חברי באילת ומצידי. אני לא יכול להגיד שנאנסתי לקבל את דין התנועה. בפירוש רציתי. יש כאז אנשים שאינם מרוצים ממה שקרה בעיר כשנים האחרונות. נדמה לי שיש לי עוד מה לתרום".

נצדון עבשיו לא ידויה מיצוי על הדממר במעם "לא, בכלל לא. הפיצוי שלי יושב כאן על ידי",

אומר כך ומצביע על מירה. מירה: "היה שווה להיות כאז רס כשביל לשמוע את זה. האמת שיש לגדי עוד הרכה מה לעשות. יש רכרים שהוא עוד לא הספיק".

גרי: "צריך להתבונן לתוך אילת, פנימה. לחלף את תשומת הלב בין אילת כעיר תיירות לבין אילת כעיר שגרים כה תושבים ושצריך לפרנס אותם. צדיך לפתח תעשיה כעיר, כמקור פרנסה, שאינו תלוי כברומטר התיירותי. אבחנו יותר מדי תלויים כזה. שני שליש מתושבי העיר עובדים בתיירות. צריך לבנות רכבת לאילת שתחבר אותה סוף סוף עם המדינה. כשיתחילו יחסי כחר עם סין, כולם ידפקו לעצמם כראש וישאלו איך לא חשבנו על זה קודם. יש עוד

הרבה מה לפתח כאן". מדוע לדעתך צריך לחרום את מונספה אם מאבת תוחזר למצרים?

"כנושא טאבה עשינו את כל השניאות האפשריות ולא דילגנו על אף אחת. לא הכנו שיעורי כית כמו שעשו המצרים. אין לי ספק שאם טאבה תוחזר, הם יפתחו שם איזור תיירות שיתחרה בנו ללא רחם. עובד מצרי מרוויה המישה אחוזים משברו של עובר ישראלי ונותן שירות יותר טוב. אם העסק הזה יקבל תאוצה של פיתות, זו תהיה תחרות לא הוגנת. הם יכיסו אותנו. גם התיירים מישראל, יעדיםו את טאבה. אם תהיה להם סונָסטה הם יפתתו שם כפרי נופש נוספים. לא יעלה על הרעת שאחרי כל הרעש שהם עשו, לא יקום שם איזור תיירות לדונמא. אנחנו נהיה או כצרות. אם

נהרוס את סונסטה זה יקח להם יותר זמן. זה הכל". לטיום. מספר גדי כץ איד שוב היתה לו תקרית היתה לי תאונת דרכים קשה פה באילת, על־יר תוף אלמוג. מישהו נכנס במכונית שלי בעוצמה ושבר לי את עצם המפרקת. בררך כלל זהו מוות מידי. האמה שהייתי כמעט מת. אם הייתי נוסע עוד טיפה יותר מדר הייתי מת לגמרי. משום מה, העצב לא נפגע ונשאר תלוי בתוך המפרקת השבורה. זה ממש נריר. שכבתי שישה שבועות כלי לווו, מתוח כולי כדי שהעצמות יתאוו ושלא יהיה צורך בניתוח. הכינו אותי לשיתוק אמרו שאצא מבית החולים על כסא גלגלים אכל סיובתי להיות משותק. אני עור בהשגחה, אבל כל יום

מו אותי שמעתי סועד מדושן עונג אומר לגברת רינה: כגיל־ נול הנא, אם יש רבר כזה, אני

שרום". ומי שלא יודע מה זה מפרום,

גברת ריבה, אשה חייכנית, חרוצה חריה, אשפית במכמני המטבח מציפולישני, היא אמו של הידוע כ"בני ודיינ", שונא כני השמן, עכשיו נדאטה, הפסיד איוה עשרה קילו שומן תרוויה עשים קילו של גאווה ושמות שחן. כני חדייג זה כנאדם. וכני הדייג ז גם ממעדה מאוד גדולה ופופולארית ומתפרסת על פני המזה הדרומי של

מלבד דגים ושרצי ים וסלטים ומרקים – צודיים וערכ – יש שם גם "מוסד" של יום ו' בצהריים, שכו פחרפקים הלקוחות על מאכלי המטבח הטריפוליטני. ומי מכין את המאכלים? רינה, האמא של כני. שהביעה ארצה כנערה צעידה שנח לאחר קום חמרינה. את חליטוש ברזי המסכח הטריסוליטגי, ק היא מספרת, קיבלה אצל תמותה.

הבה כי כז, בימי שישי בצהריים, הדייםי המסורתי. הפרוסות הן של תפחים, דלעת ותבלינים למינידם.

אשתרל להתחתן איתך. כעלה סל רינה שבע את ההצהרה וחייך המועד הגלהב לא השמיע את

בצורה הזו רק כגלל עיניה היפחו של משה שקורצים לה ריבה. הוא אמר זאת לאחד שמיים לזלול ממאכליה ומישליטניים, על הרציף היפואי. מול ולי התורף המתנפצים בסמוך ביפעה משיתה הוא הצהיר את הצהרתו לאחר ספטף בתהיעם נענע את הריפות הגדנורייםי, את עוצמתה של השעועית מכופלת יחד עם שומן ותרד, אחרי שציכלם את מעיד התימיות בסדרה של

RILL TIERD

טעמים טריפוליטנים, לפני

שבת, על המזח ביפו

שאם יש רבר כזה שנקרא הגילגול הכא,

וזה מה ששמענו כמו אוזנינו שסיים ביום ו' בצהריים את ארוחתו. נתחי כשר בקר ומעיים גדולי־קוטר פתנקצים הגלים על המזח ובפנים העושים אותה הינם ועירים ועדיני טעם. שררה ושקרי בשר הנקראים חלוויאת. פבולאים ואפויים ומה לא. בתוץ ובעלה של רינה וווא האבא של כני,

לוקוס או של אינתיאס. הרוסות הן של השור הפסקה ללצימה ולהברי תורה שיד לפטריקה. אחר כך מביאים את "הקבועים של יום שישי בצהריים" מי אן אתה ניגש לגכרת דינה ואומר לה צלחה יום מחום את "הקבועים של יום שישי בצהריים" מי או אתה ניגש לגברת דינה ואומר לה נלחת הקוסקום, ששברוני הסולת שכוח כמתניו ובקיבתו מומין מיק רגל כמובן), שעמר כצר ושמע, חייך ואמר

פעועית שלא נהסכה לעיסה ומעיים שלא נתפסעו ולא נתפורו וכיצה קשה שעשוי מרגל בן־בקר שבושלה ממושכות

דינה מכיור אוכל

וצילום שמואל

הוריה ארצה מורשה? מוילנה? תתפלא הממולאים – סלרי, תפוד, כרובית – מרמשק. מהיכן למרה זו להכין צולנט

למסיכה", מנה נדיכה, המוגשת כצלחת אוואלית גדולה. את הגוון השווף־עמום יהר שעועית והבלינים. וכבר מגיע ה"מפרום" – מכחר ירקות ממולאים משינים שם בסיועם של רבש ומעט גם בארותה פובה, שתחילתה אמנם שאומר לה אותו ברנש ותחודרעת, לאתר ברקות שונים. ומניעה צלחת נוספת עס' סוכר שרוף. אשתו של אתר משני הכעלים. האם עלו

ש כום בחולה של בידה מתובית. קצת הברק העשיר, שבושל מעצמות, וחצילים – מגיעים על מצע של שעועית אשכנוי? אצל ניסתי, שהיא פולניה, פוס בחולה של בידה מתובית. קצת הברק העשיר, שבושל מעצמות של שומי וחרד. מיו ציולומ סלסים תריפים שהצלכים סוב עם מיחישרה וגרגירי חימצה. על זה אפוייה עם שומן ותרד, מין צ'ולנט מחייכת שהה ה'סורית". המשפה של מיחישרה וגרגירי חימצה. על זה אפוראמרימני. לא חרית. אבל מטים הפשקה שלך ועם הפיתה החמה – יוצקים בהירות מצלחית ה"צירשה" – צפון אפריקני, לא חריף, אבל טעים מציטות משרה שלך ועם הפיתה החמה – יוצקים בהירות מצלחית ה"צירשה" מעני במותו. צמרי המטינה הצלה יוצקים בחידות בציות המתה החמה – יוצקים בחידות בציות בציות מגור, מאין כמותו. אחרי המעיים האלה מסתבר, עובר לא רע. התישת פרוסות הרג השורות ברוטב מישרה ארומה, וריפה, עשוייה מגור, משים משה לר להתלוח מה אתה רוצה להיות יותר – אשכנזי או משון וקיפל ושים מרוסק, הצבע הארתם ורכילות הנודדים כין שולתנות פי שחת יניים לוררת דיוה וצותר לה

לה לא איכפת לי, אכל תיקח בחשכון

או ער שתוכו שתהיה לכם אשה

שאתה תשמין שגעון...

- 15 שקלים

ומטריפולי

- לורשה

די לא ליצור מישקעים של אפלייה וקיפוח אצל שוחרי

למחרת, כשכת, אל שרות הציד

של הקישקע והצ'ולנט. מכל מוסדות

הצ'ולנט הפתוחים כשבת כחרנו הפעם

את הפאכימסערה שנקרא "סיכה

למסיבה" (כרחוב בן־יהודה 77, ת"א).

בלילות השמחים של המוסר הזה מופיע

שם זמר יווני. אבל בשנת בצהריים

מככב שם, ללא מוסיקה, הצ'ולנס

האשכנזי, המושך למסערה סוג אחר של

מתוך התפריט רב־ההיצע של "סיכה

למסיבה". מגישים אותו לאחר שירר

הגשם הראשון וחרלים להציעו לאחר

החמסין הראשון של האביב. תפורים

גדולים ושלמים, שחומים כרבעי,

יקלומה – זוחי מנת הציולנס פל "סיבה

ומי מכין שם את הצ'ולנט הוה?

הצ'ולנט והקישקע הם פריט אחר

המטכח המזרח־אירופי יצאנו

37 Blacain

ស្ត្រាច្ចាត្រ 36

איך זה שכולם הצביעו רצ – ויצא ש"סז

קורם ליחסי ציבור

פוי על חלקוח שלך לכוות?

סעור זה יוקדש לאירוע יחצייני חשוב של

פעמיים רבות, כאשר אי אפשר בשום אופן לענל נשביל לקוחך קטע בעיתון, שירור מלוויויה או פירגון בביקורת – מוות מוצלח עור. מות כהלכה, מתואם כראוי, מניב תיק ענק של קטעי עיתונות ואף דקות טלוויזיה, עד סכירות ל"מבט".

ראוי להקריש זמן ולקבוע פגישה עם הלקוח ן שלך כדי לתכנן את מסע יחסי הציבור של מותו, ולא להשאיר הכל לרגע האחרון, כמקוכל אצלנו.

הדיעה הפשוטה על כורתו: פרננים בארכיוני העיתונים, וחשוב יותר -להעלמת קטעים לא־מפרגנים משם – תוכל לונטיח ללקוחך את המינימום: ידיעה מרשימה על מותו שתחמם את לב יקיריו, וכן איזכור מכובר כמהרורת המרשות ברדיו. אבל זה לא לום. אין זה שונה בחרכה ממודעת אבל רגילה, ולפח הער ליחסי הציבור שלו לא יסלח לך אם והכל מה שתוציא ממותו.

השלב הבא הוא טלוויזיה. אם לא תכין קלטת נווחנ אינטש, הכוללת דמויות מסקרנות מהצר תכון של המפה הפוליטית, אל תתפלא אם לא חונה לשירור נרגש כרבעי לאחר מות לקוחך.

כתבות סופחשבוע:

עניין כתבות סופהשכוע הוא רציני, ויכול להקהות את כל מרירות לקוחך על שאין מעריכים או מכינים אותו כראוי.

כידוע, הפרעונים בנו לעצמם פירמידות מאבנים, ואטילה מגולגלות, למען חשיפה הולמת אחרי מותם. היום לא משאירים את זה למזל, מה גם שפירמירות מכל חומר אינן חדשותיות יותר. יש לתכנן להתאמן ולתרגל

לקראת הכתבות שלאחר המוות בעוד מועד. הכן שיקופיות, מכתבי אהבה סוריים, מריבות ירושה או מכירת חפצים מן האוסף (ואוסף) כדי לא למצוא עצמך בשלוש שורות למטה במוסף המקומי, וכל מותך הלך פייפן.

דרישות לקוח מיוחדות: כל אדם חולם על הכתבות שיופיעו אחרי מותו, בהן יביעו כולם צער על שלא היללו אותו אם תשכיל לעבוד נכון ולגרום לתיוק קטעים די בחייו. לעיתים קרוכות מפליג אדם בחלומות כאילו עד מעבר למידה כגון כותרת ראשית: ימת מאיר עוזיאל, מגדולי ההוגים ואלילי המין של תקופתנו. הוחלט על צירוף כתכיו לתנ"ך".

מקצוענותו של איש יחסי ציבור טוב ניכרת בכך שהוא יודע להצביע על המצוי לעומת

הרצוי. כתירגול הבה נעבור לשיחה עם לקוח

"שלום. התראים האלה לא כותבים עלי כלום, אכל אני אראה לכולם כשאמות. הם יכו על חטא ויכתבו עמודים שלמים". עמורים שלמים? ייתכן, אנל אני לא רוצה

שוילול והשתיק הכי הרבה יהיה זה שיכתוב הכי ברגש, תראה, תראה". "אולי כן, ואולי לא".

"מה אתה מתכוון אולי כן ואולי לאז "צריך לעכור על זה קשה, זה פרוייקט מיוחד, ואני מזהיר אותך שזה לא יהיה זול. אכל, כמוכן, אם אתה לא רוצה להיכנס להוצאות...."

"יכתבו, יכתבו, אני בטוח. יגידו עלי: חסר לנו אדם כמותו, הוא היה מוכשר באמת. זה

איך לכוות?: נמשיך כדי להגיע לסעיף חשוב בתיכנון מסע יחסי הציבור שלאחר המוות – איך למות?

אפשר לכחור ככמה דרכים. לכל אחת היתרונות שלה: איידס, התאכדות, תאונת מטוס, רצח על רקע לאומני, שבק־לב באמצע ויכוח ספרותי, כרגע של טענה מוצלחת, אם יש.

כאן הזמן גם לרון בניסוח, בעזרת צוות חשיבה וקופירייטרים, של המלים האחרונות של

אם לקוחר שמאלני, כדאי שימות בירייה של המום־מוח בעודו שר שירי שלום קצביים מול מחגה מעצר של בני עם אחר. אם לקוחך ימני, כראי שימות תוך התגוננות נגד תוקפים ערכיים דווקא כאמצע תל-אכיב.

ועכשיו לשאלת העיתוי, החשובה מכל. אסור בשום אופן למות כיום הכחירות. כקושי ימצאו מקום להכנים מלה, שלא לרכר על סוף השבוע. מוות בעת שיגור לוויין ישראלי לחלל גם הוא לא חכם. כחר בקפירה יום ושבוע משעממים, נצל את ההזרמנות – ומות.

ילד טוב

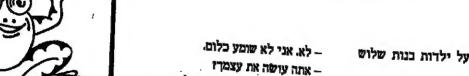
- בני, זרקו אבנים על ילדות בנות שלוש עשרה בלוד.

- אמרת משהו, אמאז

הסילו בקבוקי תבערה על אוטובוס כווארי ערת ארכו לאושובוס ביריחו. חיכו עם בקבוקי תבערת, ראו שהוא עמוס ילדים, ושרפו אותם על

מנסים להרוג יהורים בירושלים, ביהודה, ישומרון, בנבול הצפון, בכל מקום בארץ בו אמשר להרוג מישהו. הם שורחים על זה יום

תניד, אתה לא שומע מה שאני מרברו

– לא, אני ממש לא שמעתי כלום. - יפה, כן. קכלת חינוך טוב, כן. זה רק היה

מבחן, פחרתי שהתקלקלת. אני גאה בך, כן. ההשקעה כך נושאת תוצאות, כן.

שתתאכוב אם לא".

וורקים אבנים אפילו על רכבת באיוור גנ הערוכה בתל־אביב.

פינת השלולית

הוא היה צפרדע מקופח. לא היה בו נסיך בכלל, כניגור לכל חכריו. האם תאמינה דווקא בגלל זה אהכה אותו הנסיכה.

תוגדל הכנסת ל־121 חברים, ויוכנס ויקטור תייר מידו

לחין ברקט, מהמוג של "צריך להגיט, להשיג"? "לפי רעתי כן".

אבא שלך עמר מולך עם תמרורים? "אני לא זוכר שאי פעם אמר לי מה לעשות. חוץ מהעוברה שבא לאמריקה להחזיר אותי לעבודה

. אירית: "שזה משמעותי מאוד". כלומר, המסלול שלך היום מקורו באמביציה אישית או סיכואציה שהתנתבת אליה?

מביציה היא הכוח המניע. אני לא מניציה היא הכוח המניע. אני לא מרגיש שנולותי עם כפית כסף, אני מרגיש כל הזמן שאני כמלחמה. ררכי נעשים כל הזמן שינויים לכיוונים

אתה בנוי להילחם, יש לך כלים? כו. כו. לא אומר שמצליח. אני מתחרה עסקית,

הוא אף פעם לא התעסק כזה, לא עניין אותו". מר שוקן אתה התחרית בחיים, התעקשת "אני לא זקוק לעכורה. יש לי מקום עכורה, זה

דבר מאור מרכזי בחיים שלי, שאף פעם לא הייתי צריך להתחרות עם מישהו ולהשיג משהו". עובדת שגרעה מהיכולת שלך לעשות דברים,

"אינני יודע. אף פעם לא הייתי במצב תחרותי בעכורה שלי. אני חושב שזה פגם, לא עוברה חיובית". תחרות, אתה יודע, מחדדת.

"נכון. אני חושב שזה פגם שלא הייתי ומצד שני לא הייתי מעוניין אף פעם במצבים תחרותיים. לא הייתי מעוניין להתחרות. זה ללא ספק פגם, אכל תנאי החיים שלי היו כאלה, שיכולתי לחיות בלי זה. אני שואל את עצמי, נניח לא הייתי במצכ מאושר כזה, מה היה יוצא ממני. אני חושב לעצמי שאילו זה היה נחוץ, הייתי כן מעוניין להתחרות. דיין אמר לי מעם, אני אף פעם לא נדחפתי לעשות משהו, רק כשכאו וביקשו

אולי אפשר לקטלג את המשמט הזה במסגרת השארם של דיין יותר מאשר במסגרת אמיתות

שוקו צוחק. "כן, זה לא לגמרי נכון אבל לא

רחלי, מה היתה רמת הסביכה הקרובה שלך,

תשוכה בתמונות: "כשלא היה מה לעשות בחופש

"ביום הולדת שלי הקרינו לילרים את 'המלט'.

הלל: "יצא לי להיות, שלא כאשמתי, במין

עם אבא שלך אתה צרוך להתאמץ כדי

משפחה כואת שהיו כה כל מיני פיגורות ואם זה לא

הספיק כצר של אבא, אז היו גם כצר של אמא. זאת

חברת כנסת וההוא עורך עיתון וחבר כנסת, וזה אלוף!

בצכא. כל אחר פיגורה, אז מה פתאום אתה תהיה מין

לחשתוות לרכות חשוחה, אתח מרגיש מתופגל.

"כן, היתה איזה אמת־מידה, היה מורל".

הגדול, שלושתנו לשחנו טססט של שייקספיר ורצינו

להציג לילרים כשכונה. הם לא הבינו כלום, או יצאתי

לפי הזמנתי. המנהל אמר שזה רעיון מטורף".

לגמרי כלתי נכון".

טמכל אחר".

Biogaio 42

בכה הרגשת?

לטעמים מול במיוות היויע שלוים

היינו ואמרתי לו שבעיר מסוימת, לגמרי במקרה, כלי יריעה מוקדמת, מצאתי אורגינל של מיכאלאנג'לו בקתדרה. ואז הוא אומר לי, את המדונה של אל גרקו ראית? ואני, נדהם לגמרי, אומר לו: לא. אתה הייח שם? אני שואל אותו, והוא עונה לי: לא, קראתי. או אבי הולך משם ואומר לעצמי, איריוט, למה פתחת את

"כן. נורא קל. הוא איש מלא וגדוש". סיפור:

"פעם נסעתי לטיול. אחרי הטיול סיפרתי לו איפה

הלל, עד כמה הוא מנותק ממה שקורה סביבו. בעצם, באיזה מרחק הוא מהחיים? "תראי, הוא לא הולך ולא יילך לאכול פלאפל ברחוב. אז כזה הוא לא מהחיים. מצד שני, הוא חשוף

לדכרים שקורים, יש לו אפילו קומפקט דיסק". הוא לא מהמתמסרים רגשית, מחנסחסים? "זה נכון. הוא מודע לזה. והוא עושה לא מעט מאמצים לשנות את זה, אכל ואת האנרציה שלו, זה המבנה שלו. אני הייתי מת לרכוש שלושים אחון מהתרבות של האיש הזה ואני לא יכול ואני מתומכל. ולו יש תחום שלא הצליח להשתלט עליו ולעומתו אני

אתה משוות ידע, או מה שאנשים קו:יאים תרבות, עם וימאליות?

"אני לא יודע מה יותר חשוב. אני מעריך אצלו שהוא יצר לג חיים מעניינים משלו. חוסר תלות באנשים מכחוץ, וכבגרותו ובוקנתו הוא מוכיח שזה עובד כי הוא נשאר כן ארם חי, ער, סקרן". עמום, אתה מקנא בוז בידע שלו? הוא מכורץ

"לא. אני לא מקנא בידע. אולי יש משהו מכווץ בינינו אבל זה לא הירע שלו. החלק המכווץ קשור

אירית: "עמוס הוא כן ארם שלא מקנא, אין לו

עמוס: "כשהוא מתקשר נשבע בבוקר בשבת ואומר: בוא לדבר, ואני מעדיף להישאר כבוסר עם הילדים, אני עונה לו: כן. אני בא". מה לקדת ממנו?

"גישה מאוד ליבראלית. יכולת להיות פתוח להרבה רוקטורינות. הליברליזציה שלו לא באה לידי ביטוי חיצוני, כי יש לו מחסומים התנהגותיים, אכל הרבה פעמים אני אומר לעצמי כמחשבה שהוא איש יותר מודרני ממני. באיש הזה אין שום דבר

שוקן מצטט בקלילות דיאלוג מבורח בין אלברט

איבשטיין לפול ולרי. צוחקים. היד השמאלית של

העורך הראשי זזה לכיוון המגירה. מושכת את הידית.

המגירה נעולה. הפנים מעלות מבע של תימהון.

השפתיים של שוקן נסגרות באמצע משפט של

קורצוויל על קפקא. ממגירה צדרית מופיע צרור

מפתחות. סיכוב במפתח מספר אחר. סיכוב במפתח

ניגשת כשקט למגירה, מסוכבת, פותחת, יוצאת, מר

שוקז מחייך כהקלה, פותח רחב את המגירה, מוציא

כר שוקן, מה השורה התהתונה כשאתה עושה

"הארץ' תרם משהו ואני תרמתי משהו ל'הארץ'.

חשירים, מבחינתך, הם עשייה בעלת

וזאת ההצרקה היחידה שלי למקום בהיסטוריה.

איזו דוויה מביאה אותך לכתיבת שירים?

ספר דק, מציץ כו רגע. "שירים לעת מצוא" רוברט

חשבון עם ההיסטוריה המקומית?

שאלמלא אני – הארץ לא היה קיים".

וה נס. לא מכטל אותם".

"אני בהחלט רואה את עצמי ארם זכן. כוח העבורה שלי אינו מה

שהיה, גם לא קעב הקריאה. אני איטי ואני מתעייף. משום כך אני

יודע שאני צריך לחת לעיתון הזה להתפתח בלי שאני כל הזמן אגע

וורקתי את כולם החוצה ולמחרת עשינו הצגה להורים מספר שניים. זימוום מהיר לנסיה המזכירה. נסיה

בו. זאת הדרך שהעיתון יתקיים כלעדי"

מה לומר".

"כן, ללא שום ספק, החוויות הישירות,

הידע העצום שלך, הכלות שכשורה בדישנים, תגיל שצמו, יכולים לתביא דרגשת מיאום בחיים? "טוב, זה לא עניין של גיל כל כך. זה עניין של אופי. אני לא תושב שזה ממלא אצלי מומנט חזק".

תמונה יפה של כית אכות. "הזקן המשותק עליו כתבתי הוא עגנון. חלה

שוקן: "יש איזה הן לזקנות. לא לכל הזקנות.

כתבת: "...בתוך מעשמת החום, החוגג נצחונו ביולי התל אביבי, המעלה זיעתי ומתיש את כוחי, אני בבית". אתה מעביר דרגשה של קונפליקט חוק ררד השיר הזה.

שלו. כשכתבתי את זה היה לי משבר בחיים. עזבתי את אשתי, ישבתי ברירה קטנטונת על שפת הים. הייתי

תהפוכותיהם וסתירותיהם, אלה שבעומק, שירים אלה

"הרברים האלה לא מעניינים אותי. גראים לי

מר שוקן קם ממקומו, לוקח ספר של יאיר מעדיפים לא להיות. מה התוכן בזה שהחיים הם זיפתיים. שיר צריך להיות יותר מעוצב".

"לא נותן לי שום דכר ההוא, מה שמו, גרוסמן,

"אני היום בכלל לא יכול לכתוב. אני לא משורו מקצועי. בגלל זה קראתי לספר. "שורות לעת מצוג". תמיד צריכה להיות איזה עילה. כמו שכשאני כותב על איוה אדם, אז האדם הזה צריך למות". שוקן משועשע מעצמו. "אם יש לי דחיפה פנימית ואני מוכרה לכטא משהו, אני כותב. זה לא קורה לעיתים קרובות שיש לך

סימן שגם הדוויות מידלדלות:

השורשיות".

ן. שהכל נמאס – זה בתחלט קיים". שורות מהשירים: "נערות עליזות לבושות לכן, דוחפות עגלות במסדרונות... עוד כפית אחת וגמרנו".

בשיתוק והיה ב'הרצפלר'. ביקרתי אצלו וכתבתי". שורה משיר שאהבתי: ייזקנות פריכות עם הן של טרם בית כברות"?

מרגישים את התן ואת העוברה שעור מעט הן לא

"כן. יש פה קונפליקט. לכל ארם יש הבעיות

בתקופת מעבר. עכשיו, את רואה, יש לי בית יפה". ספר השירים של גרשום שוקן לא היה מונח על המרפים כחנויות. משה דיין היה מאלה שקיכלו עותק הניתה. דיין קרא עוד באותו לילה והגיב מיירית. שוקן קורא בקולו "...ללב כני האדם הנפתלים, עם החיים על

איך זה שאתה לא מעורה בספרות ובשירה מבינה הכל ברגע שפותחת את הדלת. נעלמת, חוזרת, שנוצרים כאן היום?

מוכנים מאליהם. כזבוז זמן". הורביץ, קורא לאט, בקול רם: "חבל רק. דק. מגדל כגינתו גבוה. חברו מגדל חתולים". מר הוקן סוגר את הספר: "לא אומר לי שום דבר. חבל כל כך ברוור. שהחיים הם פרובלמטיים, ולעיתים קרובות אנחנו

הוא בחור נחמר אכל למה אני צריך לקרוא אותו. מה הוא נותן לדי איש צעיר שחי פה היום ונותן דנטגו

ספיין, אני חי היום, את המציאות של היום נדמה לי

אכל אתה מעדיף את המציאות הקרועה של

יוה כל כך שיגרתי. זה הכל מקופסאות. הכל

מישרים. למה הוא כותב על ברלין, מה, הוא היה

וחרת עם הלל לבית גיתה. במילים שלך: ייהאל

נט העיר, רחובות, כית אכן גדול ששימש את

מר שוקן, הנוף שאתה מתובר אליו רגשית דוא

שף ומקומי, יחויעה התל אביביתיי, או הנוף של

"נעשרים השנים הראשונות אחרי שעליתי ארצה

חיוני מאד קשור לנוף הים־תיכוני. למעשה, הייתי די

שותק מחצר הגרמני. היום הצד הזה עלה שוב. אני די

נוניוני בשמים.

ממקום רחוק.

שלי, של אביד אתה מתכוון. התרגשת?

נשים אחרים. את יואל הופמן קראת, אולי

תושניות" שלו דיברה אליך?

"כן. התרגשתי קצת".

תוויות על השולחוד

וונה עוסק ביהורים וגרמנים".

נדשום שושו:

יבער הכל אני

גרמניה אחרת, ואני מזרהה עם המושג גרמניה אחרת. גם היטלר לא מכטל 🔊 🕽 את גיתוד. אכל מה ששם קרה אי אפשר לבטל. השואה יצאה מאירופה. הגרמנים של היום לא משתחררים מזה. הדור שניהל את העניינים לא הודה באשמה. הנוער מתקומם נגד זה. החטא הוא כאייההודאה".

פה זר, אני עונה, וכגרמניה אני לא מרגיש זר"?

האתרות שלה?

גרשום שוקן ניגש לספריה. מוציא את "שואה" של לנצמן וקורא משפט של סמל מטרבלינקה, שכן מודה באשמה. 'טרבלינקה היתה סרט נע פרימטיבי, אך מתפקר היטב של המוות'. בריבור על נושאים של יהורים וגרמנים כגרמניה", מהרהר שוקן כקול רם, "יש גם הסכנה של השיגרה וגם הסכנה של נגיעה בעצכים

כור אתה עושה בעיתון היום? "מה שקורה במרינה עדיין מעניין אותי. יש רי הרכה אימפולסים שאני עדיין נותן בעיתון".

אתה בן אדם חשרו? "אני וושב שכן. גם חשרן וגם נאיבי". יש לך פתר שאנשים מזייסים לידך בגלל רווח פר שוקן פותה מעטפה עמוסה בגלויות מרלכן. שיחזור של העיר צוויקאו משנת 1898. שהם יכולים להשיג? יבהחלט יכול להיות. כרור שכן. ויש גם חנופה.

מפחדים ממד? "אני מקווה". הוא מעלה הכעת פקפוק: "לא כל

כך היום". יש לך תקורה עם המרינה הזאת? "וה עם מוכשר, ויטאלי, חוץ מזה יש לנו רקורר

הבית שאתה גר בו, ברחוב סמוך לכיכר דתמונות משם צפות, משתלטות? "במידה מסוימת. יש סכנה שהתמונות האלה המדינה, הוא בועה?

"הארץ הואת מורככת מכועות". תופסות מקום מדי גדול". היית שמה אם היינו מתחבבים בתרבות אתה מרגיש בקיעים בזהות? אלגנטית יותר, התרבות האטנלית, למשל? ־אני לא יורע מה זה כריוס זהות שלימה. אם "לא. אני דוגל כהתקרבות לתושכים הערכים. אם לשמעון פרס יש זהות שלימה, או אני שמח שאני לא שמעון פרס". עוצר. "וכששואלים אותי אם אני מרגיש

לא נצער בררך הזאת המדינה הזאת לא תתקיים". מר שוקן, אתה מצביע על שביל שרחוק מאוד מהדרך הסרטית בה אתה צועד. איך דפרדת בין התרבות שפסנת לכין דפנים

"זה בכלל לא חשוב. אני, כשם שאני לא נפגש עם יהודים, כך אני לא נפגש עם ערבים. חשכתי על ני אירופי. אנחנו לא צריכים לדחות זה, והגעתי למסקנה שלא נוכל לקיים חברה את תרבות אירופה. יחר עם זה, קיימת דמוקרטית אם אין שיוויון מוחלט. היהודים הם צינופוכיים, חברה מסתגרת. אני בתור כן ארם כאופן אישי, טיפוס מסתגר. לי באופן אישי, חיכוך לא נכון ולא סימפטי. אבל חברה שלימה לא יכולה להסתגר ואנחנו, הציכור הרחב, מסתגר כלפי הערכים. זה קשור

לפרימיטיביות". ובאדמה נגעת פעמ? יכן, אני מאור אוהב לעכור בגינה. עכשיו זה

יותר קשה בגלל הרמטיזם". איזו מילת סלנג היית צריך למענה לאחרונה? "הייתי צריך לשאול מה זה 'מנגל'. לא הכנתי". דרווחת או הפסדת שיילא ביוכות זמן על כני

"גם הפסרתי וגם הרווחתי. יכול להיות אדבוי, כהגדרתך?

שהרווחתי, והפסרתי יותר משהרווחתי. אינני יודע". השיחה מסתיימת. התואר "מר", שמייצכ את המרחק המתכקש לכל אורך השיתה מצטמצם לרגע. שוקן נוטש את הנקורה בחלל. מישיר עיניים. מחייך. פונה אלי, שואל שאלות: בית, בעל, ילרים. "וכשעות הפנאי, יש לכם חברה גרולה", הוא שואל, הרכה

יש לי הרגשה, אני אומרת לו, שלאורך כל הררך אתה משמן את הבלמים. "את זה את מרגישה גם בשירים"ו הוא מודקף, מחכה לחשונה. לא, השירים משוחררים, אני עונה לו בכנות. ומעיוה: מיסטר שוקן, הרי בסך הכל אתה גם רומנטיקף זהוא צוחק: "כן. זה נכון. אני רומנטיקו".

בילי מוסקונה־לרמן

הורוסקופ

תחזית לשבוע שבין 11 ל־17 בנובמבר

י (20 באפריל עד 20 במאי) ישה אחב ישמו לקבל מכם מתנה בע" אל תחששו להפנין עכשיו את הכישורים וונות ייהנו חשבוע מכילוי מיוחד ובלתי" את הכישורים וונות ייהנו השני אל תחששו להפנין עכשיו את הכישורים וונות ייהנו לייהיוות ונותלות צפוי. זה גם זמן טוב לוסיעות וטיולים. עכשיו: היוצאים לטיול או לנסיעה עשוי באמצעים אירועים חברתיים אתם עשוי" ים לפנוש מישהו מעניין, ותיחכן התפתי משפו מוחד. אחם מתענייונים בימים היצירתיים שלכם. גם בחחום העסקי, באמצעש היו כבו התופתחויות לטובתכם. עיולים, רומנטי הם ליצור קשרים עסקיים חשובים. בת" חות רומנטית. ילדים יסבו לכם אושר.
הומן עוב להשלים פיגורים בתכתובת. קה (חברויות חדשות יסבו לכם הואה תשע עכשיו חודמנות להגדיל את ההכנ" רבת. בימים אלה יהיה עליכם להקפיד על הום הכספי הוכלו לצפות להפתעות. יה.

לחו, התכן שתפושו עכשיו מישהו שיש" בחיוב על הרעיונות שלבם. קשר תברחי . לן בערבים צפויים רגעים

ניע על עתידכתו הקפידו להיענות שתיצרו עכשיו עשוי לסווע לכם בעס" מים, שיחזקו את הקשר. חיתכן יציאף "מציאה" מיוחדת לבית. וסו לא להיכוס לתובות. אתם מרבים לצאת לבילויים – קים. נסו לא לריב עם מישהו קרוב על בלתי-צמויה ומחנה.

העסקים מאחורי הקלעים בתחום בתחום הקריירה; אתם מרבים לקבל אום משור את מודים בשפע. אך בתי העסקים יועילו לאינטרטים שלכם. אל מחמאות, ובצדק, בערבים כדאי לפים שיים ברות בעומר כאלה שלא ראותם מוי חום הביתי ויחכו שתועל עליכם בימים בים ומעמיקים, ווו ואן עוב בחוד ותם הביתי ומדק. בערבים בדאי לשים בית, בעוקר כאלה שלא ראיתם מו" תום הביתי ויחכן שתוטל עליכם בימים שום בנית, בעוקר כאלה שלא ראיתם מו" דוש מיוחד על רומנטיקה ועל שחיית בצ" תשבוע 'תיתבו הצעת לעבודה אלה אחריות נוספת. נסו לא לחיפלע למי שים עשים ליינים שליים ביינים מיוחד על רומנטיקה ועל שחיים ביינים השבוע 'תיתבו הצעת לעבודה שים בביות בעיקר כאיון שכא ואיום או דגש מיוחד על רומנטיקה ועל שהייה בצ" שים בביות בעיקר כאיון שכא ואיום או אלה אחריות נוספת. נסו לא לחיקלע למי שים עלפיו לחוזו מן התקציב בגלל ביל, וותא. תדשות מפתיעות צפויות להגיע בליישורתית.

(21 במאי עד 20 ביוני) בימים אלה מתגבשות אצלכם תכניות חד" (23 באונוסט עד 22 בספטמבר) תצלחה רבה. חסובבים אתכם מגיבים בתחום תעבודה הכל מתנהל כשורה, ואיי מיוחדת. נסיעות וטיולים יביאו איתם כו

21 ביוני עד 22 ביוליו

אום עשויים לפגוש חברים השבוע צמויה התפתחות חיובית מאוד ביחשי שוונים על אותו גל. הרגשות הולי אתם מיטיבים לכטא את עצמכם עכשיו, אתם מרבים לקבל את עצמכם על אותו גל. הרגשות הולי ויש לכם רעיונות מסוריים בשמע. אר כתי תעשים מאחורי הקלעים בתחום הקריירה; אתם מרבים לקבל היי תעשים מאחורי הקלעים בתחום הקריירה; אתם מרבים לקבל היים בשמע. אר בתי תעשים משמים ורי זמו שוב לאורות אני

(23 בספטמבר עד 22 באוקטובר)

(23 ביולי עד 22 באוגוסט) פרוייקט שיפוצים בכית מעסיק אתכם

תאומים

נימים אלה אתם עשויים לפנוש חברים השבוע צמויה התפתחות היובית מאוד אתם משדרים על אותו גל. הרגשות חולי

מאוניים

סוף המרוץ

יניים עצובות כעיני כלב שפלן. הראש עריין 🖢 🖢 זקוף, אכל הכתפיים שחוחות. מעולם לא רא" תה גליה את המנהיג מקרוב. בטלוויזיה רשתו מרשימה יותר, תקיפה יותר. המסך הקטן מקנה לו עוצמה של ריחוק. מקרוב הוא לובש סבר חם. הצינה קפואה שהוא מקרין מעל גבי המסך, נמסה. ומקרוב נראה איש עייף, שעיגולים כהים מתחת לעי־ ניו. שפיות רכות בוגרניות, מתגנבות אליהו. סנטר רר רופס שניתן להבחין כו רק שהוא שומט את ראשו. העיניים העצובות מכיעות הכל.

גליה מתכוננות כו בסקרנות הסרת בושה. לעתים רחוקות מזרמן לה לשבת מול מנהיג בשיעור קומה כזה, כלי מחיצת שומרי ראש, מעגל של חבפים, חצרי נים, ולסטורים המלווים אותו תמיר (על פי המינהג הרומי שכל מנהיג יש לו קהל מלווים קבוע שבא להאריר את שמו, ועל פי מספר המלווים ניתן ללמור על חשיבותו) הפעם ישב לבד בפנטהאוו השכן, דירתו של המנהיג הוקן שפרש זה מכבר. בא כרי לפתח את "חגור הקרב" כפי שקרא לזה. "להסיר את המגן, להניח את ההרב, להסיר את כובע הפלדה ולהרגיש כאחד הארם". לעתים נדירות הופיע המנהיג בכיתו של הפר ליטיקאי הוקן, שהורה זה מכבר ומצא לו דירה בפנטה־ אוז הסמוך לגליה ואורי. משכבר הימים עקבו בני הזוג אחר נפילתו. תחילה נעלמו סימני השלטון. המכונית עם שומרי הראש שהנחה למטה. דלפק השומרים שהר צב בכניסה לכית המשוחף ואפילו חדר נוחיות מיוחר התקינו להם). נעלם הנהג, המזכיר, אחריכך נעלמו גם הירידים. המעלית שהיתה מעלה אותם והיתה תפוסה תדיר, נמצאת בפיקוחם המתמיד של שומרי הראש, נשארה שוממה, ומכשיר הטלפון ששוב לא צילצל.

המנהיג הגיע לביה ידידו, כאשר גליה ואורי הס בו איתו לכוס קפה. יש להם מינהג להסב כל יום חמישי כשעות הערב בביתו של הפוליטיקאי לשעבר. גליה אופה עוגה. אוהב עוגת שוקולר. עריין לקקן כילד. משוחחים על ספר אחרון, סרט שעורר תשומת לב. מנושאים פוליטיים הם נזהרים כדרך שאין מוכי רים את החבל כביתו של התלוי. בכלל, הפוליטיקאי ווקן נסס זה מככר את סקרנותו וסקע בחו שים היוצרת מעגלים חרשים של חשיכות.

הצילצול כאינסרקום בישר כי המנהיג מבקש לכי קר את חברו לשעכר. כא לכרו. מעבר לדלת נשארו שומרי הראש. נכנס בצער שחוח, תולה את עיני כלכ יר. ועכשיו, הוא עלה למרומי הפנטחאוו, כקיפוד הסו-השפלן המוכה כאורי וגליה. לוחץ יריהם כאריכות. גליה רמזה לאורי שזה הרגע להמתלק. השיחה חייבת להישאר כתחומם של שני הפוליטיקאים, האחר שנטש ותשני שתוך מוכה משרה הקרב של הכחירות. הדברים חשובים מדי, גורליים מכדי ששכנים יאזינו. אבל האו־ רח שזה מקרוב כא, עמד על כך שהם ישארו. שיבת את עוצת השוקולר של גליה שוחה עם אורי על נושאים

משפטיים, על פסקי הרין של העליון, כנושא השטחים.

המנהיגים, למרות ששניהם פנו כבר עורף לשכרון הה דיבר על ספרו של ז'אן פול סאטר "בודלייו" שיצא מקרוב בעברית. על ספרו של פרופ' צבי יעבץ "אוגוס" טוס" ועל גורלו של המנהיג הרומי היחיד שמצא את

אולי גורלו של אוגוסטוס ואולי הציטטות שהביא הימים היו שניהם ארוני גורלות. המנהיג שנחל תבוסה, משם הפוליטיקאי הזקן, המ שטתפו את השיחה לנושר ידע יותר מחברו הקשיש את מרירות האכובות והאופר אים האקטואליים. המנהיג בעל העיניים הגזורות בעצב ריה של החלומות. שנים ארוכות לחם בחריקת שניים ניתח בבקיאות רבה את עולמו של הקיסר הרומי. את לבצר את מעמדו, מגיים את סובלנות הברול שלו כרי חוכמתו, את הררך שבה הצליח להעביר את כל החד לבנות את עתירו ועתיד המרינה גם יחר. בשלב מסור קים שרצה לאחר שהגיח לסנט לדון שעות לאין קץ, ים לא ראה חילוק בין השביים. גם עכשיו, כשהוא יושב כשהוא מאזין שלוב זרוע, סבלני, ולבסוף לאחר שהעד בדירת ידידו (שבעבר כגר כו, ושלח אותו למדבר הפר ניק לסנטורים את ההרגשה שהם אמרו מה שרצו, החד ליטי), הוא משוכנע שיש חמיפה מדוייקת בין גורלו ליט בררכו שלו. הידיד האמיתי של השליט הוא "הס" כמנהיג שנכשל וכין גורל המרינה הצפויה לכשלון. בלנות", ו"אתה צריך להיות נאמן לעצמך אפילו שאחרים אינם מבינים כי ראית מרחוק את המטרה והדרכים אליה. למרות שהן דרכים עוקפות, למרות שהן נראות כאילו כלתי נאמנות, הן נאמנות תמיד אולי לא לשותפים, לפעמים אפילו לא לחבר אבל תמיד למטרה". לגליה נדמה שהוא מתנצל על משהו. כאילו להרחיק מעצמו ערות דיבר על סכינו של ברו־

יותר מבל העיקה עליו תחושת הבגירה. מרבר כיובש, כאילו הוא ממרב להסגיר את הכאב האחר האמיתי שהיא הנקורה החלשה בעולמו הבואב. בגירת

צלחה כמו שאמר המנהיג הקשיש "בגילי התהילה

אבל את העבר איש לא יכול לקחת מהם. משכנר

נמצאת בעבר ולא בעתיר".

אולי משום כך געזר בספר ההיסטורי "אוגוסטוס" כדי לעד סוק בבגירה בת אלפיים שנה. "מה שמבחיל כבגירה איננו העוברה שמישהו גועץ כסוף סכין כגבך, אלא העוברה שהוא מנתק אותך מתחושת המציאות באמצעות מלים מחניפות. כא' מצעות דינים וחשבונות כוובים, בהבטחות נאמנות. הפחר והחנו" פה, הם שתי עיניים כהן הוא תולה כך מכט ואו, כאשר נדמה לו שאתה עומד להתמוטס, הוא הראשון שישלוף סכין... כמו קאסיוס. כמו ברוטוס. תמיד הוא ימצא צידוק לרצוו. העריצות של השלים. הניתוק שלו מהעם. תמיד רוממות העם בפיו וסכין

הכגידה כירו. עייף. לרגע זכרה גליה את תמונת האיצטריון הממתין לרץ המרתון האחרון באולימפיאדה. כולם ככר הגיעו. קצרו את זרי התהילה, אבל הרץ האחרון עוד מגיים את שארית כוחותיו. מומן איבד כבר את חוש הכיוון אבל הוא יורע שעליו להגיע למסרה. כל שנשאר לו תוא כוח ההתמר דה, הרצון העצום וההרגשה שהוא חייב להגיע. מכל הרגעים כאולימפיארה היה זה הרגע המרגש ביותר. עכשיו נראה לה המנהיג כרץ המרתון שהגיע סוףיסוף למטרה. מטרה ענומה. מטרה של חשבון נמש. מסרה שפירושה לדעת כי עכשיו שוב אין לך כוח נעורים להתחיל את

המירוץ מתרש. סוף המירוק. צחק. הצחוק נראה כמסכה. להיפחח בחריקה. "פנחם לבון

את הסכינים הלסושות שנגעצו כגכו של המנהיג הער בגרו בי כתולות נודדים, אלה שהענקתי להם מרוחי נשארו נאמנים".

גליה כיקשה לשאול מי מידידיו של המבהיג נשר

טום שדקרה את יוליום קיטר. את העלכון של קיסר

שאמר 'גם אחה ברוטוס'ז ולגליה דומה שהיא שומעת אמר לי פעם ידידים שנתתי להם משרות, תפקידים, מר כולו חודי להבים.

ממרחק של אלפיים שנה אפשר להשקיף על המר אר נאמן לו אכל ברגע הזה נראתה השאלה חסרת ציאות הפוליטית של ימינו ביתר שיוויון נפש. איך אמר הפוליטיקאי הקשיש, "אחרי המשחק גם המלך וגם החייל מוטלים יחד לאותה קופסה".

> שני הארונים הנכברים שהסבו כאן ידעו רגעי התחילה. רגעי תחילה שאיש לא יכול לקחת מהם. אורי וגליה חשו את עוצמת הקרינה הנובעת משני

למנויים ולמכירה בכל דוכני העיתונים

העניקי לבתך/בנך צ'ופר אמיתי: מנוי שנתי על צופר*

פרס מיוחד לכל מנוי: בובת "ברבי" או 3 קופסאות "לגו"

בלפל – כל חודש: דים • סיפורים • שירים • קומיקס • תשבצים • חידות • מדורים להפעלה עצמית • מדבקות

מחיר מנוי לשנה (12 גליונות) כולל חפרס חמיוחד – 45 ש'

(י) – וועיתון יגיע מדי חודש לבית חמנוי בדואר

1	A			גיע מדי חודש לי			~~~~
						מינים מינים	יי (מעריב כתבייעת)
 		אלא)	וארוך לידה לועוי (ו			and other life	ריי (מעריב כתבי עונ) 20,000 ביג 61,200
	-		עיר	יונת	שנו פרטי	במס".	קנוי (משפחח)
	(11	(CE	1 43	מסאות "לגו" ע"ס	the second second	ם בובת "בובי	תמבוקש (נא לסמן):
			עוך		צל בוק	כתו	ב המהאה מס' לה:

2.1

٠.

וו בוובמבר 1988 ב' בכסלו חשמ"מ וליון 186 עריכה בח דורה בר עריכה נראפיח חוה עילם.

טוב, אָנִי מְסָפֵּר רָאשון", אֲנִי אומַר מִיְד.

אָנִי, אֲנִי רוצָה לְּסַפָּר וָאשוֹן," לִיאוֹר "

יואָבִי, תַּנן לְאָתִיף הַקָּטְן לְסָפַּר רָאשון.

בָּתְאָםוֹ אֲנִי נִּקּשְׁתִי רָאשוֹן, אֲנִי בִּקּשְׁתִי רָאשוֹן, אֲנִי

"אִ־פֶּוֹא, תַּנִּידִי לְיוֹאָב שְלֹא יַפְּרִיעַ לִי".

אַבָּא מָוֹזְעָרַב: "מְּסְפָר בַּסְרָט עַל יָלָד בְּשַׁם

שָאוֹחַב אָת מוּנְלִי, לְהַתְוַיר אוֹתוֹ לִכְּבְּר שֶל

בְּנֵי הָאָדֶם, כִּדִי שְהַנָּמֵר לֹא יִטְרֹף אוֹתוֹ."

הוא כַּן רוצָה. בַּסוֹף, כְּשֶׂהוּא רוֹאָה אָת

"מָה, אָבָּא, שְׁרַחָאן לא רוצָה לְלָכָת לְכְּפֶרי

בַּמַת זָה ְקשוּר", אָנִי מְנִיַס אָת אַבָּא לְעַדוּת.

אַיזֶה טָפֵּש, לִיאור הָנָה: "שְרְחַאן הַנְּמֵר לֹא

"לא, לא נְכוּן", מִרְעַקַשׁ לִיאור, בְּמִעָּט

בַּדְבָּעוֹת: "לְטְרֹף אָת מוֹגְלִי, שְרְחַאוְ.."

ליאור בוכה. הוא רץ אָל אִמְּא וְנִמְּרָח

"הוּא.. לא... רוֹצָח... הָא... הוּא מְּמָתַד

לָּטְרֹף אָת בּוֹנְלִי... בְּנְלֵל... הָאַש..."

עַכְשֵׁיו אַמָּא מְנַסֶּה לְהַרְנִּיעַ אֶת לִיאוֹר,

וַּכְשְאֲנִי כְּנַפָּה לְנָצֵל אָת הַהַוְדַּמְּנוּת שְהַבְּּה

שָל לִיאור מְלַא בְּבְכִי, כְדֵי לְהַסְבִּיר יותֵר

טוב מַה קָּרָה בַּפְּרָט, אִמָּא מְחַבָּקָת אָת

לִיאוֹר, מִלִּשְּׁפָת אָת לְחְיוֹ, וְאוֹמְרָת לִי,

רָגַע אֲנִי נְבוֹדָּ, וּמִיֶּד אֲנִי פוֹנָת אָל אַבָא:

'וָאֲנִי אֲטָפַּר לָךְ, אִמְא, טוֹבז" מְמַלְמֵל '

לְיֹאוֹר וֹמְנְסָה לְהָרְנַבָּבֵּר עַל הַבָּבִי: "אַז מוֹגְלִי

וַלֶד גָּדול... וְהוּא לֹא מְפַּחַד מַהַיְעַר, וּבְּכַלֵּל

לא פּוֹכָה... אָתְ מְבִינְה, אִמְאוּו״

אָפָא, אָקּרוֹ פוא. אָסַפַּר לָּוָּ אָת הַסָּרָט,

הַקּרָכוו אַבְּלוּ כַּמְּה בְּעָמִיםו־

יוֹאָבָי. שְׁכַחָתָם שְנֵם אֲנִי כְּבָר רְאִיתִי אָת

רוֹצָה לִטְרף אָת מוֹנְלִיז אַבְאזוּ

עָלָיהָ. תִּינוּק אַתְד.

"אַבָל הוא לא רוצָה," אומֵר לִיאור.

תַּיָּלְדָּה וּמִרְאַהָב בָּה״, אֲנִי מִרְעַקּש.

"לא, לא מונְלִי, שִׁרְחַאן לא רוֹצָה."

מוגלי, שנדל בין זאבים, ובנלל הנמר

הַנּוֹרָא שְרָתַאן, מְבָקשׁ בְּנִירָה, הַבַּוְתַּר

תַּבְּטָתִי אָת הַתור ראשון."

"אֲבָל הוא יוֹתַר קָטְן."

יַהְיָה קָטָן מִפֶּנִי, לאוו"

פַּחַד מָהָאַשׁ וְ..."

"יוֹאֲבָי, עוד רָגִע..."

"אוי לא..."

"אַתָּוּה כַּן".

'אַבְל הוא מְבַלְבֵּל הַכּלוּ"

"הַכִּי יִפָּה זָה אִיךּ שְּ..."

דורש בתקף.

טובו' מַנַטָה אַבָּא.

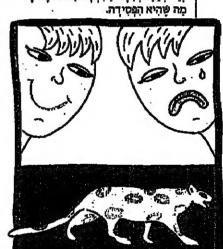

היומן המטריף שלי

אַיזֶה סֶרֶט נֶהְדָּרוּ

בְּשָאַבָּא לָקַח אָת לִיאוֹר וְאוֹתִי לִרְאוֹת אַת הַפֶּרָט "סַמָר הַג'וּנְנֶל" שָל ווּלְט דִיסְנִי בְּבֵּית תְנֶן, הַמּוֹשֶׁבֹ תַטְמוֹוּך, נִשְׁאֲרָה אִמְּא לְבַד בַּבֵּית, כִּי הָעְדִּינְח לִקְרֹא סַבְּר. הִיא אָמָרָה שְהַיא רָאֲתָה אָת הַסָּרָט פְּבָר כַּמָּה פָּעָמים, וְנִסְאֵס לָה מִמְנוּ. מַפֵּש לא מובְנָת, אמָא הָזֹאת, הֲרֵי נֵּם אִבָּא רָאָה אוֹתוֹ כִּמָה פָּעָמִים, וְהוּא בְּכֶל וֹאת בָּא.

הַסָּרָט הָיָה נָהְדָּר, וּכְשֶּׁחָנֵרְנוּ הַבַּיִּתְה הְיָה כָּבָר תשָוי, וְלִיאור וַאֲנִי הִתְפָּרַצְנוּ פְּנִימָה, בֶּדֵי לְסַפָּר לְאִפָּוּא הַשִּפְשְׁה הַוּאת אֶת כֶּל

"אָמָא, אַיף הוּא תָּקַע אָת הָבַּנְנֶה בַּפָּח, כְּמוֹ -תורות", אָמָר לִיאור "מִינ" שְּאַלָּה אַפָּוא בְּבֶהָלָה, וְהַתַּפּוֹנְנָה בְּאָבָא בְּמַבָּט מַאֲשִים: "לְנְּוֹח לֹא (ְתַתְּ לְלִיאור שְּוִיף, שְהוּא אוֹהַבּו״ "לא, הַם תְּטְפּר אוֹתוֹ מָהַיָדִיִם שָל בְּלוֹ, וָהַרִיכוּ אותוֹ בָּאַוִיר", הַתְּעָרְבְתִּי, "וְהוּא הָחָזִיק אָת כָּל הַבָּנְיָן בְּיַדִים שְּׁלוּ, כִּי

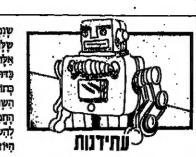
התחילה רעידת אדמה." אָמָא נְעַמְדָת: "עַל מָה אַתָּה מְדַבָּר יוֹאָבו לא הַרְגַשְּׁתִּי שוּם רְעִידָת אָדְמָה, וְאָת מִי אָבָּא הַרִים בְּאֲנִירוּ״

לא, וַה לא אַפַּא", מְטָבִּיר לָה לִיאור בְּטַבְלָנות, "וְה בָּלוֹ, הַרב." וֹהָא", וְרְגַּעַת אָמָא, "בָּלוֹ הַרְים אֶת אָבָּא

ליאור מְתְעַצְפַּן, וַאֲנִי צוֹחַק. הִיא לא

רָגָע, יִלְדִים, אוּלִי תַּנְגָעוּ, וּנְגַסְפָּרוּ לְאִמְא אָת תַּפֶּרָט בְּצוֹרָה מְקַדְרָת, מַהַתַּתְחָלָהוּ

מַאַת יוֹאָב אַבִּירָם (רשם איטו)

חַיִּים בְּתוֹךְ כִּבְשְׁן

הַנְבוֹהוֹת תִּנְרוֹמְנָה לְהָרֶס הַצִּמְחִיְה ולְמוֹת תַּאָרוּ לְעַצְמָכָם שָאָתָם חַיִּים בְּתוֹךְ כִּבְשֶׁן מִסְפָּר עָצוּם שָל בַּעֲלֵי תַיים בַּאֲזוּרִים לוהַט. חֲלוֹם בַּלְתוֹתוֹ לְאוֹ דַּוְקָא. זָה עְלוֹל וְרְחָבִים בִּיוֹתָר וּכְתוֹצָאָה מִכָּךְ לְהַבִּיכָתִם לָהַתְרַחָש אַי־שָם בַין שְנַת 2030 לְבֵין שְנָת שָל אֲזוֹרִים אֵלֶה לְמִדְבָּר. 2050 אָם לא תִּנְקֹט הְאֶנוֹשוּת בִּצְעְדִים הַחֹם הַנֶּדוֹל נַּם יָמִיס אָת הַקַּרְחוֹנִים

"יוֹתַר קָטְן, יוֹתַר קָטְן, כָּל הַחַיִּים הוּא וְכָּךְ עַלוּלָה לְהַרָאוֹת הַתּנַשְׁמוּתוֹ שָל תֻלום הַבַּלָּהוֹת – כָּדּוּר הָאֶרָץ יַהְפַּיָּ כִּמְעַט כָּלוֹ אָמֵא מְחֵיֶּכָת: "צודַק הַיָּלֶד, מַחִשב עַל זֶה, לְמִדְבֶּר צֶתִיתַ. תַּחֹם יִהְיָה נוֹרָא וְהַטְּמְבֶּרֶעוּרוֹת בְּצְהַרֵי הַיּוֹם יַנִּיעוּ ל־60 עד אַבָּא מִשְתַּתַּק, וְלִיאוֹר מַרְתִיִּיל, קְצְת 70 מַעֲלורנו אֲזוֹרִים וְרְחָבִים עַל פְּנֵי כַּדּור בְּנִמְגוּם: "מוגָלָי, הוּא הָלַף עם הַפִּילִים, הָאָרָץ יוּצְפוּ בְּכַפֻּיות אַדִּירות שָל מַיִם וְהְעוֹרְבִים, הָם שָׁרוּ לוֹ כְּשְּשִׁרְחַאן הַנְּמֵר שְיִגִּיעוּ מְן הַיָּם. לְצֵאת מְן הַבֵּיִת וּלְתִּסְתּוֹבַב כָּךְ סְתַם בָּאוֹר הַיּוֹם יִהְיָה בְּנָדֶר "הָם הָיוּ עֵיטִים, לא עוֹרְבִים," אֲנִי מִתְפָּרֵץ

סַכָּנָה נְּדוּלְה. הַתַּאור הַבְּלְתִי סִימִפְּטִי הַזָּה עַלוּל לְהַוֹעָ חַשׁ כָּתּוֹצֶאָה מִמִּסְפֵּר פְּעִילֻיוֹת הַרְסְנָיוֹת שְּעוֹשָה הָאָדָם הַפּוֹדֶדְנִי יום יום. פָּעִילָיות אַלָּה נוֹרְנוֹת לִוְהוּם

לא נותר אָלָא לְקַוּות שְבְּעָלות אַלָּה

יורם אורעד

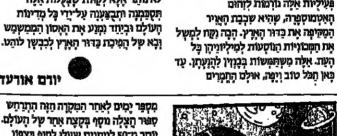
2 לְוְיָתָנִים לְכוּדִים בַּקָרַח בְּאַלַסְקָה

בְּמָשְוּ שְלשָׁח שָבוּעוֹת עָצֵר הָעוֹלֶם כַּלּוֹ אָסְקֵימּוֹאִים קַדְחוּ חוֹרִים בַּקַרַח כְּדִי פַאַמֶּץ. הָאֲנִיּוֹת 'אַדְמִירְּכ מַקרובּ־

אָת נְשִימָתוֹ בְּמָעֶקָב אָחֲרֵי שְנֵי לְוְיְתָנִים הַלְּכוּדִים בַּקֶּרְת בְּאַלֵּסְקֶה אֲשְׂר בַּצְּבוּן הָרָחוֹק. הַם הָיו לְכוּדִים מִצְּחַת לְקָרָת בְּנֶרְחָק קִילוֹמְטָרִים מַחַיִּם הַבְּּתוּחַ. מָדענִים אֲמָרִיקְנִים חַפְּשׂוּ דְּרָכִים לְשְחְרְרָם, לְאַבְּשָר לַעַּרְיְתְנִים לִנְשם וְכָן נִסְרוֹ הְעֶלֶה אָן בְּטוֹמוֹ שָל דָּבָר נַאָלוּ הַלַּוְיְתְנִים הוֹדוֹת לְהַצְּטְרְשִּיתוֹ שָל שְׁתִּי אֲנִיוֹת רוֹסִיוֹת וְיִוֹלְדִימִיר אַרְסָנִיב" שְברו אָת הַקּרֵח וְהַלּוְיְתְנִים תְּוֶרוּ לַיִּם.

הְיוּ אַלֶּה לְוְיְרָנִים מְשּוּג קָלִיפוֹרְנַראָפּר, סוּג וְדִיר מָאֹד וְלָכֵן הַמַאֲמָץ הָרֵב לְחָלְצָם. אֲבָל, אוֹתָם הָאָסְקֵימוֹאים שְעַבְדוּ נִּל כָּדְּ קשָה לְהַצִּיל שְנְיָם, בְּעֶצֶם אוֹכְלַים לְוְיְתָנִים. הַם אַנִּלוּ ישְׁתִּמְשׁוּ בַּתְעֶלָה שְנְתְבָּרָה לְצֵאת לַיָּם לְצֵיד לַוְיְרָנִים מְסוּנ אָחֵר. חַנִּקְּרְאִים "ראש קשָת". מֻתַּר לָהָם לְדוֹג 5 לְוְיְתָנִים כָאַלו בִּשְׁנְח. לְצוֶךְ מִחִירָם.

מה הולך

הַטְּמְבָּרְטוּרָה לְמִסְבָּרִים מַבְהִילִים וּבְלַתִּי

הְעַנְקִיים שְּבָּקטָבִים. עַקָב כָּדְ יַעֲלוּ מְנֵי

הַיָּם. הַפֵּיִם יָצִיפוּ שְטְחֵי יִבְּשָה נְדוּלִים

בְּדִי לִמְנֹעַ מָן הַתַּאור הַנּוֹרָא הַזְּה לְהַתְנַשְּׁם

יִהְיָה עַל הָאַנוֹשוּת לִנְקֹט בְּמִסְבָּר בְּּעַלות.

פְּעַלות שַּהְסֻבַּמְנָה עַל כָּל מִדִינות הְעוֹלֶם.

מִמְכוֹנִיוֹת הַמַּוְעוֹת בְּבְנִוֹין לְכָאֵלֶה הַמַּוְעוֹח

שָּיִּמְנְעוּ אֶת בְּלִיטָרָם שְל חֲבָּרִים מְסַיְמִים

הַנֶּהֶר אֶל הַיְּם הַבָּּתוּת וּמְשָּׁם הַם הַתְּחִילוּ

לָשׁוּט בָּאַרָח חָפָּשִי. הוְבְבֵי טָבַע מְקַוִּים כִּי

פְּמְשֶׁוּ הַעַּיִלָּה בּוֹ שָהוּ הַפְּוְיְתָנִים עַל הַחוֹף

הָוֹרִימוּ עֲלֵיהָם מִרְנִדְּבִים מִיִם וְכִּפּוּ אוֹתְט

מְּמְתִּים לְלָּוְיְתְנִים אֶבְורוּ כִּי בִּתְקוּבָּה זוֹ

הלוויחנים הלכודים בקרח באלסקה

רְוַוַחָת הַתּוּפְּעָה שָל לְוְיְתְנִים הְעוֹלִים עַל

רָחַל שִׁי

הַפַּוֹיְתָנִים לא יַתְנְרוּ לַשֵּׁיַם הָּנְרוּדִים

וְהַבּוֹצִיִּים שָל שְּבֶּךְ הַנְּהָר.

בַּנְיָר עִתּוֹנִים רָטֹב.

הַחוף וּמֶתִים שָם.

פָּעָלוֹת אַלָּה תִּבְלֹלְנָה, בַּיון הַשְּׁאָר, מַעֲבֶר

בָּחַשְּׁמָל, הַתִּקְנַת אָמְצְעִים מִיְחָדִים

מַאַרָבּוֹת בָּתִי הַחָרשָת וָעוד.

מְאֹד, שְּׁטָחִים שְׁבָּתוֹכְם גַם עַרִי עָנְק

הַמְאֻבְלְטוֹת בְּמִילְיוֹנִי תּושָׁבִים.

נְסְבָּלִים שֶל 60-70 מַעֲלוֹת. הַטְמְבְּרְטוּרוֹת

נְתַב: שְמוּאֵל הוּפָּרָט צַּוּרִים: אַיֹּתָן קַדְּמִי הּוֹצָאַת: "כָּתָר" יְרוּשָׁלִיִם

יוו חוף ירושלמי קר, יכול להיוות עצוב אָּלּוּפָּוֹ נְתָּיִּלֶת הַנָּען כִי. עָצנּבִים בִּקּיְחָד הְּוֹיהְשִׁלִּם הַחֲדְשִּׁים" שְּבָּאוּ בַּעַרְכוֹת فَنُدُ لَهُمُهُمُ لِنَجْهُ لِلنَّا لِللَّهُ الْمُتَكِّمِ يُنْذِ رَاقُو.

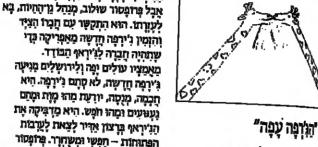
BOCCER

10 HGR 20 HCCLCR= 3 30 HPLOT 1,40 TO 1,120 40 HPLOT 1,40 TO 30,40 30 HPLOT 1,120 TO 30,120 60 X = 80 70 Y = 90

70 Y = 90
73 T = 1NT (40 + RM) (U + RM)

120 IF Y = 120 THEN I = 1.

GOTO 230
FOR P = 1 TO BOOL MENT
FOR T = 1 TO BOOL MENT
PRINT "YOU WIN !!!" GET B
GOTO 220

גֶענוּעִים וֹבַוהוּ חֹפָש. הִיא בַּוְדְבִּיקָה אֶת הַנִיירָאף בְּרָצון אַרִיר לָצֵאת לָעֵרְבוּת הַפְּתוּחוֹת – חָפָשִי וּמְשָחְרָר. פְּרוֹנְּסוֹר שולוב הָחָכָם יודְעַ כִּי אַין בְּיַדְיוּ כָּל הְרוּמָה מַלְבֵּד הַּחָזְרָתָם לְּסְבִיבְרָתם הַשְּבְעִית. הַחְלָטָה הַמְּמָלָאת אותו שִׁמְחָה מִּמְש כְּמוֹ

שִּׁמְחַת זוּנ הַנִּירְאפִים וְשִּׁמְחָתָם שָׁל בְּל קוראי הַפָּפוּר הַנְּחָבְּד הָזָה.

בו פונת

הְּמִּסְכָּנִים הַצְּטָנְּנו וְקַבְּלוּ דְּלָקָת רִיאוֹת

הַגָּ'ירָאף שָהָיָה עָצוב נִהְיָה עָצוּב עוד יוֹתַר,

שְּׁמְמֶנֶה, כִּמָּה חֲבָל, מָּרְנה הַנִּ'ירְפָּה.

פֿווגלווניי

120 IF Y = 120 THEN X = 1-1-1
Y - 1
125 IF 79 - A = 30 THEN X9
130 GOTO B0
200 IF T > X AND T < Y THE Y
210 FOR P = 1 TO 500 NET
213 TEXT : HOME
215 PRINT "YOU LOST !!"
216 PRINT "YOU LOST !!"
217 BET AS
WANT TO PLAY ABAIN 7;
230 GET AS
240 IF AS = "Y" THEN EN
250 IF AS = "Y" THEN EN
250 IF AS = "Y" THEN FRM 55
D BAY"; BAY
260 GOTO 230

חשוב לי מחשב

תְּמִיד אָהַבְּתָם וְתְמִיד יאהַבו יַלְדֵיכָם

וַ... קָּדִינְוּה לַדְּנָרָוּ

חָלְצָה קצָרָה, לִמְתֹח אָת שְרִירֵי הַרְגְלָיִם

תַשְבֵץ לָבָן

הַמִּלְּה הַמְּבֻקּשְׁת.

בְּתַשְבָּץ זָה עַלִיכָם לַמְצֹא בְּעַצְמְכָם אָת

הַפְּשִבְּצוֹת הַשְּחוֹרוֹת בְּדֵי לְהַקָּל מִעְט.

ו) בֵּית־אֶב הוֹרִים וִילָדִים (5) מְעַנְק

בְּקְפּוֹרְט לִקְבוּצָה מְנָצָתַת (4)

בין הפוחרים יוורל מחשב כיס

בָּצִד כָּל הַנַדְּוָה מְצִיּן מִסְבַּר הָאותיות שְל

(3) ראשון הַפּושְׁבִים (4) אַחָד הַכּוּיְלות (3

פתרועת נא לשלוח ל"סעריב לילדים" ת.ד 20044 ח"א

(3) עַץ מָחָט (4) שִׁדָה (3

6) שיר (נ) פוסעת (5)

(2) נַס (3) הַנרוֹמָה (2)

ד. אָשְׁוָב (4) הַתְבּוֹנָנו (3)

ר) נַהַר גָּדול בְּאַירופָה (5)

(4) שָתנּי (4)

(5) סוד (2) דְּבְרֵי הָנֶבִיא, חְוּוֹן (5)

8) פָנִים (5) צֹרְף רֶב, כְפִיָּה (4)

(2) הָתֵרִיב (3) יִלִּיד הָאָרְץ (3) עָצָם בִּפָּה (2

7. יַבְּשָׁה בְּלְב־יִם (2) הָבֶל (2) קַרְס (2)

א) מְתַלָּה חֲפּרָה מִתַּתַת לְאֻדְמָה (5) תּטְם

ב) בֶּן הַבִּבְשָּׁה (2) צְפוּר שיר אורַחָּת חרָּוְ

ה) שְּכָב – הָכָּוְנֶה לְבַעָל חֵיִים (3) שְנֵי

י) פְּרָךְ (3) חִתנךְ בַּעף לְשָׁם רְפֵני (4)

ו) נִשְא בִיְם (2) חור בָנָג שְדִרְכּו יוצַא הְעְשְׁן

מימי

סְפּוֹרְט. עַרָן יַשָרִי שֶׁלָח לְנוּ הְּכִנִית קּצְּיָה הָיְשַר מְבָּאַר שְבַע. הָתְּכְנִית – בִּשְמָהּ כַּן היא – עוֹסָקת בָּ... בַּדּוּנְנָלו כָּל שְעַליבִם לַעֲשות הוא לְשְׁבֶת מוּל הָמַחְשָׁב. לְהוֹרִיד אָת הַבָּשוּי הַמָּגֵן עָלָיו, לְהַפַּעִילו, לְחַקְלִיד אָת רְשִימָת הַפְּקוּדוֹת, לְוְכֹּר שְׁמֵּטְרָת הַשָּּשְׁחָק הַיא לִמְנע מַהַקּוּ הָאָמְקִי לַחָדו לְתוֹךְ הָשָּׁעַר בְּעָוְרָת הָעָלְאָת וְהוֹרָדָת הַבּּוּ הָאָנָבֵי וּלְמַעְלָה 'K', לְמֵשָּׁה 'M'). אָז אָל תָשְׁכְּחוּ לְנְעל נָעֲלָיִם מחור. ללְבֵּש

הזוכים בהנרלח ילרים מיום: 7.10.88 ישר וגם הפוך: חומר וקנין רחוב אורן 32 חיפה – רוממה – זכה במחשב ביס. מאבנים ומשפמים: נמיף ורחיה רחוב שרח 23 חולון זכה במחשב כיס

הרפתקאות מלפכון פרק 15 כתב וצייר אורי פינק

47 Blaeain

ַ מָצִיע אָכָא.